

filos

σοφική λίθος

Τ192-ΕΤΟΣ 44^ο - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

- Η ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΗ ΤΕΤΡΑΚΤΥΣ
- ▮ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ
- ≡ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7
- ≡ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 12

φιλοσοφική λίθος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η έκδοση του περιοδικού *φιλοσοφική λίθος* είναι αποτέλεσμα μη αμειβόμενης εργασίας. Αποτελεί μία εθελοντική προσφορά τόσο από πλευράς αρθρογράφων όσο και των υπολοίπων συνεργατών σε τεχνικά θέματα. Τα άρθρα που δημοσιεύονται είναι προϊόν έρευνας στους χώρους της επιστήμης, της τέχνης, της φιλοσοφίας και της μεταφυσικής.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΑΓ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ 29,
ΑΘΗΝΑ 11361
Τηλ. 210 8810830

Πληροφορίες:
www.nea-acropoli.gr

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

Εκδότης

Ομάδα Ε. Ν. Α.

Διεύθυνση Σύνταξης

Κ. Φραντζικινάκης

Υπεύθυνος Έλης

Φανή Γκούφα

Ατελιέ

Δ. Γακηλάζος

Στοιχειοθεσία - Διόρθωση

Γιώργος Βενέτης

Δημ. Σχέσεις - Διακίνηση

Π. Βεκρής

Μεταφράσεις

Ι. Αληζιώτη

Συνεργάτες

Π. Βεκρής, Γ. Χρόνης, Δ. Γιαννακόπουλος,

Γ. Πίτσικας, Μ. Κόλλιας, Ν. Σαρλάς,

Χ. Κληματσίδας

περιεχόμενα

3. Από τον εκδότη
4. Ο φόβος και τα στάδια της ζωής
6. Τα μυστικά των αριθμών
10. Η Πυθαγορική Τετρακτύς
12. Πυθαγόρεια αριθμοσοφία
16. Συμβολισμοί των αριθμών
28. Ο αριθμός Ένα
32. Ο αριθμός Δύο
34. Ο αριθμός Τρία
36. Ο συμβολισμός του αριθμού 4
38. Ο αριθμός Επτά
44. Ο αριθμός Δώδεκα
50. Στο επόμενο τεύχος

ISSN: 2944-9367

Οι Πυθαγόρειοι θεωρούσαν τον αριθμό ως το αρχικό στοιχείο του σχηματισμού και, άρα, της γνώσης του κόσμου. Στην κατανόηση των αριθμητικών αναλογιών είδαν τα μέσα του εξαγνισμού και της σωτηρίας της ψυχής.

Οι αριθμοί και οι αριθμητικές αναλογίες ήταν το κλειδί της κατανόησης του Σύμπαντος και της δομής του. Ήταν οι πρώτοι που πείστηκαν ότι το βιβλίο της φύσης είναι γραμμένο στη γλώσσα των μαθηματικών

Έτσι, οι αριθμοί είναι η αρχή όλων των πραγμάτων. Για να πλησιάσει κανείς την κατανόηση αυτής της ιδέας χρειάζεται να επιστρέψει στην αρχαϊκή σημασία της λέξης «αριθμός». Σήμερα είναι μία αφαίρεση και έτσι, ένα προϊόν του νου. Για τον αρχαίο τρόπο σκέψης (πριν τον Αριστοτέλη) ο αριθμός είναι κάτι το πραγματικό και επιπλέον είναι περισσότερο πραγματικός από τα πράγματα και μόνο κατά αυτή την έννοια είναι κατανοητός ως η αρχή που μορφοποιεί όλα τα πράγματα. Γι' αυτό ο αριθμός δεν είναι μία μορφή που εξάγεται από τα πράγματα μέσω του νου, αλλά στην πραγματικότητα αποτελεί τη «φύση» των πραγμάτων.

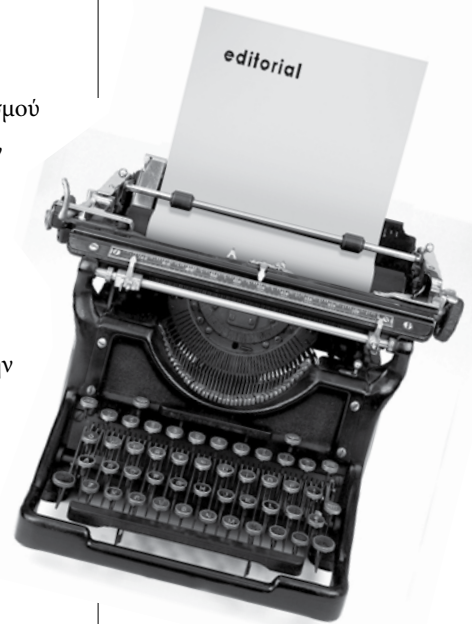
Οι Πυθαγόρειοι και όσοι επηρεάστηκαν μέσα στους αιώνες από αυτούς, δεν χρησιμοποιούσαν τους αριθμούς μόνο για πρακτικούς σκοπούς, αλλά με αυτούς προσπάθησαν να εξηγήσουν τη φύση όλων των υπαρκτών. Ήθελαν να συνειδητοποιήσουν την ουσία των αριθμών και των αριθμητικών σχέσεων, επειδή ήθελαν να κατανοήσουν την ουσία του Σύμπαντος. Θεωρούσαν τον αριθμό ως το στοιχείο που δημιουργεί τον κόσμο και του δίνει νόημα.

Η μελέτη των αριθμών ήταν η γέφυρα ανάμεσα στον ορατό και στον αόρατο κόσμο. Δεν ήταν μόνο ένας τρόπος κατανόησης και διαχείρισης της Φύσης, αλλά πολύ περισσότερο ήταν ένας τρόπος να φύγει ο νους μακριά από τον πρόσκαιρο και ψεύτικο φυσικό κόσμο και να φτάσει στις αιώνιες αλήθειες που δεν μεταβάλλονται ποτέ. Ο Πυθαγόρας δίδασκε στους μαθητές του ότι με την εστίαση στα στοιχεία των μαθηματικών μπορούσαν να ηρεμούν και να εξαγνίσουν το νου και τελικά μέσα από αυτή την πειθαρχία να βιώνουν αληθινή ευτυχία.

Ακόμα και η γεωμετρία χρησιμοποιήθηκε ως φιλοσοφική μέθοδος. Μια συχνή έκφραση των Πυθαγορείων ήταν «Τα σχήματα ως αρχέτυπα και όχι για κέρδος». Με αυτό εννοούσαν ότι η μελέτη της γεωμετρίας θα πρέπει να αποσκοπεί στο να στραφεί η ψυχή προς τα ανώτερα πράγματα και όχι μόνο να ασχολείται με τα αντικείμενα των αισθήσεων με στόχο το υλικό κέρδος. Έτσι τελειοποιήθηκε, στον αρχαίο κόσμο η θεωρία των αναλογιών και έγινε θεμελιώδης όχι μόνο στην ιστορία της αρχιτεκτονικής του Δυτικού κόσμου, αλλά επίσης στην ηθική και στη φιλοσοφία.

Όλα τα παραπάνω δεν θα μπορούσαν να διατυπωθούν πιο εύστοχα απ' ότι στο παρακάτω απόσπασμα του 7ου Κεφαλαίου της Πολιτείας του Πλάτωνα:

«Πρέπει λοιπόν, Γλαύκων, να θεσπίσουμε δια νόμου αυτό το μάθημα (της αριθμητικής) και να πείσουμε αυτούς που θα διαχειριστούν τα ανώτατα αξιώματα της πόλης να επιδίδονται στη λογιστική και να καταγίνονται με αυτή, όχι με ένα συνηθισμένο τρόπο, αλλά ως το βαθμό που να είναι ικανοί να γνωρίσουν με την καθαρή νόηση τη φύση των αριθμών, όχι για να την χρησιμοποιούν βέβαια όπως οι καταστηματάρχες για τις αγοραπωλησίες τους, αλλά για να την εφαρμόζουν στα πολεμικά και να ευκολύνουν τις ενέργειες της ίδιας της ψυχής και τη στροφή της από τα φθαρτά στην αλήθεια και την ουσία (ή την αληθινή ύπαρξη)».

editorial

*Μετά από 40
συνεχόμενα
χρόνια έκδοσης
του περιοδικού
Νέα Ακρόπολη
συνεχίζουμε να
αναζητούμε τη
φιλοσοφική λίθο...*

*Όλα τα παραπάνω
δεν αποτελούν
πλέον για μας
διανοητικές
αλήθειες, αλλά
έναν τρόπο ζωής,
που βελτιώνει
καθημερινά τον
εαυτό μας και τον
κόσμο.*

*Το αλχημικό έργο
βρίσκεται σε
εξέλιξη...*

Ζούμε σε έναν κόσμο με τεχνολογίες λείζερ, επιταχυντές σωματιδίων, μετάδοσης δορυφορικών εικόνων, ηλεκτρονικών υπολογιστών, μικροτσίπ και πολλά άλλα επιτεύγματα τόσο μοναδικά για αυτήν την εποχή.

Ταυτόχρονα όμως ζούμε με τις επιθυμίες, τα πάθη, τα ελαττώματα και τις αρετές μας, με τους πανανθρώπινους και διαχρονικούς μας φόβους, κοινούς σε κάθε άνθρωπο όλων των εποχών.

Και είναι αλήθεια ότι κάθε περίοδος έχει τον αποκλειστικό της φόβο. Όπως οι Σκανδιναβοί φοβόντουσαν ότι οι ουρανοί – όταν οι ουρανοί ήταν οι ουρανοί – θα έπεφταν στο κεφάλι τους, ή όπως ο μεσαιωνικός άνθρωπος φοβόταν να διασχίσει τα δάση τη νύχτα, ή να πλεύσει στους ωκεανούς από φόβο για μάγισσες, δράκους και αβύσσους, το ίδιο αναλογικά συμβαίνει και σήμερα. Ένας διαταραγμένους σήμερα ειρηνιστής φοβάται πχ ότι κάποιος τρελός εν τέλη θα πατήσει το κόκκινο κουμπί.

Ωστόσο, υπάρχουν φόβοι που πάντα έμοιαζαν να είναι μέρος του ανθρώπου και των ψυχογενετικών του αποσκευών. Συνοδεύουν τον άνθρωπο από την κούνια μέχρι τον τάφο, σε όλη του τη ζωή, σε όλες τις εποχές της ζωής του. Έτσι, φαίνεται ότι οι χρονολογικές ηλικίες συμμετέχουν περισσότερο από όσο νομίζουμε στις ψυχοδιανοητικές διεργασίες που σχετίζονται με τον φόβο.

Παιδική ηλικία, εφηβεία. Φόβος για την πραγματικότητα.

Είναι προφανές ότι ένα παιδί ζει σε μια διαφορετική πραγματικότητα, όπου ένα μακρόστενο ραβδί μπορεί να γίνει ένα άλογο ιππασίας, ή μια παράγκα, κρυμμένη με κλαδιά, ένα υπέροχο και μυστικό παλάτι. Είναι επίσης προφανές ότι για τον έφηβο όλα είναι πιθανά. Σε αυτή την ηλικία υπάρχει λύση για όλα γιατί όλα είναι γνωστά ή πιστεύεται ότι είναι γνωστά.

Από αυτήν την άποψη, ζούμε και εμείς σήμερα σε μια παιδική κοινωνία που πιστεύει ότι ξέρει τα πάντα και φοβάται να ομολογήσει ότι δεν ξέρει κάποια πράγματα, γιατί πρέπει να επιβεβαιωθεί. Δεν θέλουμε να δούμε την πραγματικότητα. Φοβόμαστε να ομολογήσουμε ότι δεν ξέρουμε με βεβαιότητα τι είναι ο Αιθέρας, τι είναι η ύλη και η ενέργεια, δηλαδή αυτά τα πράγματα που αποτελούν το υλικό σύμπαν και σχηματίζουν την Τριάδα της Επιστήμης. Φοβόμαστε να παραδεχτούμε ότι ο άνθρωπος του Νεάντερταλ, με τον εγκέφαλό του, θα μπορούσε να πάει στο κολέγιο. Φοβόμαστε να παραδεχτούμε ότι η θεωρία του BigBang δεν εξηγεί ικανοποιητικά την προέλευση του Σύμπαντος.

Αλλά ο άντρας σταματά να είναι παιδί όταν αρχίζει να αποδέχεται την πραγματικότητα που τον περιβάλλει και μια ωραία μέρα συνειδητοποιεί ότι για να ζήσει πρέπει να δουλέψει, ότι είναι ανεπανόρθωτα φαλακρός ή ότι η κοπέλα του τον άφησε για κάποιον άλλο.

Ενηλικίωση. Φόβος να χάσουμε αυτά που έχουμε

Αυτός είναι ένας κοινωνικός φόβος που μας καταλαμβάνει στον βαθμό που πιστεύουμε ότι αυτό που θεωρούμε δικό μας μπορεί να κινδυνεύει. Δεδομένου ότι στην παιδική και εφηβική ηλικία πολύ λίγα μπορούν να κατέχονται (ή δεν γνωρίζουμε τι πραγματικά κατέχουμε και τι αξίζουν αυτά), αυτός ο φόβος είναι χαρακτηριστικός της ηλικίας της ενηλικίωσης.

Η κοινωνία μας ενεργεί γρήγορα για να ενσταλάξει το αίσθημα της ιδιοκτησίας, ώστε οι πολίτες να μάθουν ότι «όσο περισσότερα έχετε, τόσο περισσότερη αξία έχετε!» Και σταδιακά εμφανίζεται ο φόβος της απώλειας του κύρους που αποκτήθηκε, της φήμης που αποκτήθηκε και τελικά ο φόβος του «τι θα πουν οι άλλοι». Χάρη σε αυτόν τον φόβο, τόσο διαδεδομένο σε όλο τον κόσμο, ένα από τα πιο τρομερά και αδίστακτα τέρατα τρέφεται πολύ καλά σήμερα και χαιρεί εξαιρετικής υγείας: Η Φήμη.

Αυτό το τέρας το περιέγραψε ο Ρωμαίος ποιητής Βιργίλιος με τα ακόλουθα λόγια:

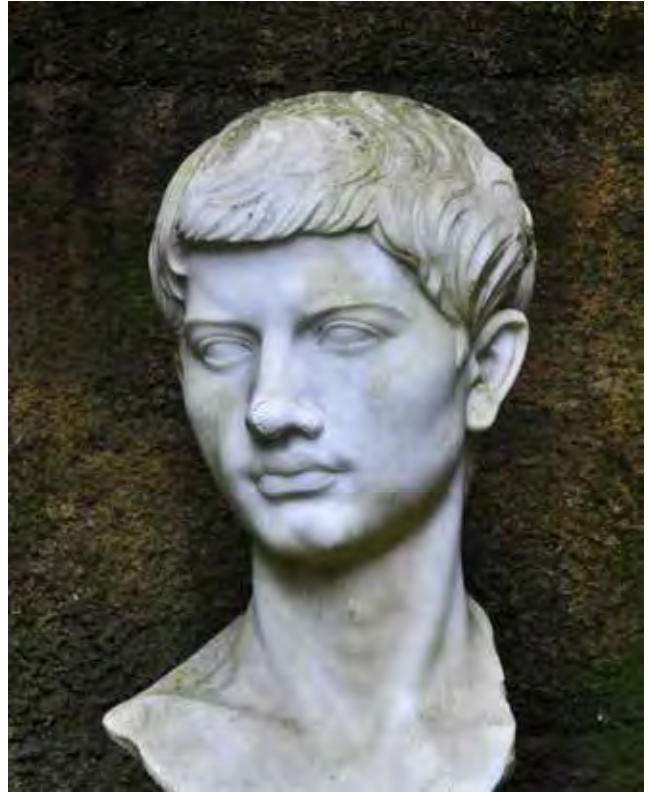
«Φήμη, σε σύγκριση με την οποία κανένας άλλος δεν είναι τόσο γρήγορος.

Ανθίζει από την ταχύτητα και αποκτά δύναμη καθώς προχωρά:

πρώτα περιορισμένη από φόβο, σύντομα φτάνει στον ουρανό, περπατάει στο έδαφος και κρύβει το κεφάλι της στα σύννεφα. Ένα τέρας, απέραντο και τρομερό, φτερωτό και γοργοπόδαρο, που για κάθε φτερό στο σώμα της έχει τόσα άγρυπνα μάτια από κάτω, όπως πολλές γλώσσες που μιλούν, όπως πολλά αυτιά που ακούνε. Πετάει, ουρλιάζοντας, τη νύχτα μέσα στις σκιές ανάμεσα στη γη και τον ουρανό, χωρίς να κλείνει ποτέ τα βλέφαρά της

σε γλυκό ύπνο: τη μέρα κάθεται φρουρά σε ψηλές ταράτσες ή ψηλούς πύργους». (Αινειάδα IV, Βιργίλιος)

Υπάρχει λύση σε αυτόν τον φόβο; Οι Στωικοί πίστευαν ότι η λύση είναι να γνωρίζουμε πώς να διαφοροποιούμε τα αληθινά μας περιουσιακά στοιχεία από αυτά που δεν είναι. Αυτό που είναι πραγματικά δικό μας είναι εκείνα τα πράγματα που εξαρτώνται από εμάς: κρίσεις και απόψεις, πράξεις, κινήσεις, επιθυμίες... και δεν μπορούμε να συμπεριλάβουμε ως δικά

Βιργίλιος (70 π.Χ. - 19 π.Χ.)

μας εκείνα τα πράγματα που δεν εξαρτώνται από εμάς στον κατάλογο των αγαθών μας: υλικά αγαθά, φήμη, αξιοπρέπεια και τιμές.

Γηραιά. Φόβος για το άγνωστο, για το διαφορετικό, για το καινούργιο

Και ο φόβος του θανάτου... που είναι επίσης κατά κάποιο τρόπο ο φόβος να χάσουμε αυτά που έχουμε και ο φόβος της πραγματικότητας. Έχουμε γεράσει όταν απορρίπτουμε, από την αρχή, το νέο, το διαφορετικό. Έτσι εμφανίζεται ο ρατσισμός και η μισαλλοδοξία.

Θα ήταν πραγματικά ενδιαφέρον να προωθήσουμε μια παιδαγωγική βασισμένη στο θάρρος και όχι τόσο στους φόβους και τις αδυναμίες του ανθρώπου. Αν και, όπως διδάξε ο Πλάτωνας, ο φόβος και το θάρρος συνδέονται στενά, χέρι-χέρι, και αυτό αντικατοπτρίζεται στον πλατωνικό ορισμό του θάρρους: να ξέρεις τι να φοβάσαι και να ξέρεις τι να μην φοβάσαι.

Οι αριθμοί είναι θεμέλιο κάθε γνώσης και αιτία κάθε γέννησης, αύξησης και τελειοποίησης των όντων», δίδασκε ο Πυθαγόρας δύομιση χιλιετίες πριν ο Κ.Ε. GAUSS υποστηρίζει ότι «η σπουδή των αριθμών» αποτελεί τη «βασιλίδα των μαθηματικών» και τα μαθηματικά «τη βασιλίδα των επιστημών».

Όμως τι είναι οι αριθμοί; Γιατί όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει «τρία μήλα» ή «πέντε βιβλία», αλλά ποιος μπορεί να εξηγήσει τι είναι το ίδιο το «τρία» ή το «πέντε»; Μπορούμε να καταλάβουμε ότι η έννοια του αριθμού είναι επίκτητη και έχει σχέση με την εμπειρία των αισθήσεών μας, μπορούμε να ερμηνεύσουμε, ίσως, κάποιες ιδιότητες των αριθμών, αλλά το να ορίσει κανείς τον αριθμό είναι αδύνατο.

Η έρευνα λοιπόν των αριθμών είναι μια μεταφυσική και περισσότερο μυστικιστική από διανοητική εργασία, είναι να κυνηγάς το απόκρυφο και μυστικό. Αλλά η δασκάλα-φύση είναι πάντα πρόθυμη να μας αποκαλύψει τα μυστικά της αρκεί να «κρούσουμε» την πόρτα. Και θα μας πει ότι τα πάντα είναι δημιουργημένα από ρυθμούς και αριθμούς (α-αριθμούς). Από το πιο «ατελές» μικρόβιο μέχρι τον πιο λαμπρό ουράνιο θόλο με τους γαλαξίες, τους ήλιους και τις κοσμικές ενέργειες, οι αριθμοί με τις επαναλήψεις, τις πράξεις και τις αναλογίες τους ενσαρκώνουν λογικά και άμορφα φαινόμενα μέσα σε μια υπέρλογη AP-MONIA.

Έτσι βλέπουμε τη γεωμετρική πρόοδο 0,3,6,12,24,48,96,129,384 (κάθε όρος είναι διπλάσιος του προηγούμενου) του BODE να καθορίζει:

1. Με την πρόσθεση του 4 σε κάθε αριθμό έχουμε τις αποστάσεις των πλανητών από τον Ήλιο, αρκεί να πάρουμε το 10, που δηλώνει την απόσταση Γης-Ήλιου, ως μονάδα μέτρησης. Μάλιστα οι αριθμοί αυτοί έδειξαν ότι ανάμεσα στον Άρη ή τον Δία πρέπει να υπάρχει κάποιος πλανήτης (δηλ. στο 48) έψαξαν και βρήκαν τους αστεροειδείς, κομμάτια κάποιου καταστραμμένου πλανήτη.

2. Με την πρόσθεση του 3 παίρνουμε με προσέγγιση τις αποστάσεις από τον Δία των δορυφόρων του, αν πάρουμε ως μονάδα μέτρησης την ακτίνα του.

3. Με την πρόσθεση του 2,5 τακτοποιούνται παρόμοια και οι δορυφόροι του Κρόνου. Τόσο ο Δίας, όσο και ο Κρόνος παρουσιάζουν δομή Ήλιου λείει η επιστήμη, ενώ η παράδοση αναφέρει τον Κρόνο σαν ένα νεκρό Ήλιο και τον Δία σαν μελλοντικό.

Έτσι ανακαλύπτουμε ότι με κανονικό ρυθμό αναπνοής (18 φορές το λεπτό) κάνουμε 25.920 αναπνοές την ημέρα. Μια εβδομηντάχρονη συνηθισμένη ζωή αποτελείται από 25.920 ημέρες, η μεταπτωτική κίνηση του άξονα της Γης (αντίστοιχη διέλευση του Ήλιου από τα 12 ζώδια) διαρκεί 25.920 γήινα χρόνια, ενώ η κίνηση του ηλιακού μας συστήματος γύρω από το κέντρο του γαλαξία μας είναι κατά προσέγγιση 25.10 X 6 χρόνια. Αλλά φανερό είναι και η σχέση που έχουν με τον γήινο άνθρωπο οι 9 μήνες που αποτελούν το έτος της Αφροδίτης (διάρκεια ανθρώπινης εγκυμοσύνης) ή οι 3 μήνες που χρειάζεται ο Ερμής για να ολοκληρώσει την περιφορά του

*Τα πάντα στην Φύση είναι
δημιουργημένα από αριθμούς και ρυθμούς.*

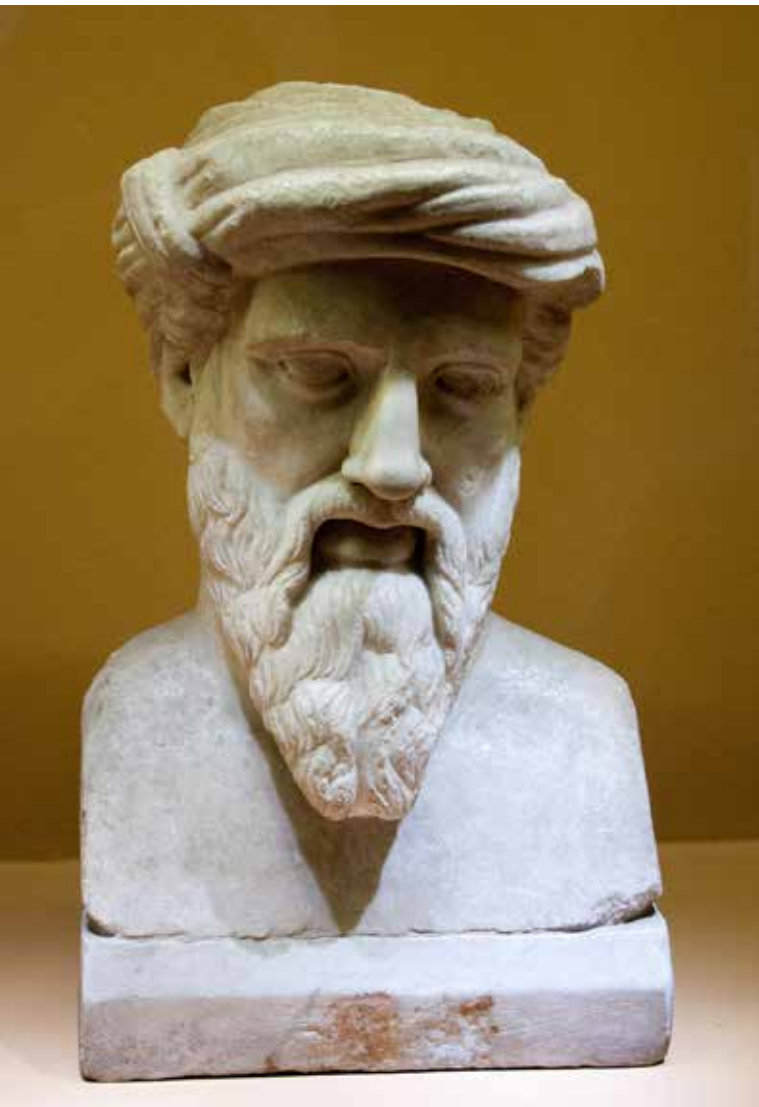
γύρω από τον Ήλιο (διάρκεια γήινης εποχής) ή τα 12 χρόνια που διαρκεί η περιφορά του Δία (όσο χρειαζόμαστε για να φτάσουμε στην εφηβεία) ή τα 30 χρόνια που κάνει ο Κρόνος στην δικιά του περιφορά (όσα χρόνια χρειάζεται για να ολοκληρώσουμε την ανάπτυξη όλων μας των δυνατοτήτων). Και σίγουρο είναι ότι η Γη έχει έναν ρυθμό αναπνοής (κάθε 12 ώρες) και ο Ήλιος ένα ρυθμό εκπομπής ενεργειών (11ετής κύκλος των ηλιακών κηλίδων). Όλα αυτά χωρίς να ξεχνάμε τις ακριβοχρονικές κινήσεις στις οποίες υπακούουν όλα τα ουράνια σώματα (μπορείτε να φανταστείτε τι θα γινόταν αν ήταν ανυπάκουα;) και είναι αυτές οι πειθαρχημένες κινήσεις που μας δίνουν τον ρυθμό και αριθμό του χρόνου στη ζωή μας. Η περιστροφή της Γης γύρω από τον άξονά της δίνει την ημέρα και τη νύκτα, η περιφορά της Σελήνης γύρω από τη Γη δίνει τον μήνα, η περιφορά μας περί τον Ήλιο το έτος με τις 4 εποχές του, η μεταπτωτική κίνηση το Ουράνιο Έτος με τις μεγάλες ζωδιακές εποχές, η κίνηση του περιηλίου της Γης, που ολοκληρώνεται σε 108.000 χρόνια, δίνει την απόκρυφη μονάδα χρόνου $4 \times 108.000 = 432.000$ χρόνια που αποκαλείται Κάλι Γιούγκα (μαύρη εποχή).

Αλλά και οι σύγχρονες θεωρίες της φυσικής παρουσιάζουν τους αριθμούς με τις τακτικές επαναλήψεις τους, τους ρυθμούς, να είναι η βαθύτερη ουσία των φαινομένων του μικρόκοσμου και μακρόκοσμου. Έτσι, ύλη και ενέργεια είναι ισοδύναμες και η ενέργεια είναι κύματα με κάποια μικρή ή μεγάλη συχνότητα (ρυθμό) και μάλιστα είναι «κβαντισμένα», δηλαδή το ποσό ενέργειας που μεταφέρουν είναι πολλαπλάσιο κάποιας

«μονάδας ενέργειας». Φθάσαμε δηλαδή σε μια θεώρηση του κόσμου εντελώς νοητική και αφηρημένη, καθώς το εκφράζουμε με ρυθμούς και αριθμούς κατανοώντας έτσι τους σοφούς της αρχαίας Αιγύπτου που δίδασκαν ότι «το σύμπαν είναι νοητικό» ή τον Ηράκλειτο που έλεγε «τα πάντα ρει».

Ένα άλλο μυστικό των αριθμών παρατηρούμε στην εκδήλωση κάποιων δυνάμεων -ή θεών θα έλεγαν οι αρχαίοι- όταν εμφανίσουμε κάποιους λόγους ή αναλογίες μεγεθών. Πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι οι δυο άρρητοι (δεν μπορούν να ειπωθούν) αριθμοί $\pi=3,14\dots$ και $\phi=1,618\dots$, που έχουν άπειρα δεκαδικά ψηφία -όχι όμως περιοδικά- και όπως ξέρουμε ο πρώτος εκφράζει το πηλίκο της περιφέρειας προς την διάμετρο κάθε κύκλου και έχει σχέση με τη δημιουργία, ενώ ο ϕ (από το αρχικό του ονόματος Φειδίας) λέγεται «αριθμός της χρυσής τομής» και έχει σχέση με την ίδια τη ζωή της δημιουργίας.

Ο π έχει άμεση σχέση με τον τετραγωνισμό του κύκλου -άλτο πρόβλημα ακόμα για τους σημερινούς μαθηματικούς- αν και σε πολλά όστρακα και κοχύλια η φύση δίνει τη λύση. Ο ϕ υπάρχει παντού στην κατασκευή του φυσικού μας σώματος ή στα φύλλα των δένδρων. Χρησιμοποιήθηκε (μαζί με τον π) από τους αρχαίους στην κατασκευή ναών και πυραμίδων -όλη η αρχιτεκτονική του Παρθενώνα στηρίζεται στα τετράγωνα χρυσής τομής, το «ζωντανό» θέατρο της Επιδαύρου έχει 21 και 34 σειρές καθισμάτων ($34/21=\phi$), το θέατρο του Διονύσου στην Αθήνα έχει όλες τις πέτρες του ανόμοιες αλλά με αναλογίες χρυσής τομής στις διαστάσεις τους.

«Πάντα κατ' αριθμόν γίνονται». Οι αριθμοί είναι θεμέλιο κάθε γνώσης και αιτία κάθε γέννησης, αύξησης και τελειοποίησης των όντων (Πυθαγόρας 570 - 495 π.Χ.).

Σήμερα ξέρουμε τη «δύναμη» των αναλογιών και λόγων κάποιων αριθμών, κυρίως σε θέματα αισθητικής και διακόσμησης (για παράδειγμα, λέμε ότι οι διαστάσεις στο κουτί τσιγάρων του MARLBORO παρουσιάζουν λόγο χρυσής τομής). Βέβαια η επιστήμη έχει βρει πειραματικά την κατάλληλη αναλογία φυσικών μεγεθών, για να μπορέσει να εκδηλώσει δυνάμεις «κρυφές» όπως τον ηλεκτρισμό ή πάλι ξέρει ότι για να ακούσει κανείς μια ορισμένη συχνότητα στο ραδιόφωνο πρέπει να γυρίσει το κουμπί έτσι, ώστε να σχηματιστεί μέσα στη συσκευή ο κατάλληλος λόγος χωρητικότητας και επαγωγής.

Θεωρούμε ίσως περιττό να αναφέρουμε τη σχέση των αριθμών και της μουσικής, εφόσον αυτοί είναι ρυθμοί, αριθμοί, λόγοι και αναλογίες, συχνότητες και κραδασμοί όλα ενοποιημένα και συμφωνημένα στην κατασκευή κάθε αρμονίας. Εξάλλου η πλειονότητα των μεγάλων μουσικών ήταν και μαθηματικοί και φιλόσοφοι. Έτσι θα βρούμε χώρο να αναφέρουμε κάτι λιγότερο γνωστό που είναι η εμφάνιση των αριθμών στον γραπτό λόγο. Ξεκινώντας από την αντιστοιχία γραμμάτων και αριθμών του ελληνικού αλφαβήτου ($\alpha=1$, $\beta=2\dots$) και τη γνωστή ισοδυναμία λέξεων ή αριθμών (π.χ. $B+I+B+\Lambda+O+\Sigma=314$ ή $K+O+\Sigma+M+O+\Sigma=600=6+0+0=6$) φθάνουμε σε κάποιους ομηρικούς στίχους όπου δυο συνεχόμενες στροφές έχουν ακριβώς το ίδιο άθροισμα των αριθμών των γραμμάτων:

Ιλιάδα Η, 264-265:

*Αλλ' αναχασσάμενος λίθων ήλετοχειρί
παχείη=3498
κείμενων εν πεδίο, μέλανα, τρηχύν τε
μέγαν τε =3498*

Ιλιάδα Τ, 306-307:

*Μη με πριν σίτοιο κελεύετε μηδέ
ποτήτος =2848
άσασθαιφίλονήτορ, επει μ'άχος αίνων
ικάνει =2848*

ή παρατηρώντας τις συλλαβές των λέξεων κάποιων στροφών όπως:

Ιλιάς Γ 181 : ω μάκαρ Ατρείδη, μοιρηγενές, ολβιόδαιμον
12   3   4   5

Κάτι παρόμοιο έκανε ο μαθηματικός και αστρονόμος του 1ου αι. μ.Χ. Λεωνίδαο ο Αλεξανδρεύς γράφοντας ποιήματα:

*Εις προς ένα ψήφισιν ισάζεται, ου δυο διοίς =4111
Ου γαρ έτε στέργω την δολιχογραφίην =4111*

(Ερμηνεία: Ένα- ένα στίχο θα κάνω να έχει τον ίδιο αριθμό, όχι δυο-δυο γιατί τώρα πια δεν μ' αρέσει η μακρολογία!)

άλλο ποίημά του:

*Ην οπότε γραμμαίσιιν εμήν φρένα μόνον έτερπον
ουδ' όναρευγενέταις γνώριμος Ιταλίδες, =6.600
αλλά τα νυν πάντεσσιν εράσμιος όψε γαρ έγνωι,
οππόσιν Ουρανίην Καλλιόπη προφέρει. =6.600*

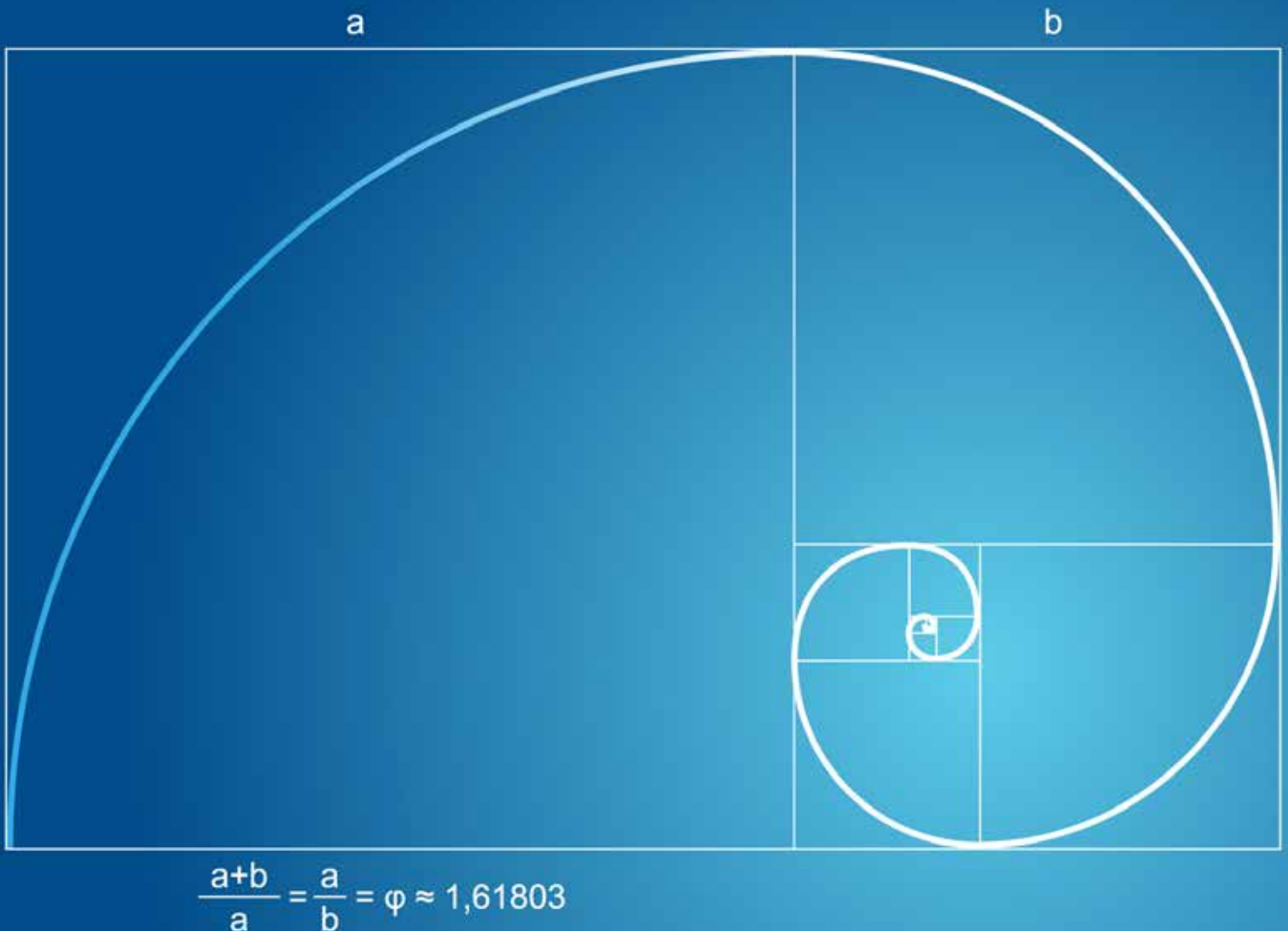
(Ερμηνεία: Όταν μόνον οι τροχιές (η αστρονομία) με ευχαριστούσαν, ούτε στον ύπνο μου δεν με γνώριζαν στις ευγενείς ιταλικές πόλεις, τώρα όμως με αγαπούν όλοι γιατί αργά ανακάλυψα, πόσον η Καλλιόπη (η μούσα της ποίησης) είναι ανώτερη της Ουράνιας (η μούσα της αστρονομίας).

Σημειώνουμε πως όταν ο Λεωνίδας ανακάλυψε αυτό το ταλέντο του άρχισε να το αξιοποιεί εγκαταλείποντας σταδιακά την αστρονομία.

Ο καθένας μας θα μπορούσε να βρει αμέτρητες άλλες εφαρμογές των αριθμών και να διαπιστώσει ότι αυτοί

«κυβερνούν» τον κόσμο. Τότε, άλλα μυστήρια θα αρχίσουν να ξυπνούν μέσα του. Τότε θα ψάξει όχι μόνο με τη λογική αλλά και με την καρδιά του αναρωτώμενος τα μυστικά της ύπαρξης και της ζωής. Ίσως τότε ξυπνήσει μέσα του η Ακρό-πολη και τον βοηθήσει να βρει τον σκοπό και τη θέση του στην υπερβατική αρμονία του κόσμου.

Ο αριθμός φ (από το όνομα του Φειδία) ονομάζεται «αριθμός της χρυσής τομής» και έχει σχέση με την ίδια τη ζωή της δημιουργίας. Τον βρίσκουμε παντού, από την κατασκευή του φυσικού μας σώματος μέχρι τα φύλλα των δένδρων.

Οι λεγόμενοι Πυθαγόρειοι καταπιάστηκαν πρώτοι με τα μαθηματικά, και όχι μόνο τα ανέπτυξαν αλλά, καθώς αυτά τους έγιναν δεύτερη φύση, θεώρησαν ότι οι αρχές τους είναι αρχές των όντων» Μετά τα Φυσικά, Αριστοτέλης

Για τους Πυθαγόρειους, οι αριθμοί είναι η αρχή των όντων...

Η Πυθαγόρεια αριθμολογία θα αποτελέσει έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της Πυθαγόρειας φιλοσοφίας. Μυστήριο, βάθος, κοσμογονία, εξέλιξη, λογική, άνθρωπος, καθημερινότητα, όλα συνδυάζονται στην καρδιά αυτής.

Οι Πυθαγόρειοι δεν θεωρούσαν τους αριθμούς κενές και αφηρημένες εξωτερικές μορφές των όντων, όπως η σημερινή μαθηματική σκέψη. Υποστηρίζουν ότι τα όντα, κατά την εσωτερική ουσία τους, είναι αριθμοί, και οι αριθμοί αυτοί αποτελούν το ουσιαστικό περιεχόμενο των όντων.

Μέσα από την κατανόηση των αριθμών μπορεί να γίνει κατανοητή η ουσία του κόσμου, γ'αυτό και θεωρούσαν ότι ο αριθμός θεωρείται η βάση τη συγγένειας μεταξύ θεών και ανθρώπων.

Ίσως το κομμάτι της πυθαγόρειας αριθμολογίας που επηρέασε περισσότερο τους μετέπειτα φιλοσόφους ήταν η έννοια της Τετρακτύος. Τι ήταν ωστόσο η Τετρακτύς; Σε μια πρώτη ανάλυση είναι το άθροισμα των τεσσάρων πρώτων αριθμών: $1+2+3+4=10$

Ο αριθμός 1 θεωρείται το Άναρχο Ον, το πνεύμα, ο αιθέρας, η ενέργεια-δύναμη-βούληση από την οποία όλα εκπορεύονται. Με την προσθήκη μιας δυάδας στη μονάδα ο κόσμος λαμβάνει μορφή. Με τη δυαδικότητα γεννιέται η πρώτη αντίφαση, εφόσον το 2 είναι το άμεσο αντίθετο του 1. Ο δυαδισμός έχει ξεκινήσει! Η δυάδα συνδέεται με τη θηλυκή ενέργεια, την απεριόριστη γονιμότητα, τη μήτρα από όπου όλα θα γεννηθούν.

Με τον ιερό αριθμό 3, ο κόσμος μέσα από τη διάνοια αποκτάει διάσταση. Το τρίγωνο, η απλούστερη μορφή των όντων γεννιέται. Αρχή, μέση και τέλος στη δημιουργία γίνονται γέννηση, ζωή, θάνατος. Αυτό το μοτίβο της τριαδικής θεότητας το συναντάμε σε όλες τις θρησκείες και τα εσωτερικά συστήματα ανά τους πολιτισμούς. Ο λόγος, η μονάδα, το πνεύμα που διαποτίζεται από ζωή, αγάπη και ενέργεια και καταλήγει στη δημιουργία.

Ο ιερός αριθμός 4 έρχεται να κλείσει, να ολοκληρώσει το τετράγωνο, φτιάχοντας τον στέρεο κυβικό κόσμο. Οι Πυθαγόρειοι ορκίζονταν στην τετρακτύ, καθώς εξέφραζε για αυτούς ολόκληρο το σύμπαν και αποτελούσε την πηγή της αιώνιας φύσης.

Μέσα από την απίστευτη ηθική διαύγεια στην οποία μας οδηγούν τα Χρυσά Έπη του Πυθαγόρα, βλέπουμε ότι η Τετρακτύς αποτελούσε για εκείνους πηγή καθημερινής σοφίας και έμπνευσης. Μέσα σε αυτήν είχαν βρει την αρμονία για να μπορέσουν να ζήσουν και να ενώσουν μια καθημερινή ζωή με μια κοσμική ζωή, εντάσσοντας τους εαυτούς τους στο σύνολο της φύσης, μη διαχωρίζοντας λοιπόν τον εαυτό τους από το συνολικό πανόραμα της εκδήλωσης.

Το βαθύτερο μυστήριο ξεφεύγει από μια απλή καθημερινή

ανθρώπινη σκέψη. Σύμφωνα με τον Θέωνα του Σμυρναίου λέγεται ότι υπάρχουν 11 διαφορετικές τετράδες οι οποίες έχουν διαφορετική σημασία μεταξύ τους, με τη θεμελιώδη να είναι αυτή που πρωτοαναφέρθηκε. Άλλη αποτελείται από τα τέσσερα στοιχεία της φύσης: γη, νερό, αέρας, φωτιά, ενώ μια ακόμα αποτελείται από γεωμετρικές προόδους με λόγο το 2 (1,2,4,8) και το 3 (1,3,9,27) αντίστοιχα.

Η ανάλυση ωστόσο ξεφεύγει από τις δυνατότητες αυτού του άρθρου, μιας και αναζητάμε σε λίγες λέξεις την καρδιά της Πυθαγόρειας φιλοσοφίας, μιας φιλοσοφίας που συγκλόνισε όλη την μετέπειτα ιστορία της ανθρώπινης σκέψης.

Αναζητώντας την τετρακτύς...

Η τετρακτύς μέσα από το έργο του Λάο Τσε και τη σοφία της Ανατολής

«Το Ταό γέννησε το Ένα· το Ένα γέννησε τη δυαδικότητα· τα δύο γέννησαν την τριάδα· τα τρία γέννησαν όλα όσα υπάρχουν.» Ταο Τε Τζινγκ

Τι είναι αυτή η τετρακτύς; Σύμφωνα με εξηγήσεις που δίνονται στο Ταο, αναφερόμαστε στην κοσμογονία, μια κοσμογονία μέσω των ιερών αριθμών του Πυθαγόρα. Το Ένα είναι ο αρχέγονος αιθέρας, ή αλλιώς το Όλον, το Ον, ο Θεός, ή όπως αλλιώς επιθυμεί ο καθένας, που διαχωρίστηκε στις δύο δημιουργικές αρχές γιν και γιανγκ (σκοτάδι και φως, αρσενικό και θηλυκό, θέρμη και ψύχος). Με την ένωση αυτών των δύο δημιουργήθηκε η Τριάδα και από αυτήν όλος ο κόσμος.

Σε ένα ηθικό – φιλοσοφικό κλειδί ερμηνείας μέσα από το έργο του Καζαντζάκη

$$0+1+2+3+4=10... 10 \dots$$

«Ερχόμαστε από μια σκοτεινή άβυσσο· καταλήγουμε σε μια σκοτεινή άβυσσο· το μεταξύ φωτεινό διάστημα το λέμε Ζωή. Ευτύς ως γεννηθούμε, αρχίζει και η επιστροφή· ταυτόχρονα το ξεκίνημα και ο γυρισμός· κάθε στιγμή πεθαίνουμε. Γι' αυτό πολλοί διαλάλησαν σκοπός της ζωής είναι ο θάνατος.»

Μα κι ευτύς ως γεννηθούμε, αρχίζει και η προσπάθεια να δημιουργήσουμε, να συνθέσουμε, να κάμουμε την ύλη ζωή· κάθε στιγμή γεννιόμαστε. Γι' αυτό πολλοί διαλάλησαν: Σκοπός της εφήμερης ζωής είναι η αθανασία.»

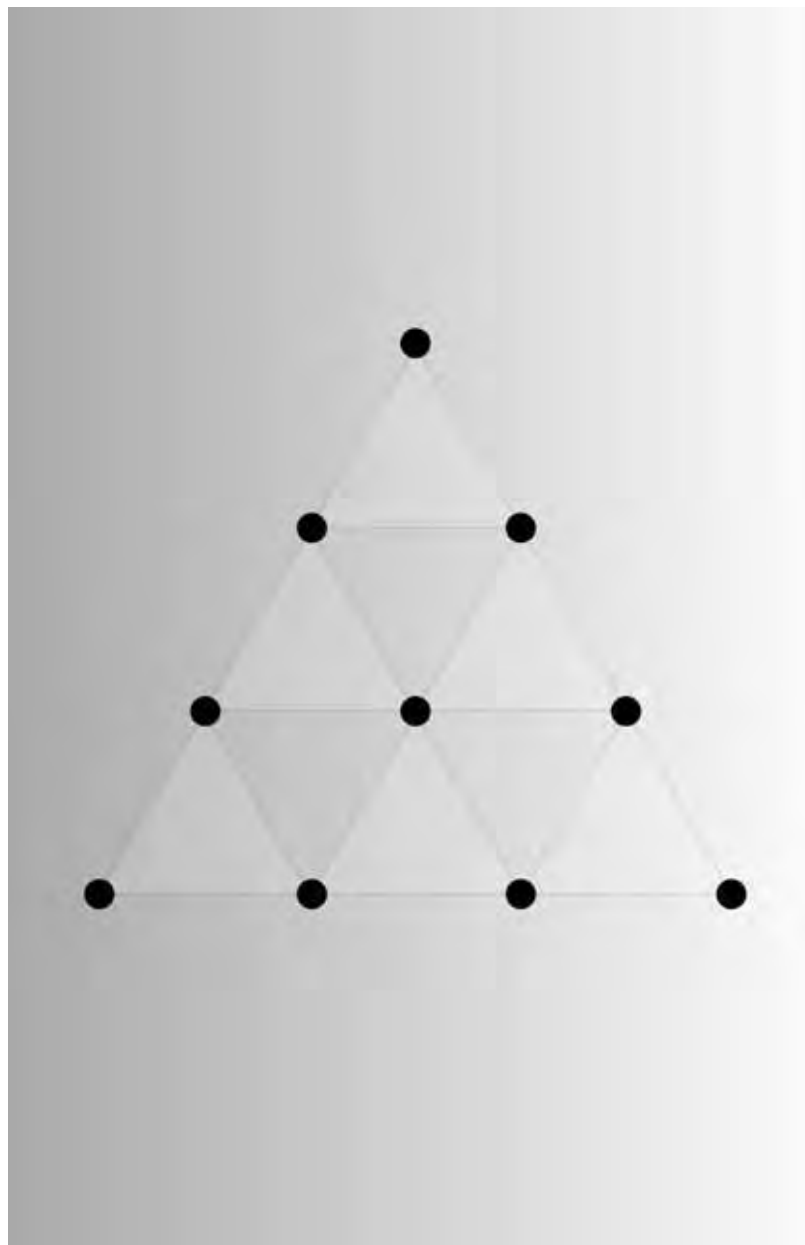
Ασκητική

Έτσι ξεκινάει η ασκητική του Καζαντζάκη... Μέσα από αυτό το μυστήριο, μέσα από το νόμο των κύκλων· το σημείο που δημιουργεί τη ζωή και επιστρέφει πάλι στον εαυτό του. Η τετρακτύς που εκδηλώνεται και έχει μέσα της κρυμμένη τη ζωή, την εκδήλωση, και τη επιστροφή. Όπως ένα άστρο... ξεκινάει από ύλη σε λανθάνουσα κατάσταση σε μορφή αστροσκοπής, συνεχίζει σε έναν πρωτοαστέρα μέχρι εξελικτικά να καταλήξει πάλι σε μια έκρηξη-θάνατο και επιστροφή στην αρχική κατάσταση.

Ας αναζητήσουμε λοιπόν αυτό το υπέροχο μυστήριο της ύπαρξης που λέγεται ζωή... που λέγεται θάνατος... Γι' αυτό πολύ διαλάλησαν, γι αυτό πολύ διαλάλησαν...

Πηγές:

1. Χρυσά Έπη – Πυθαγόρας 1 Εκδόσεις Κάκτος
2. Ασκητική – Καζαντζάκης
3. Ταο Τε Τζινγκ – εκδόσεις πύρινος κόσμος
4. <https://www.lecturesbureau.gr/1/tetractys-2377/>

Οι αριθμοί είναι θεμέλιο κάθε γνώσης και αιτία κάθε γέννησης, αύξησης και τελειοποίησης των όντων» Πυθαγόρας

Η Πυθαγόρεια αριθμοσοφία είναι μια φιλοσοφική και μυστικιστική προσέγγιση των αριθμών, που αποδίδεται στον αρχαίο Έλληνα φιλόσοφο και μαθηματικό Πυθαγόρα (περ. 570-495 π.Χ.). Αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της Πυθαγόρειας σχολής, η οποία συνδύαζε φιλοσοφία, μαθηματικά, μουσική και μυστικισμό.

Βασικές Αρχές της Πυθαγόρειας Αριθμοσοφίας

1. Μοναδικότητα των Αριθμών: Οι Πυθαγόρειοι πίστευαν ότι οι αριθμοί είναι η ουσία όλων των πραγμάτων και ότι μέσω αυτών μπορούμε να κατανοήσουμε τον κόσμο.

2. Ιεραρχία των Αριθμών: Κάθε αριθμός έχει μια μοναδική ποιότητα και σημασία. Για παράδειγμα, το 1 αντιπροσωπεύει την ενότητα και την αρχή των πάντων, το 2 τη δυαδικότητα και την ισορροπία, το 3 την αρμονία και την τελειότητα, και ούτω καθεξής.

3. Τετρακτύς: Μια σημαντική έννοια για τους Πυθαγόρειους, η Τετρακτύς είναι ένα τρίγωνο που σχηματίζεται από 10 σημεία σε 4 σειρές (1, 2, 3, 4). Συμβολίζει την αρμονία και την πληρότητα του σύμπαντος.

4. Σχέσεις Αριθμών και Μουσικής: Οι Πυθαγόρειοι ανακάλυψαν ότι οι μουσικές νότες μπορούν να αναπαρασταθούν με αριθμούς και ότι οι αρμονικές σχέσεις βασίζονται σε αριθμητικές αναλογίες.

Η σχέση των αριθμών και της μουσικής σύμφωνα με την Πυθαγόρεια φιλοσοφία είναι θεμελιώδης και αποκαλύπτει την αρμονία του σύμπαντος μέσω της αριθμητικής. Ο Πυθαγόρας ανακάλυψε ότι οι μουσικές νότες μπορούν να εκφραστούν με αριθμητικές αναλογίες, κάτι που επηρέασε βαθιά τη δυτική μουσική θεωρία και φιλοσοφία.

Η Ανακάλυψη της Αριθμητικής Μουσικής Αναλογίας

Ο Πυθαγόρας και οι μαθητές του διεξήγαγαν πειράματα με χορδές ενός μουσικού οργάνου, πιθανότατα μιας μονόχορδης λύρας (μονόχορδο). Αυτά τα πειράματα οδήγησαν στην ανακάλυψη των μαθηματικών σχέσεων που καθορίζουν την αρμονία και την κλίμακα των ήχων.

Διάστημα Οκτάβας: Η αναλογία 2:1. Όταν μια χορδή κοπεί στη μέση, παράγει μια νότα που είναι μία οκτάβα ψηλότερη από την αρχική νότα. Αυτή η αναλογία είναι η βάση της μουσικής κλίμακας.

Διάστημα Πέμπτης: Η αναλογία 3:2. Όταν η χορδή χωριστεί σε τρία τμήματα και δύο από αυτά χρησιμοποιηθούν, η παραγόμενη νότα είναι μια πέμπτη πάνω από την αρχική.

Διάστημα Τέταρτης: Η αναλογία 4:3. Όταν η χορδή χωριστεί σε τέσσερα τμήματα και τρία από αυτά χρησιμοποιηθούν, η παραγόμενη νότα είναι μια τέταρτη πάνω από την αρχική.

Πυθαγόρεια Κλίμακα

Η Πυθαγόρεια κλίμακα βασίζεται στις παραπάνω αναλογίες και αποτελείται από μια σειρά διαστημάτων που δημιουργούν τη μουσική αρμονία. Αυτή η κλίμακα είναι η βάση της δυτικής μουσικής θεωρίας.

Η Μουσική των Σφαιρών

Οι Πυθαγόρειοι πίστευαν ότι τα ουράνια σώματα, όπως οι πλανήτες και τα άστρα, κινούνται σύμφωνα με αριθμητικές αναλογίες και παράγουν μια αόρατη μουσική, γνωστή ως «Μουσική των Σφαιρών» ή «αρμονία των σφαιρών». Αυτή η ιδέα προτείνει ότι το σύμπαν λειτουργεί με βάση τις ίδιες αρμονικές αρχές που βρίσκουμε στη μουσική.

Επιδράσεις

Η σύνδεση των αριθμών και της μουσικής είχε βαθιά επίδραση στη μεταγενέστερη φιλοσοφία, την επιστήμη και την τέχνη. Ο Πλάτων, για παράδειγμα, στο έργο του «Τίμαιος» αναπτύσσει την ιδέα ότι ο κόσμος είναι κατασκευασμένος με βάση τις μαθηματικές και μουσικές αναλογίες. Επίσης, οι ιδέες αυτές διαμόρφωσαν τη μουσική θεωρία της Αναγέννησης και την ανάπτυξη της ακουστικής επιστήμης.

Η σύνδεση των αριθμών και της μουσικής στον Πυθαγόρα δεν είναι μόνο μια θεωρητική σύλληψη, αλλά και ένα πρακτικό εργαλείο για την κατανόηση της αρμονίας του κόσμου. Η ανακάλυψη των μαθηματικών αναλογιών που διέπουν τη μουσική προσέφερε μια εντελώς νέα προοπτική στη σχέση μεταξύ της μαθηματικής επιστήμης και της τέχνης, επιβεβαιώνοντας τη βαθιά πίστη των Πυθαγορείων στην ενότητα του σύμπαντος μέσω των αριθμών.

Σημαντικοί Αριθμοί στην Πυθαγόρεια Αριθμοσοφία

Στην Πυθαγόρεια αριθμοσοφία, οι αριθμοί θεωρούνται θεμελιώδεις για την κατανόηση του σύμπαντος και της αρμονίας του. Κάθε αριθμός έχει μοναδικές ιδιότητες και συμβολισμούς. Ας δούμε μερικούς από τους σημαντικότερους αριθμούς και τις ιδιότητές τους σύμφωνα με την Πυθαγόρεια φιλοσοφία:

1 (Μονάς)

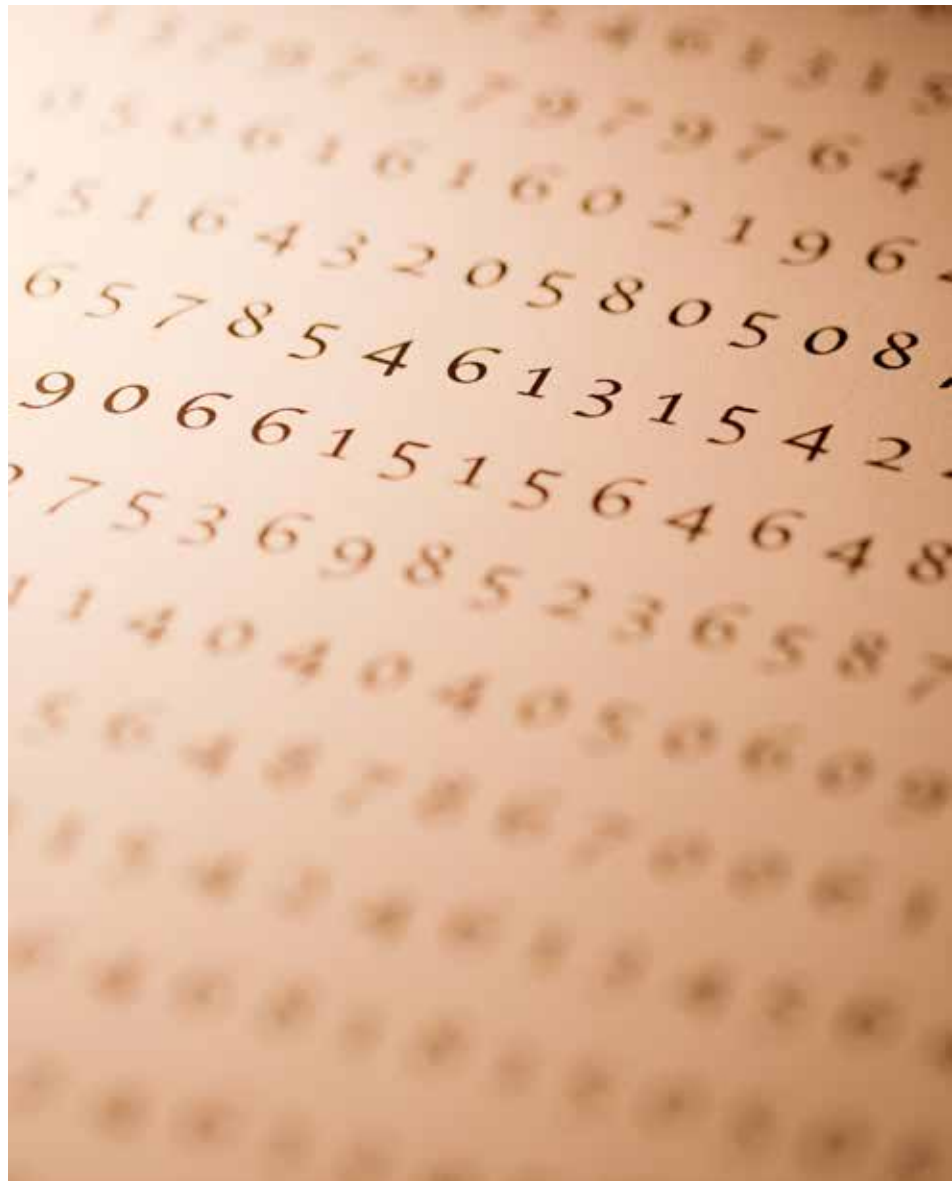
Συμβολισμός: Αρχή, ενότητα, ύπαρξη.

Σημασία: Ο πρώτος αριθμός από τον οποίο πηγάζουν όλοι οι άλλοι αριθμοί. Συμβολίζει την ενότητα και την αρχή όλων των πραγμάτων.

2 (Δυάς)

Συμβολισμός: Δυαδικότητα, αντίθεση, ισορροπία.

Σημασία: Εκπροσωπεί τη δυαδικότητα και τις αντιθέσεις, όπως το φως και το σκοτάδι, το καλό και το κακό. Είναι απαραίτητος για τη δημιουργία της σχέσης και της ισορροπίας.

3 (Τριάς)

Συμβολισμός: Αρμονία, τελειότητα, θεότητα.

Σημασία: Θεωρείται ιερός αριθμός που συμβολίζει την αρμονία και την ολοκλήρωση. Στην Πυθαγόρεια φιλοσοφία, αντιπροσωπεύει την ένωση του σώματος, του νου και της ψυχής.

4 (Τετράς)

Συμβολισμός: Πληρότητα, σταθερότητα, θεμέλια.

Σημασία: Σχετίζεται με την πληρότητα και τη σταθερότητα. Οι τέσσερις διαστάσεις του χωροχρόνου (μήκος, πλάτος, ύψος και χρόνος) και οι τέσσερις κατευθύνσεις (Βορράς, Νότος, Ανατολή, Δύση) συνδέονται με τον αριθμό αυτόν.

5 (Πεντάς)

Συμβολισμός: Υγεία, ισορροπία, ανθρωπότητα.

Σημασία: Συμβολίζει την ανθρώπινη ύπαρξη, καθώς ο άνθρωπος έχει πέντε αισθήσεις και πέντε δάχτυλα σε κάθε χέρι και πόδι. Αναφέρεται επίσης στην υγεία και την ισορροπία.

6 (Εξάς)

Συμβολισμός: Αρμονία, αγάπη, ομορφιά.

Σημασία: Θεωρείται τέλειος αριθμός επειδή είναι το άθροισμα των διαιρετών του ($1 + 2 + 3 = 6$). Συμβολίζει την αρμονία και την ισορροπία, καθώς και την ένωση της ψυχής με το σώμα.

7 (Επτάς)

Συμβολισμός: Μυστήριο, πνευματικότητα, γνώση.

Σημασία: Συμβολίζει την πνευματική αναζήτηση και τη γνώση. Ο αριθμός 7 εμφανίζεται σε πολλές θρησκευτικές και μυθολογικές παραδόσεις, όπως στις επτά ημέρες της δημιουργίας.

8 (Οκτάς)

Συμβολισμός: Τάξη, ισορροπία, αναγέννηση.

Σημασία: Αντιπροσωπεύει την τάξη και την ισορροπία. Στην Πυθαγόρεια φιλοσοφία, συνδέεται με την αναγέννηση και την αιωνιότητα.

9 (Εννεάς)

Συμβολισμός: Ολοκλήρωση, επίτευξη, σοφία.

Σημασία: Συμβολίζει την ολοκλήρωση και την επίτευξη. Ο αριθμός 9 θεωρείται ιερός και σηματοδοτεί το τέλος ενός κύκλου πριν την έναρξη ενός νέου.

10 (Δεκάς)

Συμβολισμός: Πληρότητα, τελειότητα, σύμπαν.

Σημασία: Ο αριθμός της Τετρακτύος, που συμβολίζει την πληρότητα και την αρμονία του σύμπαντος. Η Τετρακτύς είναι ένα ιερό σύμβολο που αποτελείται από 10 σημεία διατεταγμένα σε τέσσερις σειρές (1, 2, 3, 4).

Τι είναι η Τετρακτύς;

Η Τετρακτύς αποτελεί ένα από τα πιο ιερά και σημαντικά σύμβολα στην Πυθαγόρεια φιλοσοφία. Αντιπροσωπεύει την τελειότητα και την αρμονία του σύμπαντος και συμβολίζει τις θεμελιώδεις αρχές των μαθηματικών και της φιλοσοφίας.

Η Τετρακτύς είναι ένα τρίγωνο που αποτελείται από δέκα σημεία, διατεταγμένα σε τέσσερις σειρές, με κάθε σειρά να έχει ένα περισσότερα σημεία από την προηγούμενη:

1 σημείο στην κορυφή

2 σημεία στη δεύτερη σειρά

3 σημεία στην τρίτη σειρά

4 σημεία στην τέταρτη σειρά

Συνολικά, τα σημεία αυτά δίνουν το ιερό νούμερο 10 ($1 + 2 + 3 + 4 = 10$).

Συμβολισμός της Τετρακτύος

Η Τετρακτύς θεωρείται ότι συμβολίζει τις θεμελιώδεις αρχές και αρμονίες του σύμπαντος:

Μονάς (1): Η ενότητα, η αρχή όλων των πραγμάτων.

Δυάς (2): Η δυαδικότητα, η αντίθεση και η ισορροπία.

Τριάς (3): Η αρμονία και η σύνθεση των αντιθέσεων.

Τετράς (4): Η πληρότητα και η σταθερότητα.

Πυθαγόρεια Σημασία

Η Τετρακτύς συνδυάζει μαθηματικές και φιλοσοφικές έννοιες, και οι Πυθαγόρειοι την θεωρούσαν την απόλυτη έκφραση της τελειότητας και της αρμονίας. Ο Πυθαγόρας και οι

μαθητές του θεωρούσαν την Τετρακτύ ως έναν ιερό όρκο και ένα κλειδί για την κατανόηση των νόμων του σύμπαντος.

Η Τετρακτύς στην Κοσμολογία

Οι Πυθαγόρειοι πίστευαν ότι η Τετρακτύς αντιπροσωπεύει τις τέσσερις θεμελιώδεις δυνάμεις ή στοιχεία του κόσμου:

Γη (Earth): Η σταθερότητα και η υλική ύπαρξη.

Νερό (Water): Η αλλαγή και η ροή.

Αέρας (Air): Η κίνηση και η ελαφρότητα.

Φωτιά (Fire): Η ενέργεια και η μεταμόρφωση.

Αυτά τα στοιχεία συμβάλλουν στην ισορροπία και την αρμονία του σύμπαντος, όπως ακριβώς οι αριθμητικές αναλογίες της Τετρακτύς.

Η Τετρακτύς και η Μουσική

Η Τετρακτύς έχει επίσης εφαρμογή στη μουσική, καθώς οι Πυθαγόρειοι ανακάλυψαν ότι οι μουσικές αναλογίες (όπως οι αναλογίες των οκτάβων, των πέμπτων και των τετάρτων) μπορούν να εκφραστούν με τους αριθμούς της Τετρακτύς. Οι αναλογίες αυτές είναι 1:2, 2:3 και 3:4, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τις θεμελιώδεις αρμονικές σχέσεις στη μουσική.

Η Τετρακτύς ως Πνευματικό Σύμβολο

Στην Πυθαγόρεια φιλοσοφία, η Τετρακτύς δεν είναι μόνο μαθηματικό σύμβολο αλλά και πνευματικό εργαλείο. Οι Πυθαγόρειοι την χρησιμοποιούσαν για διαλογισμό και εσωτερική ανάπτυξη, πιστεύοντας ότι η κατανόηση των αρμονιών της Τετρακτύς θα μπορούσε να φέρει την ψυχή σε αρμονία με το σύμπαν.

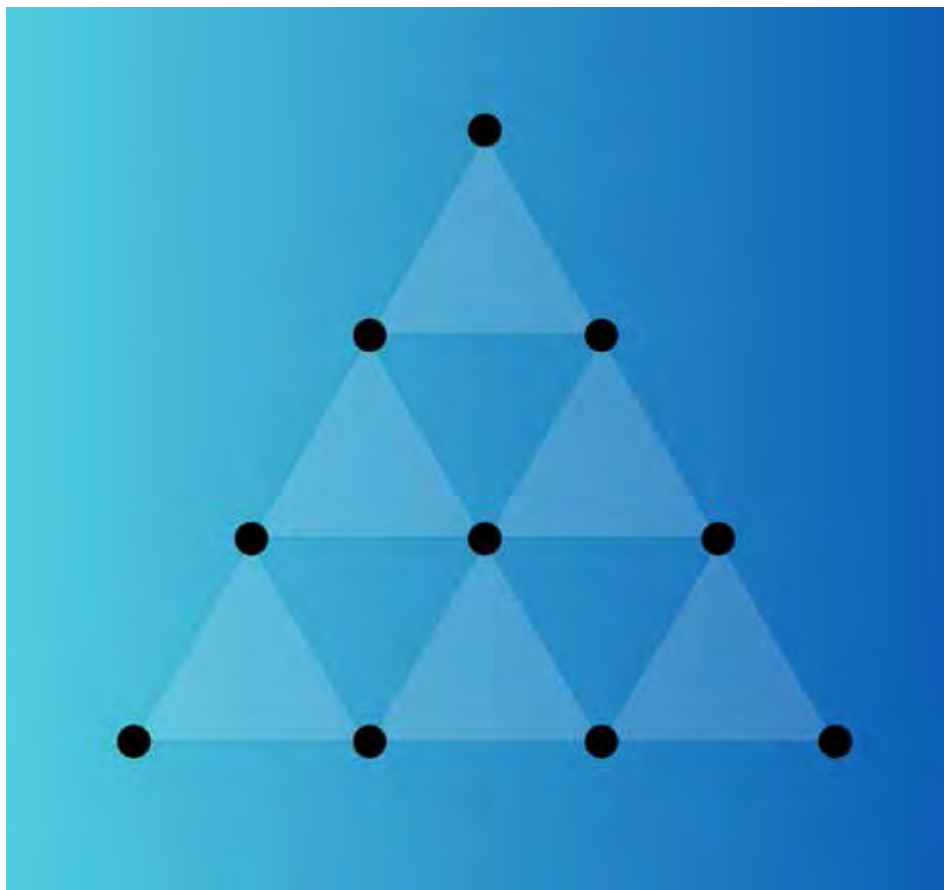
Η Τετρακτύς του Πυθαγόρα είναι ένα πολυδιάστατο σύμβολο που ενσωματώνει τις αρχές της αριθμοσοφίας, της φιλοσοφίας, της κοσμολογίας και της μουσικής. Η μελέτη της Τετρακτύς προσφέρει μια βαθιά ενόραση στην Πυθαγόρεια αντίληψη του σύμπαντος ως ένα αρμονικό και μαθηματικά οργανωμένο σύνολο.

Οι αριθμοί στην Πυθαγόρεια φιλοσοφία δεν είναι απλά αριθμητικές τιμές, αλλά συμβολίζουν βαθύτερες φιλοσοφικές και κοσμολογικές έννοιες. Η μελέτη και κατανόηση αυτών των αριθμών προσφέρει μια ενόραση στην αρμονία και την τάξη του σύμπαντος, καθώς και στην προσωπική και πνευματική ανάπτυξη.

Η Πυθαγόρεια αριθμοσοφία επηρέασε πολλές περιοχές της γνώσης, από τα μαθηματικά και τη φιλοσοφία μέχρι τη μουσική και τη μεταφυσική. Η αντίληψη ότι οι αριθμοί έχουν βαθύτερες σημασίες και ότι μπορούμε να αποκρυπτογραφήσουμε το σύμπαν μέσω αυτών, άνοιξε τον δρόμο για περαιτέρω έρευνες και ανακαλύψεις. Η Πυθαγόρεια αριθμοσοφία είναι μια σύνθετη και πλούσια φιλοσοφική παράδοση που συνδυάζει επιστημονικές και μυστικιστικές έννοιες. Η βαθύτερη κατανόηση των αριθμών και των σχέσεών τους μπορεί να προσφέρει όχι μόνο μαθηματικές γνώσεις αλλά και φιλοσοφικές αναζητήσεις σχετικά με τη φύση της πραγματικότητας και του σύμπαντος.

Βιβλιογραφία

- Ο Πυθαγόρας και η μυστική διδασκαλία του Πυθαγορισμού, Πέτρος Γράβιγγερ, εκδ. Ιδεοθέατρον
- Πυθαγόρας η ζωή και η διδασκαλία του, John Strohmeier, εκδ. Αρχέτυπο
- Η Πυθαγόρεια Αριθμοσοφία, Νικόλαος Μαργιωρής, εκδ. Ομακοεΐον
- Η Πυθαγόρεια Αριθμοσοφία, Ιπποκράτης Δάκογλου, εκδ. Νέα θέση

Ο αριθμός 1

Ο αριθμός Ένα είναι ο πρώτος, η αρχή της ενότητας, της ταυτότητας και της αρμονίας, όπως το Δύο θα ήταν η αρχή της ανισότητας, της δυαδικότητας και της διχόνοιας.

Το Ένα συμβολίζει το Καλό, την απόλυτη αρμονία, την πρώτη αφηρημένη εκδήλωση του άρρητου Μηδενός. Η σκιά του είναι η πρώτη δραστηριότητα του σημείου στην περιφέρεια. Στη γεωμετρία σχετίζεται με το σημείο ως οντότητα χωρίς διάσταση, από την οποία προέρχονται όλα τα σχήματα.

Σύμφωνα με το λεξικό συμβόλων του J.E.Cirlot, το ένα είναι ισοδύναμο με το κέντρο, το σημείο, την αρχή της ανεκδήλωτης δημιουργικής δύναμης ή του «ακίνητου που προκαλεί την κίνηση». Ο Πλωτίνος το ταυτίζει με το Καλό ή το ηθικό σκέλος, το Ένα-Καλό, που αφομοιώνει την πολλαπλότητα του κακού, κάτι που είναι σε πλήρη συμφωνία με όσα διδάσκει η συμβολολογία.

Σύμφωνα με άλλους, το ένα είναι το σύμβολο του όρθιου ανθρώπου, του μοναδικού ζωντανού όντος που απολαμβάνει αυτή τη δυνατότητα, σε σημείο που ορισμένοι ανθρωπολόγοι βλέπουν στην καθετότητα έναν εξέχοντα συμβολισμό του ανθρώπου, ακόμη πιο ξεχωριστό και δυνατό από τη λογική. Αυτός ο συμβολισμός της καθετότητας βρίσκεται επίσης στις εικόνες των όρθιων λίθων, που υπάρχουν σε όλους τους αρχαίους πολιτισμούς, της σκυτάλης ή ακόμα και του όρθιου φαλλού, που αντιπροσωπεύουν τον άνθρωπο σε δράση και τη δημιουργία.

Έξω από τα γενικά και καθολικά χαρακτηριστικά του αριθμού Ένα ως βάση και αφετηρία, ο αριθμός αυτός παρουσιάζει κάποιες ιδιαιτερότητες στη λογοτεχνία και τη λαογραφία των πολιτισμών. Στην ιρανική λαογραφία, για παράδειγμα, το Ένα αντιπροσωπεύει τον Ένα Θεό και γράφεται με το πρώτο γράμμα του αραβοπερσικού αλφαβήτου, alif (= α), που έχει την αξία του ενός.

Στους ιπποτικούς θρύλους του Ισλάμ, ο ήρωας δηλώνει σχεδόν αλαζονικά ότι ανήκει σε έναν πολιτισμό, εξαπλωμένο σε όλη την Ανατολή, και το σύνθημα αυτού του Πολιτισμού είναι ότι: «δεν υπάρχει άλλος θεός από τον Ένα Θεό». Ο ήρωας, ως υπερασπιστής της θρησκευτικής σκέψης στην οποία έχει γαλουχηθεί, όταν μπαίνει σε ένα δικαστήριο δηλώνει με παρρησία: «Ο χαιρετισμός μου σε αυτό το δικαστήριο πηγαίνει σε αυτόν που ξέρεi ότι στα δεκαοχτώ χιλιάδες σύμπαντα ο Θεός είναι Ένας».

Αυτό το ενοποιητικό σύμβολο θα ήταν, σύμφωνα με τον C.G. Jung, φορτισμένο με εξαιρετικά ισχυρή ψυχική ενέργεια. Ο άνθρωπος είναι ικανός να ταυτιστεί με την ενέργεια αυτού του ενοποιητικού συμβόλου για να ολοκληρώσει μέσα του την αρμονία του συνειδητού και του ασυνείδητου, για να επιτύχει τη δυναμική ισορροπία των αντιθέτων, του συγκεκριμένου και του αφηρημένου, της λογικής και της φαντασίας, της ζωής για ανώτερα ιδανικά και της καθημερινότητας. Η ολότητα ενοποιείται στην προσωπικότητά της και ανθίζει στην ολότητα.

Στη Μυστική Δοξασία, η Η.Ρ. Blavatsky μιλά για τον απατηλό Ένα, που μπορεί να αθροίζεται, τον μη πραγματικό γιο της πρακτικής αναγκαιότητας, και για έναν άλλο Αληθινό ΕΝΑ που μπορεί να είναι το ένα πράγμα και το άλλο ή και τα δύο ταυτόχρονα, αφού Αυτός είναι η μόνη πραγματικότητα: αυτός ο Καθολικός ΕΝΑΣ είναι αυτός που αποκαλεί «Ένας χωρίς δεύτερο», αφού στην πραγματικότητα μόνο Αυτός υπάρχει σύμφωνα με όλες τις αρχές της εσωτερικής παράδοσης, όπου όλα όσα αντιλαμβανόμαστε μέσω των αισθήσεων είναι απατηλά και μαγιαβικά.

Ο αριθμός 2

Σύμβολο αντιθέσεων, συγκρούσεων και προβληματισμών, επιτυγχανόμενης ισορροπίας και λανθανουσών απειλών. Είναι το σύμβολο όλων των αμφιθυμιών και όλων των διασπάσεων, από τις οποίες συνάγονται όλες οι άλλες. Προσδιορίζει τη θηλυκή αρχή.

Συμβολίζει τον δυισμό στον οποίο βασίζεται όλη η διαλεκτική, η προσπάθεια, η μάχη και η κίνηση.

Εκφράζει έναν ανταγωνισμό που είναι αρχικά λανθάνων και στη συνέχεια έκδηλος, αντιπαλότητα, αμοιβαιότητα τόσο

στο μίσος όσο και στην αγάπη, αντίθεση που μπορεί να είναι συγκρουσιακή ή συμπληρωματική.

Στον συμβολισμό του, μια διπλή εικόνα ενισχύει τη συμβολική του αξία, ή με τη διάσπαση, τις εσωτερικές διαιρέσεις.

Στους Κέλτες, ένας ορισμένος αριθμός μυθικών μορφών πηγαίνουν σε ζευγάρια, εναρμονίζοντας τους αντίθετους ή τους συμπληρωματικούς χαρακτήρες τους. Η ουσιαστική δυαδικότητα είναι αυτή του Δρυΐδη και του Πολεμιστή, που συχνά εναρμονίζονται σε μια ενιαία θεϊκή οντότητα: δύναμη και σοφία.

Στην Κίνα, ο δυϊσμός αντιπροσωπεύεται από το yin-yang.

Μεταξύ των Ιρανών, το Δύο συνδέεται με την ημέρα και τη νύχτα ως δύο όψεις της ουράνιας κίνησης και της αιώνιας επιστροφής, από τον κάτω κόσμο και τον επάνω κόσμο, την επίγεια ζωή με τις δύο πόρτες, τη γέννηση και τον θάνατο, στις διαφορές μεταξύ των ανθρώπων, όπως ένα κλίμα με δύο ατμόσφαιρες.

Για την αριθμοσοφία, δύο είναι ο αριθμός της σχετικής διαφοροποίησης, της ανταγωνιστικής ή ελκυστικής αμοιβαιότητας. Καθώς όλη η πρόοδος επιτυγχάνεται μόνο

$$2 + 2 = 4$$

$$3 + 3 = 6$$

μέσω της άρνησης αυτού που θέλει κάποιος να ξεπεράσει, το Δύο είναι ο κινητήρας της προόδου. Ομοίως, είναι η κινητήρια αρχή στο μονοπάτι της εξατομίκευσης.

Ο αριθμός 3

Το τρία είναι ο πρώτος από τους περιττούς, αρσενικούς αριθμούς. Είναι μια δημιουργική, γενεσιουργός δύναμη, η αρχή της μορφής και της ανάπτυξης μετά την πρώτη δυαδικότητα: πνεύμα-ύλη, αρσενικό-θηλυκό: οι δύο αρχέγονες δυνάμεις που γεννούν την περιλαμβανόμενη τρίτη που συμπληρώνει την πρώτη τριάδα στις απαρχές της εκδήλωσης. Αυτοί οι πρώτοι αριθμοί είναι οι τρεις όψεις της Θεότητας, οι Τρεις Λόγοι με τους οποίους δημιουργείται ολόκληρο το εκδηλωμένο σύμπαν.

Το τρία σχετίζεται με το πρώτο επίπεδο σχήμα, που είναι το τρίγωνο, του οποίου η κύρια συμβολική αξία είναι αυτή της ισορροπίας μεταξύ των δύο αντίθετων δυνάμεων των γωνιών της βάσης του, που επιτυγχάνεται από την άνω γωνία που τις εναρμονίζει και τις εξισώνει. Η δυαδικότητα Πατέρα-Μητέρας επιλύεται με τον Υίο που ολοκληρώνει την εικόνα της ιερής

τριάδας, της θείας τριάδας που είναι η εκδηλωμένη έκφραση του Ενός Θεού, του πιο ιερού πράγματος που κουβαλά ο άνθρωπος μέσα του και που αποτελεί το αθάνατο πνεύμα του.

Στην κανονική του μορφή, με την κορυφή στραμμένη προς τα επάνω, το τρίγωνο συμβολίζει τη φωτιά και την πάντα ανοδική του ώθηση που αναζητά την ενότητα στο ανώτερο επίπεδο, ξεκινώντας από την εκτεταμένη (βάση) και ενοποιώντας στην προέκταση (κορυφή), όπως δήλωσε ο Νικόλαος Κουζάνος.

Το τρία είναι γενικά ένας θεμελιώδης αριθμός. Συνθέτει την τριπλή ενότητα του ζωντανού όντος που προκύπτει από τη σύνθεση του Ένα και του Δύο και είναι το προϊόν της ένωσης του ουρανού και της γης.

Σε όλες τις κοσμογονίες το Τρία είναι η εκδήλωση του Ενός και όλες έχουν μια ιερή τριάδα για να το εκφράσουν αυτό. Για τους Κινέζους, το τρία είναι ένας τέλειος αριθμός, η έκφραση της ολότητας που συνθέτει τον άνθρωπο, γιο του ουρανού και της γης. Για τους Χριστιανούς, ο Θεός είναι Ένας και Τριαδικός και εκπροσωπείται από τον Πατέρα, τον Υίο και το Άγιο Πνεύμα.

Για την ινδουιστική τριάδα, ο Μπράχμα, ο Βισνού και ο Σίβα αντιπροσωπεύουν τις τρεις όψεις της θεότητας: Δημιουργός, Συντηρητής και Μετασχηματιστής, που αντιστοιχούν στις τρεις τάσεις (γκούνα) του Σάτβα, του Ράτζας και του Τάμας.

Άλλες τριάδες έχουν επισημανθεί σε σχέση με την ιερή συλλαβή AUM, της οποίας τα τρία γράμματα αντιστοιχούν στις τρεις καταστάσεις εκδήλωσης. Ο μυστηριώδης χρόνος αποτελείται από παρελθόν, παρόν και μέλλον. Οι σοφοί μάγοι είναι επίσης τρεις, και τόσο οι θεολογικές αρετές (πίστη, ελπίδα και φιλανθρωπία) όσο και τα στοιχεία του αλχημικού έργου (θείο, υδράργυρος και αλάτι) είναι εξίσου τρία.

Στις λαϊκές ιστορίες και παραδόσεις, το τρία εκφράζεται ως βασικός αριθμός σε όλες τις ιστορίες, δίνοντάς τους έναν μαγικό θρησκευτικό χαρακτήρα: τα τρία αδέρφια, ο τρικέφαλος δράκος, οι τρεις δοκιμασίες που πρέπει να ξεπεράσει ο ήρωας, τα τρία μαντικά βέλη, τα τρία μονοπάτια, να περιστρέφεις τρεις φορές τον εαυτό σου πριν πάρεις μια απόφαση... κλπ.

Οι καλές σκέψεις, τα καλά λόγια και οι καλές πράξεις συμβολίζουν την ηθική τριάδα του Μαζδεϊσμού και αποτελούν το θεμέλιο της αρχαίας ιρανικής θρησκείας, όπως υποδεικνύεται στη Zend Avesta. Πολλές παράγραφοι αυτού του ιερού βιβλίου περιγράφουν τις τελετουργίες εξαγνισμού που πρέπει να ακολουθεί ο μολυσμένος άνθρωπος: από το πλύσιμο των χεριών του τρεις φορές και τη λήψη τριών ραντισμών από τον ιεροτελεστή για την αποβολή των κακών πνευμάτων.

Το τρία είναι, τελικά, ένας από τους πιο ιερούς και συμβολικούς αριθμούς. «Οι αριθμοί 3, 4 και 7 είναι οι ιεροί αριθμοί του Φωτός, της Ζωής και της Ένωσης...» λέει η H.P. Blavatsky.

Ο αριθμός 4

Οι συμβολικές έννοιες του 4 συνδέονται με αυτές του τετραγώνου και του σταυρού: πληρότητα, καθολικότητα, ένα ολιστικό σύμβολο. Ορίζει το πρώτο τετράγωνο και τη δεκάδα. Η Πυθαγόρεια τετρακτύς παράγεται με την προσθήκη των 4 πρώτων αριθμών. Συμβολίζει το γήινο, το σύνολο του γήινου και του αποκαλυφθέντος.

Στις Βέδες είναι ένας ιερός αριθμός. Ο άνθρωπος αποτελείται επίσης από το τετράγωνο του 4, δηλαδή από 16 μέρη.

Η Βίβλος, ειδικά στην Αποκάλυψη, προτείνει την ιδέα της καθολικότητας: οι 4 ιππείς, τα 4 ποτάμια του παραδείσου που οριοθετούν τον κατοικήσιμο κόσμο, τα 4 στρατόπεδα των 12 φυλών, τα 4 σύμβολα των ευαγγελιστών, τα 4 γράμματα του ΥΗVΗ. Το 4 χαρακτηρίζει ολόκληρο το σύμπαν.

Για τους Ινδιάνους της Βόρειας Αμερικής είναι μια καθοριστική αρχή της φιλοσοφίας τους. Σαν αρχή οργάνωσης ο χώρος χωρίζεται σε 4 μέρη: χρόνος, φυτά-ζωικά είδη, άνεμοι, αρετές. Το 4 επί 4 είναι πληρότητα. Το Wakan – Tankka, το Μεγάλο Μυστήριο, είναι μια τετράδα που σχηματίζεται από τον κύριο Θεό, το Πνεύμα, τον Δημιουργό και τον Ερμηνευτή.

Στο Popol Vuh υπήρχαν 4 διαδοχικές δημιουργίες, που αντιστοιχούν σε 4 ήλιους και 4 εποχές.

Το 4 είναι το σύμβολο της δυνατότητας, που περιμένει να πραγματοποιηθεί η εκδήλωση, η οποία συμβολίζεται με το 5.

Για τους Σούφι, 4 είναι ο αριθμός των θυρών από τις οποίες πρέπει να περάσει ο μύστης, καθεμία από τις οποίες σχετίζεται με ένα στοιχείο.

Ο αριθμός 5

Το πέντε είναι το άθροισμα του 2 και του 3, επομένως σύμβολο αρμονίας και ισορροπίας, καθώς βρίσκεται επίσης ακριβώς στο κέντρο των πρώτων εννέα αριθμών. Για τους Πυθαγόρειους είναι ο γαμήλιος αριθμός, ο κρυφός συμβολισμός της ιερογαμίας, ο γάμος του εκδηλωμένου πνεύματος (3) με τη μητέρα-ύλη (2), η ένωση ουρανού και γης. Ο καρπός αυτού του ιερού γάμου είναι ο άνθρωπος, που παριστάνεται ως πεντάγραμμο ή πεντάκτινο αστέρι εγγεγραμμένο σε κύκλο και σχηματίζει έναν σταυρό, του οποίου η οριζόντια γραμμή θα είναι αυτή των ανοιχτών αγκώνων με την καρδιά-συνείδηση στο κέντρο και η κάθετη γραμμή θα να είναι αυτό που πηγαίνει από την κορυφή ως τα νύχια. Αυτό συμβολίζει επίσης την πρώτη εκδήλωση του σύμπαντος με τους δύο άξονές του, ο ένας οριζόντιος και ο άλλος κάθετος να περνά από το ίδιο κέντρο. Είναι το σύμβολο της τάξης και της τελειότητας της θείας θέλησης, του Υπέρτατου Καλού που δημιουργεί τα πάντα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Χρησιμοποιείται από την αρχαιότητα ως προστατευτικό φυλαχτό, το πεντάγραμμο ονομάζεται επίσης πεντάλφα – όνομα που του έδωσε ο A. Kircher στην «Αριθμητική» του –,

πεντάγωνο και Πυθαγόρειο αστέρι. Ένα από τα χαρακτηριστικά αυτού του αστεριού είναι ότι μπορεί να κατασκευαστεί με μία μόνο διαδρομή ευθειών χωρίς να σηκώσει κάποιος το πινέλο ή το μολύβι από το χαρτί, που είναι επίσης σύμβολο της συνέχειας, της κίνησης της μιας ζωής. Το πεντάκτινο αστέρι είναι η γεωμετρική κατασκευή που σχετίζεται περισσότερο με τον περίφημο «χρυσό αριθμό». Σύμφωνα με τον Jaime Buhigas στο βιβλίο του «The Divine Geometry», το πεντάγωνο είναι ένα τέλειο παράδειγμα μιας από τις μεγαλύτερες ιδιότητες του αριθμού Φ: η χρήση του συνεπάγεται την εμφάνιση και την αόριστη επανάληψη παρόμοιων στοιχείων, τα οποία διατηρούν πάντα αυτόν τον αιθέριο αριθμό ως λόγο και νόμο: Είναι ένας ενδογαμικός αριθμός, συνεχίζει ο Buhigas, αφού τόσο ο κατακερματισμός του όσο και η σύνθεσή του μας επιστρέφουν πάντα στην ίδια μορφή. Αυτή η αρχή της ομοιότητας του εαυτού είναι ένα από τα χαρακτηριστικά που έκαναν τον Λούκα Πατσιόλι να περιγράψει τη χρυσή τομή ως «θείκη», συγκρίνοντάς την με την πανταχού παρουσία και το αμετάβλητο του Θεού.

Ο Λουκιανός λέει ότι η πεντάλφα είναι ο μεγάλος σχηματικός θεματοφύλακας της χρυσής τομής. Αυτός ήταν μάλλον ο λόγος που οι Πυθαγόρειοι το έκαναν τατουάζ στο χέρι ή στον ώμο τους, ως ένδειξη αναγνώρισης. Ο ποιητής από τα Σαμοσάτα λέει επίσης ότι ο οραματισμός του πεντάκτινου αστεριού ως αντικείμενο διαλογισμού ήταν υποχρεωτική άσκηση για όσους ανήκαν στην Πυθαγόρεια αδελφότητα.

Το πενταγωνικό σχήμα είναι επίσης η μορφολογική μήτρα πολλών φυσικών μορφών. Υπάρχουν πολλά λουλουδία που τα πέταλά τους είναι διατεταγμένα σε πενταγωνική ακτινωτή συμμετρία και ένα απλό μήλο, για παράδειγμα, αν το κόψουμε στη μέση και κάθετα στον άξονά του, μας δείχνει μια πενταγωνική σύνθεση στη διάταξη των σπόρων του. Επίσης μεταξύ των ζώων βρίσκουμε το πεντάγωνο στους αστερίες και, σε μοριακό επίπεδο, στα αρωματικά αμινοξέα και στις αζωτούχες βάσεις του DNA.

Πάνω απ' όλα όμως, το πεντάγωνο είναι το σύμβολο ολοκληρωμένου ανθρώπου, έχοντας επίγνωση της πνευματικής του διάστασης που τον ολοκληρώνει και τον τελειοποιεί. Αν το τετράγωνο είναι το σύμβολο της ύλης, το πεντάγωνο υπονοεί ένα ακόμη βήμα: είναι το άθροισμα τεσσάρων και ενός, ύλης

και πνεύματος, η δυαδικότητα που σχηματίζει και εξισώνει τον μακρόκοσμο με τον μικρόκοσμο που εκδηλώνεται στον άνθρωπο.

Ο αριθμός 6

Το Έξι συμβολίζει την αμφιθυμία και την ισορροπία. Είναι η ένωση δύο τριγώνων (φωτιά και νερό) και επομένως σύμβολο της ανθρώπινης ψυχής. Όταν εναρμονιστεί η περιστροφή των δύο τριγώνων που αποτελούν το εξάκτινο άστρο, δημιουργείται ένα σημείο σύνθεσης που είναι κοινό και για τα δύο και που χρησιμεύει ως κέντρο τους, το σχήμα αυτό είναι τότε αυτό που σχηματίζει τον αριθμό επτά, που συμβολίζει τον ολοκληρωμένο άνθρωπο. Αυτόν που μπορεί να υπολογίζει στο κέντρο του, που θα ήταν η αφυπνισμένη συνείδηση.

Σε αντίθεση με το πεντάκτινο αστέρι, που είναι ο συμβολισμός του απλού ανθρώπου ως μικρόκοσμος, το εξάκτινο αστέρι είναι ο συμβολισμός του μακρόκοσμου, του συμπαντικού ανθρώπου.

Για τον René Allendy, συγγραφέα του «The Symbolism of Numbers», «το σχήμα αυτό ουσιαστικά συμβολίζει την αντίθεση μεταξύ του δημιουργήματος και του δημιουργού σε μια απροσδιόριστη ισορροπία». Μια τέτοια αντίθεση δεν σημαίνει απαραίτητα σύγκρουση, αλλά είναι την πηγή όλων των διλημάτων, γι' αυτό είναι ο αριθμός της δοκιμασίας μεταξύ της επιλογής του καλού ή του κακού που θα πρέπει να ξεπεράσει ο άνθρωπος για να επιτύχει την πληρότητά του και την τελειότητα.

Στην Αποκάλυψη το έξι έχει μια ξεκάθαρα αρνητική σημασία, είναι ο αριθμός της αμαρτίας και ο Αντίχριστος με το όνομα του Θηρίου, του οποίου ο αριθμός είναι 666.

Το 6 ήταν επίσης αφιερωμένο στην Αφροδίτη στην όψη της Αφροδίτης Πανδήμου, της θεάς του σαρκικού ή σωματικού έρωτα, σε αντίθεση με την Αφροδίτη Ουρανία ως σύμβολο της ουράνιας ή πνευματικής αγάπης.

Στο συμβολισμό των παραμυθιών, οι έξι ήταν ο φυσικός άνθρωπος χωρίς το σωτήριο στοιχείο του, χωρίς αυτό το τελευταίο μέρος του εαυτού που του επιτρέπει να έρθει σε επαφή με το θείο στοιχείο μέσα του.

Σύμφωνα με τη Βίβλο, ο κόσμος δημιουργήθηκε σε έξι ημέρες και αναπτύχθηκε, σύμφωνα με τον Κλήμη Αλεξανδρείας,

στις έξι κατευθύνσεις του χώρου: τις 4 οριζόντιες και τις δύο κατακόρυφες, το ζενίθ και το ναδίρ. Η εβραϊκή παράδοση θέλει τον κόσμο να διαρκεί έξι χιλιετίες και ο Abu Ya'qūb Sejestanī αναφέρει ότι οι έξι ενέργειες του κόσμου, τα έξι πρόσωπα του στερεώματος, αντιστοιχούν στις έξι ημέρες της δημιουργίας.

Μεταξύ των Ορφικών, το έξι είναι ένας ιδιαίτερα ιερός αριθμός που αναφερόταν στο θηλυκό και το αρσενικό και συμβόλιζε τον γάμο ως σύμβολο αγάπης. Επίσης στα ταρώ η έκτη κάρτα είναι «Οι Εραστές», που συμβολίζει την αγάπη και την αφθονία.

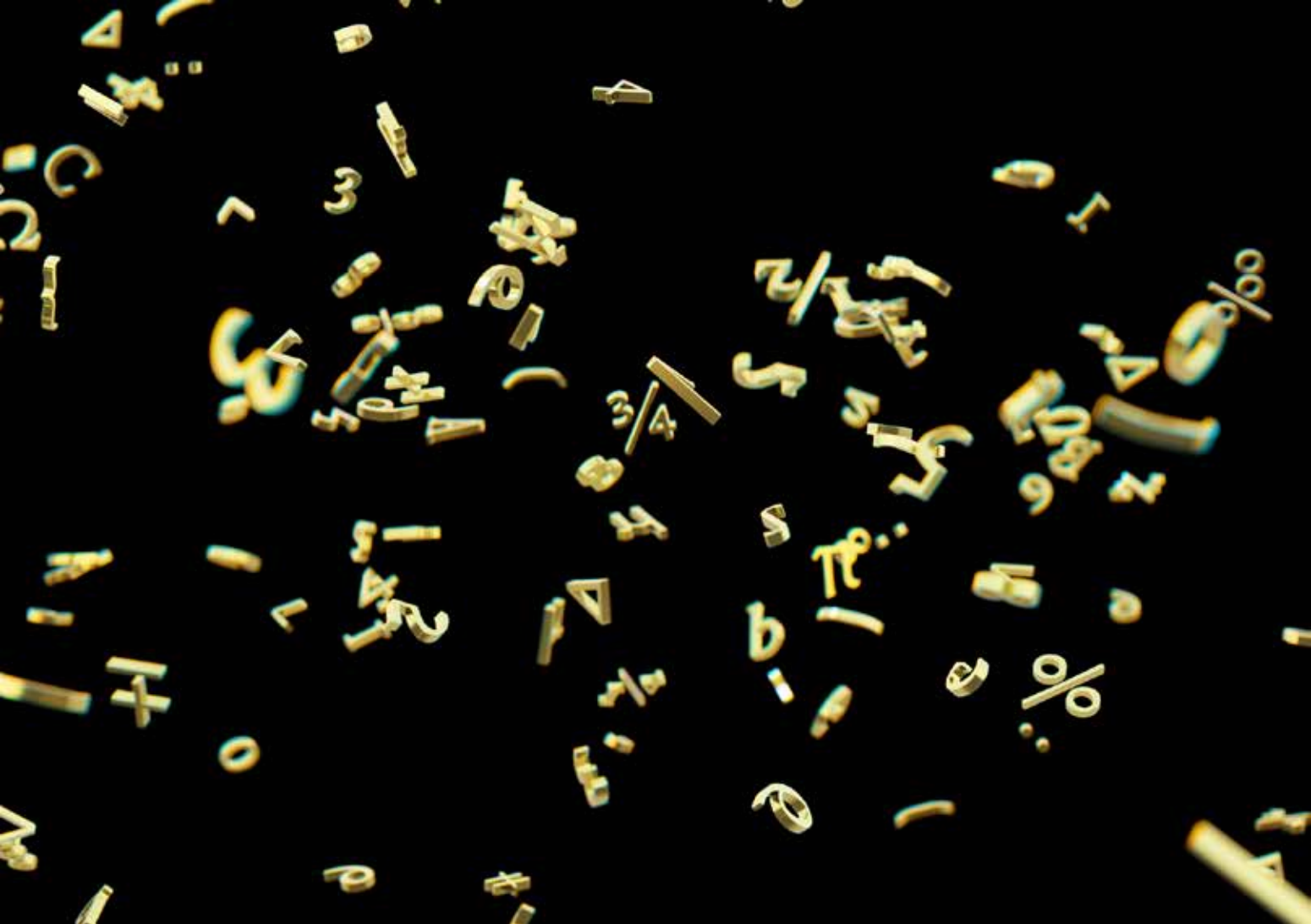
Έξι είναι ο αριθμός της ισορροπημένης εργασίας, η έκφραση της ομορφιάς στη Φύση, ενδεικτική της αρμονίας και της υγείας. Είναι επίσης το αποκορύφωμα της κίνησης και του αγώνα που συνεπάγονται οι έξι ημέρες της Δημιουργίας και επομένως, είναι ο αριθμός που συμβολίζει την αποκορύφωση, το τέλος, την κάθαρση μέσω της εργασίας με τον εαυτό, μέχρι την κορυφαία στιγμή της ύστατης προσπάθειας για την επίτευξη του στόχου.

Ο αριθμός 7

Είναι το άθροισμα του 3 και του 4, συμβολικά η ένωση του τριγώνου και του τετραγώνου, γι' αυτό και του αποδίδεται εξαιρετική αξία ως κλείσιμο ή ολοκλήρωση. Συνδυάζοντας τον αριθμό τέσσερα, που συμβολίζει τη Γη (με τα τέσσερα βασικά σημεία της) και τον αριθμό τρία, που συμβολίζει τον ουρανό, το επτά αντιπροσωπεύει ολόκληρο το Σύμπαν σε κίνηση.

Το επτά είναι ο αριθμός που τελειώνει έναν κύκλο και ξεκινά μια ανανέωση με τον επόμενο. Σύμφωνα με τη Γένεση, ο Θεός αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα μετά τις έξι ημέρες της Δημιουργίας. Αυτό είναι το νόημα του Σαββάτου, της επίκλησης της θείας ανάπαυσης, που γίνεται υποχρεωτική επιταγή για τους άνδρες σε ανάμνηση της θεότητας στο τέλος της εβδομάδας. Κάθε σεληνιακή περίοδος διαρκεί επίσης επτά ημέρες και οι τέσσερις ολοκληρώνουν τον κύκλο τους των 28 ημερών συνολικά ($4 \times 7 = 28$). Το 28 με τη σειρά του θα μας έδινε το Πυθαγόρειο άθροισμα 10 ($2+8$). Ο Φίλων ο Βυζάντιος παρατηρεί σχετικά ότι προσθέτοντας τους πρώτους επτά

αριθμούς (1+2+3+4+5+6+7) φτάνουμε, περιέργως, στο ίδιο σύνολο: 28.

Το επταήμερο συνοψίζει επίσης το σύνολο της ηθικής ζωής, προσθέτοντας στις τρεις θεολογικές αρετές (πίστη, ελπίδα και φιλανθρωπία) και τις τέσσερις βασικές πλατωνικές αρετές (φρόνηση, δικαιοσύνη, σθένος και εγκράτεια).

Ο Ιπποκράτης είπε ότι ο αριθμός επτά, λόγω των κρυμμένων του ιδιοτήτων, διατηρεί τα πράγματα σε ύπαρξη, διανέμει τη ζωή και την κίνηση και επηρεάζει ακόμη και τα ουράνια όντα. Ο αριθμός επτά είναι χαρακτηριστικός της λατρείας του Απόλλωνα, του οποίου οι τελετές στην Ελλάδα γιορτάζονταν πάντα την έβδομη ημέρα του μήνα. Αυτή η παράδοση εμφανίζεται επίσης στην Κίνα, την Ινδία και το Ισλάμ. Σύμφωνα με τον μύθο, τα πάντα στον κόσμο είναι επτά, γιατί κάθε πράγμα έχει τον εαυτό του και έξι πλευρές.

Τα επτά χρώματα του Ουράνιου Τόξου και οι επτά νότες της Πυθαγόρειας Κλίμακας αποκαλύπτουν επίσης το επταήμερο ως ρυθμιστή των δονήσεων που, για πολλές αρχέγονες παραδόσεις, αποτελούν την ουσία της ύλης.

Η μυστήρια ταύτιση που υπάρχει στα αθροίσματα των σημαντικών, των χαλδαϊκών και των ινδοάρων χρονολογιών επιστά την προσοχή των ερευνητών όταν χειρίζονται αυτές τις πληροφορίες. Μεταξύ των Σουμέριων και των πρώτων Αρίων, ο αριθμός επτά συμβόλιζε επίσης το μυστήριο του αγνώστου, την αγωνία να αντιληφθούν τον επόμενο κύκλο, αφού ολοκληρωθεί ένας πρώτος κύκλος.

Σύμφωνα με τη διάσημη και υπομονετική ερευνήτρια Η.Ρ. Blavatsky, αυτός ο μυστηριώδης αριθμός μπορεί να αναγνωσθεί όχι μόνο σε κάθε σελίδα των Αγίων Γραφών των Αρίων, αλλά και στα παλαιότερα βιβλία του Ζωροαστρισμού, στα χρονικά που θα μπορούσαν να σωθούν από την αρχαία Βαβυλώνα και τη Χαλδαία, στην Αιγυπτιακή Βίβλο των Νεκρών και ακόμη και στα μωσαϊκά βιβλία, τη Βίβλο και την Εβραϊκή Καμπάλα.

Ο αριθμός 8

Συμπαντικά το οκτώ είναι ο αριθμός της κοσμικής ισορροπίας, οι τέσσερις βασικές κατευθύνσεις στις οποίες προστίθενται και οι τέσσερις ενδιάμεσες. Συνήθως οκτώ είναι

οι ακτίνες του τροχού, από τον κελτικό τροχό έως αυτόν του νόμου του Βούδα (ντάρμα τσάκρα), οκτώ είναι τα βήματα της ευγενούς οκταπλής ατραπού, τα πέταλα του λωτού, τα τρίγραμμα του Ι-Τσιγκ και οι άγγελοι που μεταφέρουν τον ουράνιο θρόνο.

Τόσο ο αριθμός οκτώ όσο και το οκτάγωνο έχουν αξία μεσολάβησης μεταξύ του τετραγώνου και του κύκλου, μεταξύ της γης και του ουρανού, γι' αυτό στον Ερμητισμό το οκτώ θεωρείται ο μαγικός αριθμός του Ερμή, του κατ' εξοχήν θεού μεσολαβητή και επικοινωνίας, ικανού να ενώνει το κατώτερο με το ανώτερο και να εναρμονίζει τα αντίθετα. Δεδομένου ότι το τετράγωνο είναι μια αναπαράσταση της γης και ο κύκλος είναι μια εικόνα του ουρανού, το οκτάγωνο θεωρείται μια ενδιάμεση μορφή ικανή να ενώσει και τα δύο. Το σχήμα του οκτώ σχετίζεται με τα δύο φίδια του Κηρυκείου του Ερμή. Σύμβολο της ενεργητικής ισορροπίας, της συνεχούς κίνησης των ανταγωνιστικών δυνάμεων που εναρμονίζονται με την ανύψωση τυλιγμένη γύρω από ένα ραβδί, στεφανωμένο με τα φτερά του Ερμή. Και έτσι μετατρέπεται σε σκήπτρο εξουσίας, ικανό να κυριαρχήσει στις κατώτερες δυνάμεις της ύλης. Σε πλάγια θέση, το οκτώ είναι το σύμβολο του απείρου, της αιώνιας κίνησης της σπείρας των ουρανών, είτε προς τα έξω είτε προς τα μέσα. Προς τη δημιουργία ή τη διάλυση.

Αυτός ο συμβολισμός ισορροπίας και δύναμης του κέντρου έχει συγκριθεί και με την ισορροπία της ζυγαριάς, που το χωρίζει στα δύο χωρίς να χάσει τις αναλογίες του, που παραμένουν ίσες, γι' αυτό το οκτώ συνδέεται με την ισότητα και τη δικαιοσύνη.

Στην Ιαπωνία, που οι κάτοικοί της την αποκαλούν από την αρχαιότητα τα «Οκτώ Μεγάλα Νησιά» (παρά το γεγονός ότι αυτή η χώρα αποτελείται από έναν αμέτρητο αριθμό από αυτά), το οκτώ απαντάται πολύ συχνά σε ιερά κείμενα του Σιντοϊσμού, και θεωρείται έκφραση του αμέτρητου και του απείρου. Ένα εθνικό κέντρο πνευματικής εκπαίδευσης που αναγέρθηκε στη Πιοκοχάμα το 1932, χτίστηκε με μια οκταγωνική βάση και περιελάμβανε στο εσωτερικό του τα αγάλματα οκτώ μεγάλων σοφών, μεταξύ των οποίων είναι ο Sakyamuni Βούδας, ο Κομφούκιος, ο Σωκράτης και ο Ιησούς, μαζί με πολλούς άλλους εξίσου σημαντικούς Ιάπωνες δασκάλους. Το σχήμα του κέντρου και ο αριθμός των σοφών συμβολίζουν την άπειρη σοφία που, εκδηλωμένη με χίλιους τρόπους, βρίσκεται στο

κέντρο κάθε εκπαίδευσης, κάθε πνευματικής αναζήτησης και προσπάθειας.

Στη Βίβλο, η όγδοη ημέρα ακολουθεί τις έξι ημέρες της δημιουργίας και το Σάββατο, προαναγγέλλοντας μια νέα εποχή. Σύμφωνα με τον Carl Schmidt, η όγδοη ημέρα έχει χριστιανική προέλευση, αν και παρουσιάζεται ως θεώρηση των Γνωστικών. Συμβολίζει τόσο την ανάσταση του Χριστού όσο και την υπόσχεση της ανάστασης για τον άνθρωπο που μεταμορφώθηκε από τη χάρη του.

Ο άνθρωπος, εικόνα του μακρόκοσμου, έχει τον αριθμό οκτώ ενσωματωμένο στον σκελετό του, που εκδηλώνεται στις οκτώ αρθρώσεις των άκρων του, οι οποίες είναι πρωταρχικής σημασίας για όλες τις κινήσεις του.

Μεταξύ των Dogon, το οκτώ είναι ένας ιερός αριθμός επειδή περιλαμβάνει την περιοδική αναγέννηση του αρχαιότερου προγόνου τους, του Προγόνου που θυσιάζεται για να εξασφαλίσει την αναγέννηση της ανθρωπότητας. Ο μύθος των Κέτσουα που αφηγείται την προέλευση της δυναστείας των Ίνκας, αναφέρει επίσης οκτώ αρχέγονους προγόνους, τέσσερις αδελφούς και τέσσερις αδελφές.

Ο αριθμός 9

Στα ομηρικά γραπτά ο αριθμός αυτός έχει τελετουργική αξία. Η Δήμητρα ταξιδεύει στον κόσμο για εννέα μέρες αναζητώντας την κόρη της Περσεφόνη. Η Λητώ υποφέρει από πόνους τοκετού για εννέα μέρες και εννέα νύχτες για να γεννήσει τα δίδυμα Απόλλωνα και Άρτεμη. Οι εννέα Μούσες γεννήθηκαν από τον Δία σε εννέα συνεχόμενες νύχτες αγάπης με τη Μνημοσύνη. Το εννέα λοιπόν φαίνεται να είναι σύμβολο της γόνιμης κυοφορίας και των γόνιμων αναζητήσεων. Επομένως συμβολίζει την κορωνίδα των προσπαθειών, το τέλος μιας δημιουργίας.

Το Εννέα παρεμβαίνει επίσης συχνά στην εικόνα του κόσμου που περιγράφεται στη Θεογονία του Ησιόδου. Εννέα ημέρες και εννέα νύχτες είναι το μέτρο του χρόνου που χωρίζει τον ουρανό από τη γη και τη γη από την κόλαση: «Ένα χάλκινο αμόνι πέφτει από τον ουρανό για εννέα μέρες και νύχτες πριν φτάσει στη γη, τη δέκατη ημέρα. Και ένα χάλκινο αμόνι πέφτει από τη γη για εννέα ημέρες και εννέα νύχτες πριν φτάσει, τη δέκατη μέρα, στον Τάρταρο». Ο Ησιόδος προειδοποιεί επίσης ότι η τιμωρία των θεών που παρέβησαν τους όρκους τους είναι

να μείνουν εννέα χρόνια μακριά από τον Όλυμπο, μακριά από τον τόπο όπου συνεδριάζει το συμβούλιο και τελείται το συμπόσιο των Θεών.

Σύμφωνα με τον Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη, οι άγγελοι κατατάσσονται σε εννέα χορωδίες, ή τρεις τριάδες: τελειότητα τελειότητας, τάξη στην τάξη, ενότητα στην ενότητα.

Το εννέα είναι ένας από τους αριθμούς των ουράνιων σφαιρών και συμμετρικά των κύκλων της κόλασης. Αυτός είναι ο λόγος για τους εννέα κόμπους του ταοϊστικού μπαμπού και τις εννέα μοίρες του κινεζικού αυτοκρατορικού θρόνου, αφού, σύμφωνα με όλες τις παραδόσεις, τόσο της Ανατολικής όσο και της Δύσης, ο μικρόκοσμος είναι φτιαγμένος σύμφωνα με την εικόνα του μακρόκοσμου. Οι ουρανοί στο Βουδισμό είναι επίσης εννέα, και ο κινεζικός ουρανός έχει εννέα ύψη και 9999 γωνίες. Το εννέα είναι ο αριθμός της πληρότητας και επίσης το μέτρο του κινεζικού χώρου. Δεν είναι τυχαίο ότι το Tao-te King έχει 81 κεφάλαια (9 επί 9).

Σύμφωνα με τον ισλαμικό εσωτερισμό, το να κατέβεις εννέα σκαλοπάτια χωρίς να πέσεις σημαίνει ότι έχεις κατακτήσει τις εννέα αισθήσεις. Το εννέα είναι επίσης ο αριθμός που, αντίστοιχα με τα εννέα ανοίγματα του ανθρώπου, συμβολίζει τους τρόπους επικοινωνίας του με τον κόσμο.

Μεταξύ των Αζτέκων, ο φιλόσοφος βασιλιάς Nezahualcoyotl έχτισε έναν ναό εννέα ορόφων για να ορίσει τα εννέα στάδια που πρέπει να περάσει η ψυχή πριν φτάσει στην αιώνια ανάπαυση. Για αυτούς το εννέα είναι ο συμβολικός αριθμός των νυχτερινών και ανόσιων πραγμάτων. Μεταξύ των Μάγια, το εννέα είναι ο ιερός αριθμός της θεάς της σελήνης και η Bolon Tik'u (θεά εννιά) είναι η θεά της πανσελήνου.

Το εννέα ονομάζεται ο αριθμός του ανθρώπου, αφού η κηφή του διαρκεί εννέα μήνες, μετά τους οποίους το μωρό είναι έτοιμο να ξεκινήσει μια ζωή με νέες δυνατότητες στον εκδηλωμένο κόσμο. Προσθέτοντας όλους τους αριθμούς στο δικό μας σύστημα παίρνουμε το νούμερο 45 ($1+2+3+4+5+6+7+8+9=45$) που όταν προστεθεί δίνει 9, επομένως ονομάζεται «ο τέλειος».

Συνοψίζοντας, το εννέα είναι το σύμβολο της πολλαπλότητας που, στο τέλος ενός κύκλου, επιστρέφει στην ενότητα. Κατ' επέκταση, αποτελεί σύμβολο της κοσμικής αλληλεξάρτησης και της λύτρωσης για να ξεκινήσει ένας νέος κύκλος τελειότητας.

Ο αριθμός 10

Σε πολλές δοξασίες, το δέκα είναι ένας ιερός αριθμός, σύμβολο της τελειότητας του εκδηλωμένου σύμπαντος, της κορύφωσης ενός ταξιδιού. Είναι ο πρώτος διψήφιος αριθμός, που κλείνει τον κύκλο των πρώτων εννέα μονοψήφιων, επιστρέφοντας στην αρχή, στο ένα και στο μηδέν, τώρα ενωμένα στο δέκα, για να ξεκινήσει ένας νέος και ευρύτερος κύκλος πτώσης της ύλης. Για την παραδοσιακή σοφία όλα είναι κυκλικά. Αυτό που ξεκίνησε από τη σιωπή και την άβυσσο του Μηδέν, το Ένα, τώρα ξεκινά μια νέα σειρά που αφετηρία του είναι το διπλό Ένα, το Έντεκα. Ένας αριθμός που υποδηλώνει μετάβαση και που, σύμφωνα με τον Schneider, έχει έναν «αμαρτωλό» χαρακτήρα διότι συμβολίζει την υπερβολή, την προσπάθεια να ξεπεράσει τον «αριθμό της τελειότητας», όπως ονόμασε το 10 ο Πυθαγόρας, ο Πιος της Σιωπής.

Για τους Πυθαγόρειους, το 10 είναι ο αριθμός της Τετρακτύος, η Πυθαγόρεια δεκαετία, που είναι το άθροισμα των πρώτων τεσσάρων αριθμών ($1+2+3+4=10$) που σχηματίζουν την όψη μιας πυραμίδας, ενός ισόπλευρου τριγώνου δέκα σημείων σε διάταξη σε τέσσερις οριζόντιες σειρές. Στην κορυφή, ένα μόνο σημείο συμβολίζει το Ένα, το θείο, την αρχή των πάντων, το on που δεν έχει ακόμη εκδηλωθεί. Παρακάτω, στη δεύτερη σειρά, η πρώτη εκδήλωση χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση δύο σημείων ως η πρώτη δυαδικότητα, το αρσενικό και το θηλυκό, ο φαλλός και το αυγό, το φως και το σκοτάδι, ο ουρανός και η γη, το γιν και το γιανγκ κ.λπ., τα ζεύγη των αντιθέτων που όλα τα δημιουργημένα αντιμετωπίζουν συνεχώς. Στην τρίτη σειρά, τα τρία σημεία αντιστοιχούν συμβολικά τόσο στη θεϊκή τριάδα, στους Τρεις Λόγους, όσο και στα τρία επίπεδα του κόσμου: Κόλαση, Γη και Ουρανός ή αυτό που στον άνθρωπο θα ήταν σώμα, ψυχή και πνεύμα: το υλικό, το νοητικό και το πνευματικό. Η βάση του τριγώνου, με τέσσερα σημεία, συμβολίζει την πολλαπλότητα του εκδηλωμένου σύμπαντος, τα τέσσερα στοιχεία, τις τέσσερις εποχές, τα τέσσερα στάδια της ζωής κ.λπ.

Σημειώνεται ότι το 10 είναι ο δυαδικός τύπος που αντιστοιχεί στο 2 στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, ο οποίος επιβεβαιώνει την αίσθηση προέλευσης του πολλαπλού και της εκδήλωσης, καθώς και τον αθροιστικό ρόλο του. Ας μην ξεχνάμε ότι το 10 είναι διπλάσιο του 5, και ήδη γνωρίζουμε ότι το 5 είναι ο αριθμός της πρώτης ολότητας, του πλήρους ανθρώπου,

αφού είναι το άθροισμα των 4+1, της ύλης και του πνεύματος, που αποτελούν το ήδη γνωστό παιχνίδι των αντιθέτων που αποτελούν όλα τα δημιουργημένα όντα. Το δέκα δείχνει έτσι, για άλλη μια φορά, τον εσωτερικό δυισμό καθενός από τα στοιχεία που αποτελούν το 5 και που εξισώνουν τον μακρόκοσμο με τον μικρόκοσμο, το σύμπαν με τον άνθρωπο.

Το Δέκα είναι και ο αριθμός των εντολών, ο Δεκάλογος, που έδωσε ο Θεός στον Μωυσή στο όρος Σινά σύμφωνα με την Εβραϊκή Βίβλο. Σύμφωνα με αυτή την ιστορία, που λέγεται στο βιβλίο της Εξόδου, ο Θεός έγραψε αυτές τις εντολές σε δύο πέτρινες πλάκες –τις Πινακίδες του Νόμου– τις οποίες έδωσε στον Μωυσή για να τις δώσει στον λαό του.

Αργότερα, στη χριστιανική κατήχηση, παραθέτοντας το Ευαγγέλιο του Αγίου Ματθαίου (Ματθ. 22:37 -40) λέγεται: «Αυτές οι Δέκα Εντολές περιέχονται σε δύο: θα αγαπάς τον Θεό πάνω από όλα και τον πλησίον σου ως τον εαυτό σου». Και ο Ιησούς, όταν αποχαιρέτησε τους μαθητές του στο Μυστικό Δείπνο, τους συνόψισε ακόμη περισσότερο λέγοντας: «Μια νέα εντολή σας δίνω: να αγαπάτε ο ένας τον άλλον».

Για τους Έλληνες, ο πρώτος θεός ήταν ο Έρως ο Πρεσβύτερος, η αρχέγονη Αγάπη, που είναι τελικά η αρχή και το τέλος της εκδήλωσης, το μονοπάτι με το οποίο επιστρέφουμε σπίτι, στην Ενότητα από την οποία μια μέρα αποχωριστήκαμε.

ΝΑ

ΝΕΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Ποιοί είμαστε:

Η Νέα Ακρόπολη είναι ένας Διεθνής Πολιτιστικός και Φιλοσοφικός Οργανισμός που δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 55 χώρες στον κόσμο και έχει ως σκοπό να ενεργοποιήσει την εσωτερική δύναμη του ατόμου, προωθώντας τον ανθρώπινο πολιτισμό, τον αυθεντικό εθελοντισμό και την πρακτική φιλοσοφία.

Οι 3 αρχές μας

1 - Συναδελφосύνη

Η προώθηση ενός Ιδεώδους παγκόσμιας συναδελφосύνης βασισμένο στο σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, πέρα από τις διαφορές μας, φυλετικές, μορφωτικές, θρησκευτικές, κοινωνικές κ.ά.

2 - Γνώση

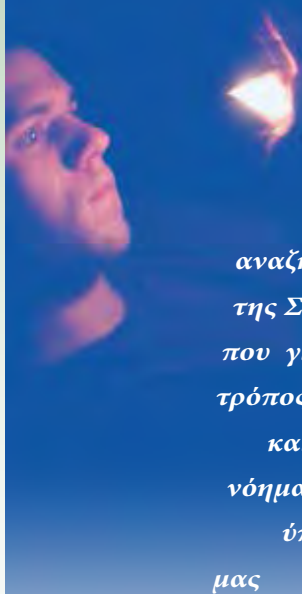
Η αγάπη για τη σοφία, η οποία μέσα από τη συγκριτική μελέτη των φιλοσοφιών, θρησκείων, επιστημών και τεχνών, προωθεί τη γνώση για το σύμπαν, τη φύση και τον άνθρωπο.

3 - Ανάπτυξη

Η ανάπτυξη των καλύτερων στοιχείων του ανθρώπου, με την προώθηση και την ένταξή του στη φύση και την κοινωνία, όχι ως απλό παρατηρητή αλλά ως ενεργό συμμετέχοντα σ' έναν κόσμο που χρειάζεται βελτίωση.

Ο στόχος μας

Προτείνουμε ένα Νέο Ανθρωπισμό, μια νέα Φιλοσοφική προσέγγιση του κόσμου και του Εαυτού μας. Νέα και συγχρόνως αρχαία, βασισμένη στη Σοφία του παρελθόντος αλλά προσαρμοσμένη στο σήμερα, στις σύγχρονες ανάγκες μας και με οραματισμό για το μέλλον.

...η
αναζήτηση
της Σοφίας
που γίνεται
τρόπος ζωής
και δίνει
νόημα στην
ύπαρξή
μας

Τι είναι για μας η φιλοσοφία

Η φιλοσοφία είναι η **σοφία της καθημερινής ζωής**. Το να φιλοσοφείς είναι πολύ απλά να είσαι «παρών» στη ζωή, στους άλλους και στον εαυτό σου.

Δεν είναι μια διανοητική προσέγγιση αλλά πάνω απ' όλα ένας τρόπος ζωής προσιτός σε όλους και αποτελείται από την εφαρμογή των διδασκαλιών των σοφών όλων των εποχών.

Γιατί Φιλοσοφία σημαίνει να συνδιαλεγόμαστε με τον εαυτό μας, να ερχόμαστε σε επαφή με ιδέες κι όχι με απόψεις και να κάνουμε **σωστές επιλογές ελεύθερα**.

προσφέρει
το οξυγόνο
της ψυχής,
ένα Όραμα
για να
Είσαι

Τι είναι για μας ο πολιτισμός

Στη Νέα Ακρόπολη αναγνωρίζουμε την ανάγκη να διασώσουμε και να αναπτύξουμε, μέσα από μια ολιστική προσέγγιση, την τέχνη, την επιστήμη, το μυστικισμό και την πολιτική ως την τέχνη της αρμονικής συνύπαρξης. Δεν μαθαίνουμε απλά για κάθε πολιτισμό αλλά **χτίζουμε τον πολιτισμό και την κουλτούρα μέσα στον καθένα**.

Γιατί ο Πολιτισμός διευρύνει την κατανόησή μας για τη ζωή και τον κόσμο και μας φέρνει πιο κοντά στον άνθρωπο μέσα από ένα πνεύμα σεβασμού, αλληλεγγύης και αλληλοκατανόησης.

είναι μια
αυθεντική
στάση
καρδιάς,
ένα κανάλι
Δύναμης
και Ζωής

Τι είναι για μας ο εθελοντισμός

Ο Εθελοντισμός είναι μια **αυθεντική στάση καρδιάς** πέρα από τις μόδες.

Η Νέα Ακρόπολη προσφέρει στην κοινωνία ένα πεδίο μέσα από το οποίο μπορεί ο άνθρωπος αναπτύσσοντας τις αξίες της ένωσης, της αλληλεγγύης, της ανεκτικότητας, της υπευθυνότητας, να οδηγηθεί στη βελτίωση τόσο του εαυτού του όσο και της κοινωνίας στην οποία ζει.

Γιατί το σκοτάδι δεν νικείται με χτυπήματα αλλά με Φως!

Ανοίγοντας τη Βικιπαίδεια, την ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια βασικών γνώσεων, στο λήμμα «Αριθμοί» θα βρούμε τους παρακάτω ορισμούς:
«Αριθμός ή νούμερο είναι μια ποσότητα ή αξία μέτρησης». Οι αριθμοί είναι αρκετά αφηρημένες έννοιες, οι οποίες όμως χρησιμοποιούνται σχεδόν παντού από την καθημερινή ζωή μέχρι και τις πιο εκλεπτυσμένες επιστήμες. Η κατανόηση της έννοιας του αριθμού μπορεί να γίνει μέσω της μέτρησης. Ο κλάδος των μαθηματικών που ασχολείται με τους αριθμούς είναι η αριθμητική.

Οι αριθμοί προσδιορίζουν ποσότητες. Χρησιμοποιώντας τους αριθμούς είναι δυνατό να απαντηθούν με ακρίβεια και σαφήνεια ερωτήσεις που χρησιμοποιούν την αναφορική ανωνυμία «πόσος». Οι αριθμοί είναι μία αφηρημένη έννοια, γιατί δεν περιγράφουν μια συγκεκριμένη ποσότητα, αλλά οποιαδήποτε ποσότητα. Οι αριθμοί εμφανίζουν πολλή μεγάλη εφαρμογή στις θετικές και φυσικές επιστήμες.

Τα παραπάνω αφορούν όλους τους ανθρώπους και δείχνουν μια χρησιμότητα πρακτική και αναγκαία μέσα στην ιστορία της εξέλιξης του ανθρώπου, συνεπώς, εύκολα συμπεραίνει κανείς ότι οι αριθμοί είναι μια εφεύρεση του ανθρώπου για να κάνει τις δουλειές του.

Προσεγγίζοντας βαθύτερα το θέμα και λαμβάνοντας υπόψη την επιστήμη των μαθηματικών, θα καταλάβουμε ότι αυτή η συμβολική γλώσσα των αριθμών χρησιμοποιείται για να μετρήσουμε και να προσδιορίσουμε τη φύση που μας περιβάλλει. Έτσι, απαριθμούμε τα πράγματα και τα όντα και μάλιστα τις σχέσεις που μπορούν να συνάψουν μεταξύ τους, όπως η πρόσθεση, ο πολλαπλασιασμός, η αφαίρεση και η διαίρεση, η ύψωση σε δύναμη και άλλες σχέσεις πιο εξειδικευμένες. Η ζωή μας μπορεί να περιγραφεί με λόγια ή με μαθηματικά π.χ. με αλγορίθμους.

Στη φιλοσοφία θα συναντήσουμε τον όρο «αριθμοσοφία» που εμβαθύνει στη μεταφυσική των αριθμών. Μαθηματικές έννοιες χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τη γέννηση του σύμπαντος, μια δράση που ορίζει και τη μέγιστη ικανότητα της νοητικής μας αντίληψης ως ανθρώπινο είδος, αν και δεν είναι παρά μια αναπαράσταση, μια μακρινή αντανάκλαση της πραγματικότητας. Μπορούμε να μετρήσουμε τα φαινόμενα, τον ήχο, το φως, τη βαρύτητα, όμως, θα παραμένει άγνωστη η σκοπιμότητα, ο λόγος της δημιουργίας τους. Ο Αϊνστάιν λέει ότι ο θεός δεν ρίχνει ζάρια (σκοπιμότητα) και ο Χάκινς λέει ότι, όχι μόνο ρίχνει ζάρια αλλά δεν ξέρει και που θα καταλήξουν. Ακόμα κι αυτές οι φράσεις αφορούν στη δράση του σύμπαντος και όχι στον λόγο της γέννησής του, το απώτερο μυστήριο μέσα στα μυστήρια (απροσδιοριστία).

Όσο για εμάς, που δεν είμαστε επιστήμονες, το μόνο μυστήριο που μπορεί να ερευνήσει και να φθάσει να καταλάβει ο άνθρωπος είναι το (ας το θέσουμε λογοτεχνικά) τι θέλει ο θεός από εμάς και πώς να το πράξουμε. Αν αναλογιστούμε το πόσο γνωρίζουμε τον εαυτό μας και κατ' επέκταση τον κόσμο γύρω μας, φαίνεται πως είμαστε ακόμα πολύ μακριά. Μπερδεμένοι μέσα στις επιθυμίες

μας δεν ξέρουμε ούτε ποιο είμαστε, ούτε από πού ερχόμαστε ούτε προς τα που πάμε. Για να μην τρέφουμε ψευδαισθήσεις: Μπροστά στην απειροσύνη του έναστρου ουρανού, πόσο μικροί είμαστε, για να νομίζουμε ότι τα ξέρουμε όλα!

«Η αλήθεια ότι μπορούμε να γνωρίσουμε μόνο τις εντυπώσεις μας από τα πράγματα κι όχι τα πράγματα, είναι μία αλήθεια που έχει ζωτική σημασία όταν εφαρμόζεται στην πρακτική ζωή. Διδάσκει ταπεινότητα, προσοχή κι ετοιμότητα για να ακούσουμε νέες ιδέες. Χάνουμε την ενστικτώδη βεβαιότητα ότι έχουμε δίκιο στις παρατηρήσεις μας και μαθαίνουμε να αναλύουμε τον εαυτό μας πριν καταδικάσουμε τους άλλους». ANNIE BESANT, Η Δύναμη της σκέψης, σελ. 32.

Μετά από αυτή τη σύντομη εισαγωγή, μπορούμε να προσεγγίσουμε το θέμα μας για τον αριθμό ένα με μία ερώτηση: Λέμε ότι ένα κι ένα κάνουν δύο κι αν προσθέσουμε άλλο ένα θα κάνουν τρία. Το ερώτημα είναι, εφόσον το ένα είναι ένα, από πού βρήκαμε το άλλο ένα για να το προσθέτουμε;

Στην καθημερινή αριθμητική το ερώτημα αυτό δεν υπάρχει, δεν το σκέφτεται κανείς. Στη φιλοσοφία, όμως, στη θεωρία της επιστήμης και στη συμβολική γλώσσα των θρησκειών, αποτελεί βασικό θεμέλιο λίθο της δημιουργίας, της γένεσης του σύμπαντος και της γέννησης των αριθμών, όπως και της γέννησης των θεών στις θρησκείες.

Σε ένα απόσπασμα μιας διάλεξης της φιλοσόφου D.S. Guzman, διαβάζουμε:

«Μέσα σε αυτόν τον κόσμο των μαθηματικών υπάρχει μια αριθμητική διαδικασία και μια γεωμετρική διαδικασία. Όταν μιλάμε για μια αριθμητική διαδικασία, είναι αυτή των αριθμών. Και η γεωμετρική διαδικασία είναι αυτή που αφορά τα γεωμετρικά σχήματα και σώματα. Να υπενθυμίσω: τα γεωμετρικά σχήματα έχουν δύο διαστάσεις, ένα στερεό σώμα έχει τρεις διαστάσεις. Ένα φύλλο χαρτιού, ένα σχέδιο ή ένα βιβλίο έχουν τρεις διαστάσεις, διότι μπορούμε να μιλάμε για ένα μήκος, ένα ύψος και ένα πάχος.

Στη διαδικασία κυοφορίας του Σύμπαντος, τι είναι αυτό που αντικατοπτρίζει αυτή την εικόνα; Θα βρούμε τέσσερις χρόνους. Αυτό που υπάρχει πρώτα από όλα, το πρώτο πράγμα που συμβαίνει όταν δημιουργείται το Σύμπαν είναι οι ιδέες, και αυτό που ταιριάζει με όλα αυτά που διαβάζουμε για τη Θεία Σκέψη, τον Παγκόσμιο Νου, τα Αρχέτυπα. Το πρώτο πράγμα που υπάρχει

«Η αλήθεια ότι μπορούμε να γνωρίσουμε μόνο τις εντυπώσεις μας από τα πράγματα κι όχι τα πράγματα είναι μία αλήθεια που ... διδάσκει ταπεινότητα, προσοχή κι ετοιμότητα για να ακούσουμε νέες ιδέες». (Annie Besant, πρόεδρος της Θεοσοφικής Εταιρείας, 1847 - 1933)

είναι οι ιδέες. Όταν οι ιδέες αρχίζουν να κατεβαίνουν, αυτό που προκύπτει είναι οι αριθμοί. Η πρώτη αντικειμενικοποίηση των ιδεών είναι οι αριθμοί.

Μπορώ να το πω με άλλα λόγια: οι μεγάλοι Νόμοι της Φύσης δεν είναι λεκτικοί, είναι αριθμητικοί. Εδώ εμπειρικλείονται οι μεγάλοι νόμοι της φύσης: είναι αριθμοί. Στη συνέχεια έχουμε γεωμετρικά σχήματα με δύο διαστάσεις, και στο τέλος έχουμε σώματα με τρεις διαστάσεις. Αυτό αντικατοπτρίζει αυτή η εικόνα: ιδέες, αριθμούς. Αν προχωράμε κάθε φορά περισσότερο προς το πιο συγκεκριμένο, το πιο αντικειμενικό, θα έχουμε σχήματα. Και ακόμη πιο

Αν υποθέσουμε ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε από ένα Bing Bang, αυτός που εκρήγνυται είναι ο Ένας χωρίς δεύτερο.

αντικειμενικό, συνδυασμούς σχημάτων με άπειρες δυνατότητες που θα οδηγήσουν σε άπειρα σώματα μέσω των οποίων εκφράζεται η Φύση.»

Σύμφωνα με την πιο πάνω θεώρηση, οι αριθμοί είναι οντότητες με συγκεκριμένη λειτουργία ο καθένας και ξεχωριστοί μεταξύ τους, που όμως συνεργάζονται. Πριν ο κόσμος γεννηθεί μέσα από το χάος, εμφανίζεται ο Ένας χωρίς δεύτερο, όπως ονομάζεται. Ένας και μοναδικός, περιέχει τα πάντα και γεννά τα πάντα. Ξεκινάει να δονεί και η δόνησή του απλώνεται σαν κύμα και ανοίγει τον χώρο. Μετά, η δόνηση επιστρέφει στην πηγή της. Τα κύματα που επιστρέφουν, συγκρούονται με τα κύματα που πάνε, και ο χώρος γεμίζει με μικρούς στροβίλους που κινούνται.

«Αυτός λοιπόν είναι δι' ολίγων ο συλλογισμός ο οποίος προκύπτει από τις υποθέσεις που έκανα, ότι δηλαδή υπάρχει το απόλυτο ον και ο χώρος και εκείνο που γεννιέται, τρία διαφορετικά πράγματα πριν γεννηθεί ο ουρανός.» ΠΛΑΤΩΝ, Τίμαιος 52d.

«Η εμφάνιση και η εξαφάνιση του Σύμπαντος απεικονίζεται σαν μια εκπνοή και εισπνοή της «Μεγάλης Πνοής», η οποία είναι αιώνια και η οποία σαν Κίνηση, είναι μία από τις τρεις όψεις του Απολύτου, ενώ οι άλλες δύο είναι ο Αφηρημένος Χώρος και Διάρκεια». Ε.Π.ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ,Μ.Δ. 1,92

Αυτή η Κίνηση που ορίζεται από τον αριθμό -3- θα οδηγήσει την πρώτη θεία και ομοούσια τριάδα (κατά τη θρησκεία), να γεννήσει, να δημιουργήσει. Η δημιουργία συμβολίζεται με τον αριθμό -4-. Η καρδιά της δημιουργίας, αυτό που της δίνει δύναμη και ζωή και μορφές, είναι οι 7 νόμοι, 7 διαφορετικοί αριθμοί στην Πυθαγορική δεκάδα.

Ολόκληρη η δημιουργία είναι προέκταση και αντανάκλαση της πρώτης τριάδας. Μια μεγάλη ανάλυση. Η μία αλήθεια γίνεται άπειρες μορφές.

«Η μονάδα, λοιπόν, είναι η αρχή και η ρίζα των πάντων και σε όλα υπερέχει ως ρίζα και αρχή. Τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αρχή. Και η αρχή δεν βγαίνει από πουθενά αλλά μόνο από τον εαυτό της. Είναι, όμως, η αρχή των άλλων. Η μονάδα που είναι αρχή εμπεριέχει κάθε αριθμό χωρίς να περιέχεται σε κανέναν από αυτούς. Γεννάει κάθε αριθμό χωρίς να γεννιέται από άλλον αριθμό. Καθετί που γεννιέται είναι ατελές και διαιρητό, αυξάνει και μειώνεται, ενώ το τέλειο δεν έχει κανένα από αυτά. Εκείνο που μπορεί να αυξηθεί αυξάνεται από την μονάδα, αναλώνεται από δική του ασθένεια, και ποτέ δε μπορεί να χωρέσει τη μονάδα. Αυτή, Τατ, είναι η εικόνα του Θεού που μπορώ να σου προσυπογράψω. Αυτήν ακριβώς πρέπει να σκέφτεσαι και να κατανοήσεις, αντικρίζοντάς την με τα μάτια της καρδιάς σου». ΕΡΜΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ, Λόγοι, IV, 10-11.

Μετά από τη Μονάδα, το -1- δημιουργείται το -2-, η δυαδικότητα, π.χ. πνεύμα και ύλη. Η δυαδικότητα είναι μια διαφορετική οντότητα, αποτελείται πάντα από δύο αντιδιαμετρικούς παράγοντες κι αν αφαιρέσουμε κάποιον, παύει να υπάρχει ως τέτοια. Ένα ζευγάρι παπούτσια δεν λειτουργεί ως δύο αριστερά ή δύο δεξιά.

Όταν μιλάμε για τους 7 νόμους και αντίστοιχα για τους 7 αριθμούς, μιλάμε για επτά διαφορετικές οντότητες, επτά διαφορετικές νότες. Τις νότες τις συνδυάζεις, δεν τις προσθέτεις και ο συνδυασμός δεν αλλάζει τα ατομικά χαρακτηριστικά της κάθε μιας που παραμένει μοναδική. Στο δεκαδικό σύστημα, οι πρώτοι 9 αριθμοί είναι μοναδικοί και οι μετέπειτα άπειροι αριθμοί είναι απλώς η επανάληψή τους. Φιλοσοφικά μιλώντας, οι ακέραιοι αριθμοί αντιστοιχούν στα όντα και οι υπερβατικοί άρρητοι αριθμοί, ο $\pi=3,14159$ και ο e των λογαρίθμων αντιστοιχούν στο διάστημα, στον χώρο. Στην απειροσύνη του διαστήματος πλέον σταθερές οντότητες.

«Ο Λεύκιππος και ο σύντροφός του Δημόκριτος υποστηρίζουν ότι τα στοιχεία είναι το πλήρες και το κενό, αποκαλώντας τα αντίστοιχα ον και μη ον. Το ον είναι γεμάτο και στέρεο, το μη ον άδειο και αραιό. Επειδή, όπως λένε, το κενό υπάρχει όσο και το σώμα, γι' αυτό το μη ον υπάρχει όσο και το ον». Αριστοτέλης, Μετ. Α 4, 985, 4.

Αν υποθέσουμε ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε από ένα Bing Bang, αυτός που εκρήγνυται είναι ο Ένας χωρίς δεύτερο. Τη στιγμή της έκρηξης δημιουργούνται οι Κύριοι Νόμοι, όλοι ταυτόχρονα, και η κίνησή τους εμφανίζει με μια σειρά τα φαινόμενα, τον ήχο, το φως κλπ. Υφαίνεται η Δημιουργία, ο κόσμος της πλάνης. Εδώ κυριαρχεί ο απατηλός Ένα, αυτός που χρησιμοποιούμε για να κάνουμε τις καθημερινές πράξεις μας ή να ορίσουμε την ατομικότητά μας.

Κλείνοντας το θέμα, να σκεφτούμε ότι ένα κι ένα κάνουν δύο, όσον αφορά στα αντικείμενα αλλά όχι στην ουσία. Ένα μήλο κι ένα πορτοκάλι δεν κάνουν δύο μήλα ή δύο πορτοκάλια ούτε ένας φίλος είναι ίδιος με έναν εχθρό ούτε ένας άσχημος έχει την ίδια αξία με έναν όμορφο.

Η Θεία Τριάδα, ομοούσια και αδιαίρετη, στη φιλοσοφία ονομάζεται τριπλός Ηλιακός Λόγος.

Ο αριθμός -1- και πρώτος Λόγος ονομάζεται Βούληση. Συμβολίζεται με κόκκινο χρώμα και με τον κριό που σχίζει τα σκοτάδια για να γεννηθεί το φως. Σε όλες τις συμβολολογίες υπάρχει ένας θεός που τον εκφράζει. Στην Αίγυπτο ήταν ο Κνούμ, ο θεός κριός. Όταν η θεότητα εικονίζεται με ανθρώπινα χαρακτηριστικά, κρατάει κεραυνό.

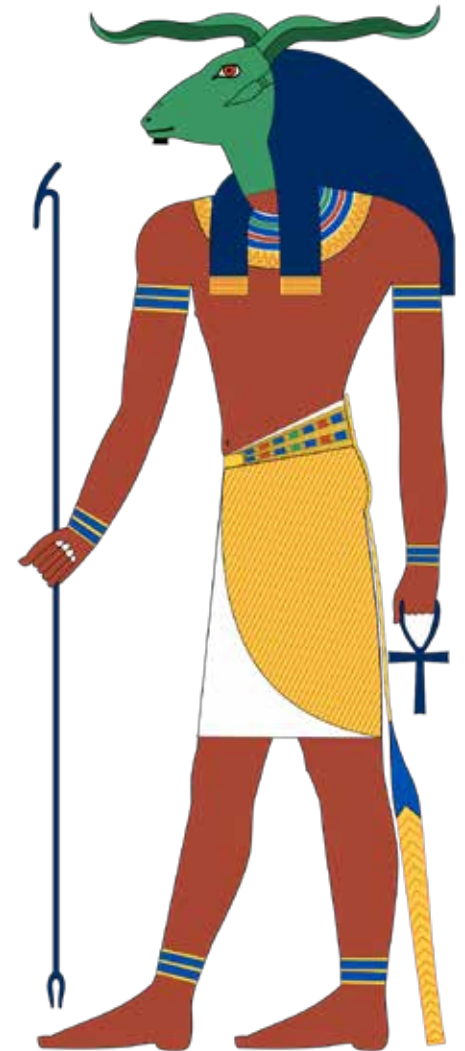
Είναι η αρχή και το τέλος. Φυλάσσει το μυστήριο, το μυστικό της σκοπιμότητας της δημιουργίας. Όταν η Θεία Τριάδα εκδηλώνεται, γεννά τους επτά νόμους. Ο πρώτος νόμος της φύσης λέγεται Ενότητα. Η πρώτη αρετή για τα όντα είναι η πειθαρχία, να πείθονται στις αρχές, να ζουν σύμφωνα με τη φύση. Δεν σημαίνει να κάνουν όλοι τα ίδια, υπάρχουν κι άλλοι αριθμοί κι άλλοι δρόμοι και συνδυασμοί για να πορευτεί κανείς προς το φως.

Ποιος αριθμός καθορίζει τη φύση μου; Τι θέλει ο θεός από μένα;

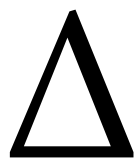
Σίγουρα ο θεός θα θέλει από μένα (όχι, για μένα), το καλύτερο, το πιο ωραίο και το πιο δίκαιο, ότι αληθινό μπορώ να προσφέρω. Να είμαι ευγνώμων για να γίνω ευδαίμων. Εν το Παν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- <http://lazaris.net/lazaris/chris/number-1/>
- https://el.wikiversity.org/wiki/%CE%9F%CE%B9_%CE%B1%CF%81%CE%B9%CE%B8%CE%B%CE%BF%CE%AF
- Εισαγωγή στη Μυστική Δοξασία, Χ.Α Λιβράγκα, Εκδόσεις Νέα Ακρόπολη

Ο αριθμός ΕΝΑ σχετίζεται με την Βούληση, το κόκκινο χρώμα και τον κριό. Συμβολίζει την δύναμη εκείνη που σχίζει τα σκοτάδια για να γεννηθεί το φως. Στο Αιγυπτιακό πάνθεο η δύναμη αυτή εκφράζεται από τον Κνούμ, τον θεό - κριό.

εν θα μας δημιουργούσε έκπληξη, αν για να περιγράψουμε ένα φυσικό φαινόμενο χρησιμοποιούσαμε σήμερα τη γλώσσα των μαθηματικών. Είτε αφορά στην πορεία που διαγράφει ένα μήλο μέχρι να πέσει στο έδαφος, είτε στην εκπομπή «παρελθοντικής ενέργειας» από μία μαύρη τρύπα, οι αριθμοί είναι κάτι παραπάνω από κατάλληλοι για να περιγράψουν τα φυσικά φαινόμενα.

Μπορεί όμως κάποιος να θεωρήσει ως φυσικά μόνο τα φαινόμενα που μπορούμε να δούμε ή να μετρήσουν οι συσκευές που έχουμε ανακαλύψει; Είναι βέβαιο πως όχι... Η Φύση είναι κάτι παραπάνω από αυτό, και θα χρειαστεί να μπούμε στον κόσμο των εννοιών που γεννούν τα φαινόμενα για να την καταλάβουμε λίγο καλύτερα.

Σε αυτό το πεδίο λοιπόν, θα χρειαστούμε τους αριθμούς όχι σαν μετρικές μονάδες, αλλά ως σύμβολα που «μεταφέρουν» τις ανώτερες έννοιες στις οποίες αναφερθήκαμε. Ο πρώτος σε σειρά αριθμός φυσικά είναι το ένα, το ΕΝ του Πλωτίνου, η απόλυτη αρχή, η οποία δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή παρά μόνο αν «κατέλθει». Αν δηλαδή αναλυθεί, διαιρεθεί σε δύο μέρη, οπότε και έχουμε την έννοια του «δύο», που θα μας απασχολήσει σε αυτό το άρθρο.

Ο C.G. Jung αναφέρει πως «Το 2 είναι ο πρώτος πραγματικός αριθμός, γιατί με αυτόν ξεκινά η διαίρεση και ο πολλαπλασιασμός, με τα οποία καθίσταται δυνατή η μέτρηση». Πριν από τον αριθμό αυτό δεν μπορεί να υπάρχει η έννοια των αριθμών, γιατί υπάρχει μόνο η έννοια της αδιαίρετης μονάδας, όπως ακριβώς δεν θα μπορούσε να υπάρχει η έννοια του φωτός χωρίς την ύπαρξη της έννοιας του σκότους, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Μπορούμε να πούμε πως η έννοια της διαίρεσης, πηγάζει από την ιδέα-αριθμό 2, έννοια κρίσιμη για την κατανόηση των ατομικών ιδιοτήτων του πλήθους των αριθμών. Για τους Πυθαγόρειους, το δύο ήταν ο πρώτος έμφυλος αριθμός, άρτιος και θηλυκός. Για να αναπτύξουν την αντίληψή τους για τη δυαδικότητα, στοχάζονταν πάνω σε ζεύγη αντιθέτων: κινητό-ακίνητο, καμπύλο-ευθύγραμμο, ένα-πολλά κλπ.

Αν λοιπόν θεωρήσουμε έναν άξονα με δύο άκρα, ένα δίπολο, το «ένα» θα σχετίζεται με το πνευματικό στοιχείο, την έννοια του θετικού-ενεργητικού ενώ το «δύο» θα συμβολίζει το αντίθετό του. Θα αντιπροσωπεύει επομένως την ύλη, το δεκτικό το εν δυνάμει. Όλο αυτό μπορούμε να το δούμε πολύ καθαρά σε ένα πολύ γνωστό σύμβολο που μας δίνεται από την κινέζικη φιλοσοφία: το γιν-γιανγκ.

Το γιν (δεκτικό) και το γιανγκ (ενεργητικό), αποτελούν τα δύο μέρη μιας ολότητας του ΤΑΟ. Είναι δύο στοιχεία που έχουν ταυτόχρονα δύο ιδιότητες: είναι αντίθετα αλλά και συμπληρωματικά. Στην κινέζικη κοσμολογία, το σύμπαν δημιουργείται από μια ενιαία αρχή, η οποία όμως για να εκφραστεί, χρειάζεται να αναλυθεί μέσα στον κόσμο της πολλαπλότητας. Η έννοια του δύο, το γιν-γιανγκ είναι ο πρώτος της σταθμός: όλα διέπονται από την αρχή αυτής της πολικότητας.

Η αρχαία κινέζικη σοφία δεν απουσιάζει από τη σύγχρονη φιλοσοφία. Η πιο σύγχρονη θέαση αυτής της διδασκαλίας, ονομάζεται Δυαλισμός (ή Δυϊσμός), και δέχεται την πραγματικότητα ως σύνθεση δύο αντίθετων αρχών. Είναι μια θεωρία που την συναντάμε από τις πρώτες ακόμα προσπάθειες της ανθρώπινης φιλοσοφικής σκέψης, σε διαφορετικούς πολιτισμούς. Μπορούμε να την ανιχνεύσουμε στους Ορφικούς, στους Πυθαγόρειους ακόμα και στον Πλάτωνα και στις μετέπειτα σχολές που εμπνεύστηκαν από τις διδασκαλίες του. Στην ανατολή την συναντάμε στα συστήματα Σαμκιά και Γιόγκα του Ινδουισμού, στον Κομφουκιανισμό (τάο), στον Βουδισμό (νους-ύλη) και πολλές ακόμα σχολές.

Στη θεώρηση αυτή, βασικό ρόλο παίζει ο τρόπος με τον οποίο μπορεί ο άνθρωπος να αντιληφθεί τον κόσμο και να τον εντάξει στη σφαίρα της συνειδήσής του. Για παράδειγμα, στον τομέα της ηθικής δεν μπορεί να αντιληφθεί την έννοια του καλού χωρίς αυτή του κακού ή στον τομέα της αισθητικής, για να φτάσουμε στην βίωση του «κάλλους» όπως θα έλεγε ο Πλάτωνας, χρειαζόμαστε το άσχημο για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε το όμορφο, τουλάχιστον σαν μια εναρκτήρια ώθηση.

Πέρα από τις θεωρητικές προσεγγίσεις, μπορούμε και εμείς οι ίδιοι να παρατηρήσουμε αυτές τις «αντιθέσεις» παντού γύρω μας. Υπάρχει η μέρα που διαδέχεται τη νύχτα, η έννοια του πάνω και του κάτω, του θετικού και του αρνητικού. Ακόμα και στον τομέα της Φυσικής είναι θεμελιώδες αξίωμα πως δεν μπορεί να υπάρχει δύναμη, που να μην συνοδεύεται από μια αντίθετή της: για κάθε δράση υπάρχει μία αντίδραση. Αυτό λοιπόν που παρατηρούμε ως έκφραση του αριθμού δύο είναι ζευγάρια αντιθέτων. Δηλαδή δυνάμεις, έννοιες, φαινόμενα ή οτιδήποτε άλλο το οποίο έχει κοινή φύση αλλά αντίθετη κατεύθυνση.

Κάτι που δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε, είναι η αποτύπωση της έννοιας του δύο σε πολλά γνωστά παγκόσμια σύμβολα. Έχουμε ήδη αναφέρει το γιν – γιανγκ όπου συνυπάρχει η αντίθεση των δύο στοιχείων με τη συμπληρωματικότητα. Σε αυτό το σύμβολο, το δύο εμφανίζεται ως μαύρο-άσπρο, δεξιά-αριστερά, σπόρος-μεγάλος λοβός.

Ένα πανάρχαιο σύμβολο που εκφράζει τον αριθμό αυτό είναι ο σταυρός. Εδώ συνυπάρχουν οι δύο αρχές: το οριζόντιο και το κάθετο. Για τους Αιγύπτιους είναι ο άξονας του Νείλου και η

ημερήσια πορεία του ήλιου, ενώ για τον χριστιανισμό οι δύο αρχές συμβολίζουν την αγάπη προς τον Θεό (κάθετο στοιχείο) και την αγάπη για τον συνάνθρωπο (οριζόντιο στοιχείο).

Στην εβραϊκή θρησκεία έχουμε το «μαγκέν Νταβίντ», γνωστό και ως αστέρι του Δαβίδ. Είναι ένα σύμβολο που αποτελείται από δύο τρίγωνα σε σύνθεση: το ανοδικό που συμβολίζει την πνευματική ανάβαση και την ένωση με τον Θεό, και το καθοδικό που σχετίζεται με τα ανθρώπινα ένστικτα της σαρκικής Φύσης.

Θα μπορούσαμε επίσης να αναφερθούμε σε αρκετά ακόμα, όπως το κηρύκειο με τις δύο ενέργειες (Ιντα-Πινγκάλα), τον διπλό πέλεκυ (εσωτερική και εξωτερική δράση), τη ζυγαριά που τα δύο μέρη της τείνουν να ισορροπήσουν.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν πως είναι πολύ επιφανειακή η σύγχρονη οπτική που θέλει τους αριθμούς μόνο ως εργαλεία ποσοτικής προσέγγισης. Αυτό είναι κάτι που το εισάγει στην ανθρώπινη σκέψη ήδη από τον 6ο π.Χ. αιώνα ο πρώτος «μαθηματικός», ο Πυθαγόρας λέγοντας πως οι αριθμοί δεν είναι απλά σύμβολα ποσοτικών σχέσεων, αλλά αποτελούν την ουσία του κόσμου, γι' αυτό και είναι ιεροί.

Αξίζει λοιπόν μια προσπάθεια βαθύτερης προσέγγισης των πραγμάτων, μια απόπειρα να βρούμε την πιο εσωτερική όψη στο καθετί γιατί εκεί ίσως κρύβονται θησαυροί της ανθρώπινης σκέψης και εφόδια για την εξέλιξή της.

Βιβλιογραφία

- Η θεωρητική αρίθμηση των Πυθαγορείων, Thomas Taylor, εκδ. Ιάμβλιχος
- Λεξικό Συμβόλων, J Cooper, εκδ. Πύρινος Κόσμος
- Ιεροί αριθμοί, Richard Heath, εκδ Αρχέτυπο
- Ιεροί αριθμοί, Miranda Lundy, εκδ. Αλεξάνδρεια

Είναι συνηθισμένο λάθος να θεωρούμε τους αριθμούς ως μία ανθρώπινη εφεύρεση που χρησιμοποιείται για να καλύψει τις πρακτικές μας ανάγκες. Οι αριθμοί είναι μια ανακάλυψη, γιατί υπάρχουν παντού κρυμμένοι γύρω μας. Όχι απλώς υπάρχουν, αλλά διέπουν την ύπαρξη του οτιδήποτε υπάρχει.

Ο Πυθαγόρας μας εισάγει στην έννοια αυτή, όμως ο Πλάτωνας επίσης θεωρεί πως υπάρχουν οι ουράνιες ιδέες οι οποίες λειτουργούν ως μοντέλα για όλα τα εκδηλωμένα. Ο Αριστοτέλης στο έργο του Μετά τα Φυσικά αναφέρει: «ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν πάντων».

Στο παρόν άρθρο θα ασχοληθούμε με τον συμβολισμό του αριθμού 3, τον πρώτο αριθμό που μπορεί να έχει μια γεωμετρική απεικόνιση: αυτήν του τριγώνου. Το σύμβολο αυτό παρουσιάζεται σε διάφορες θρησκείες και πολιτισμούς για να συμβολίσει την τριπλή ιδιότητα της μονάδας.

Όταν το συναντάμε με την κορυφή προς τα πάνω είναι ηλιακό και συμβολίζει τη ζωή, το πυρ, τη φλόγα, τον πνευματικό κόσμο. Αντίθετα με την κορυφή προς τα κάτω είναι σεληνιακό σύμβολο, η θηλυκή αρχή, η μήτρα, η Μεγάλη Μητέρα, ο φυσικός κόσμος. Το τρίγωνο συναντάται στους συμβολισμούς της Αλχημείας σαν ουσία και ύλη, forma και materia (μορφή και ύλη), θεός και υδράργυρος. Είναι η πνευματική δύναμη και η σωματική ύπαρξη.

Ο Πυθαγόρειος φιλόσοφος Νικόμαχος, παρατηρεί σε σχέση με τον αριθμός αυτό: «είναι ο πρώτος περιττός αριθμός εν ενεργεία, είναι μέσο και αναλογία. Προκαλεί τη δύναμη της μονάδας να προχωρήσει σε ενέργεια και επέκταση».

Για τον ίδιο τον Πυθαγόρα, για να μπορέσει να εξηγηθεί η ιδιότητα της μονάδας ως «ΕΝ», (δηλαδή το ότι περιλαμβάνει τα πάντα, δεν υπάρχει τίποτα έξω από αυτή), θα χρειαστεί ένα δεύτερο στοιχείο το οποίο ενώνεται με το πρώτο μέσω ενός τρίτου στοιχείου. Αυτός είναι και ο λόγος για την τρισυπόστατη ύπαρξη του ενός Θεού σε όλες τις θρησκείες. Αλλά ας δούμε κάποια παραδείγματα.

Στον Χριστιανισμό έχουμε το τρίπτυχο Πατήρ-Υιός-Άγιο Πνεύμα, στο αιγυπτιακό πάνθεον έχουμε πάντα πρωταρχικές τριάδες όπως Όσιρις-Ίσις-Ωρος, στον ινδουισμό Βράχμα-Βισνού-Σίβα, στην Καμπάλα έχουμε τα Σεφίρωθ Kether-Chokmah-Binah, στην αρχαία Ελλάδα έχουμε τους Δία-Αθηνά-Απόλλων ή τις τρεις όψεις του Διός, Δίας-Ποσειδώνας-Πλούτων, Odin-Thor-Freyr στους Σκανδιναβούς, Ahura Mazda-Mithra-Anahita στον Ζωροαστρισμό, Amaterasu-Tsukuyomi-Susano ο στην Ιαπωνία, στη θεογονία του Ησιόδου όλα ξεκινούν από το τρίπτυχο Χάος-Γαία-Ερως και ο κατάλογος μπορεί να συνεχιστεί για πολύ ακόμα αν κάνει κάποιος μια μικρή έρευνα.

Το τρία, κατά τον Αριστοτέλη, είναι ο πρώτος αριθμός στον οποίο μπορεί να αποδοθεί η έννοια «παν», γιατί «η Τριάδα είναι ο αριθμός του συνόλου, αφού περιέχει αρχή, μέση και τέλος». Αντιπροσωπεύει λοιπόν αντίληψη για την τριμερή φύση του κόσμου: ουρανός-ύδατα-γη, πνεύμα-ψυχή-σώμα, γέννηση-ζωή-θάνατος, παρελθόν-παρόν-μέλλον.

Σε πολλές μυθολογίες συναντάμε την τριπλή διαίρεση του κόσμου. Πρόκειται για τον έναν κόσμο με τρεις περιοχές ή ιδιότητες. Στους Σκανδιναβούς το δέντρο του κόσμου Υγκντρασίλ, αποτελείται από το Χελ, το Μίντγκαρντ και το Άσγκαρντ, δηλαδή η γη των Νεκρών,

των Ανθρώπων και των Θεών. Στην αρχαία Ελλάδα υπάρχουν 3 αδελφοί που διένειμαν με κλήρο τον κόσμο. Ο Δίας στον ουρανό, ο Ποσειδώνας στη θάλασσα και ο Άδης στον κόσμο των νεκρών. Στον Ινδουισμό υπάρχουν ο κόσμος της Γης (Bhuloka), του Ουρανού (Svarga) και η Κόλαση (Naraka). Ακόμα και στη Θεία Κωμωδία του Δάντη, ο κόσμος διαιρείται σε Κόλαση, Καθατήριο και Παράδεισο.

Στον Ινδουισμό υπάρχει μια πολύ ενδιαφέρουσα διδασκαλία, που έχει τη βάση της στον αριθμό αυτό. Αναφέρεται στην τριπλή έκφραση των ενεργειών στη φύση, γνωστή ως «Guna» και μπορεί να αποδοθεί ως ιδιότητα ή ποιότητα. Η έννοια φαίνεται να πρωτοαναφέρεται στις διδασκαλίες της σχολής Samkhya αν και αργότερα γενικεύεται στην Ινδουιστική παράδοση. Αυτή η τριπλέτα ενεργειών υπάρχει παντού και πάντα και αφορά στην ιδιότητα της έλλειψης (Tamas), της υπερβολής (Rajas), και την ισορροπίας-αρμονίας (Sattva) που είναι και ο στόχος.

Στην έννοια του τρία, επίσης υπάρχει η ιδιότητα της ένωσης των δύο πόλων, των ζευγαριών αντίθεσης. Είναι ο δρόμος, η γέφυρα, το σανσκριτικό “γυι” απ’ όπου προέρχεται η yoga, ο τρόπος μετάβασης και ένωσης των δύο.

Διαφαίνεται από όλα τα παραπάνω παραδείγματα και αναφορές πως οι εννοιολογικές προσεγγίσεις του αριθμού δεν διαφέρουν πολύ μεταξύ τους. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον γιατί κινηθήκαμε σε συμβολολογίες λαών πολύ απομακρυσμένες χρονικά και γεωγραφικά. Αυτό μας κάνει να καταλάβουμε πως αν καταφέρουμε να ανακαλύψουμε την κοινή συμβολική ερμηνεία των αριθμών, και όχι μόνο την κυριολεκτική, τότε μπορούμε να ξεκλειδώσουμε πιο υψηλές για το πνεύμα μας πραγματικότητες.

Όπως άλλωστε σημειώνει ο γνωστός για τις συγκριτικές μελέτες του Joseph Campbell: «Πάντα αποτελούσε βασική λειτουργία για τη μυθολογία, το να παρέχει τα σύμβολα που ωθούν το ανθρώπινο πνεύμα προς τα εμπρός»

Βιβλιογραφία

- Η Θεωρητική Αρίθμηση των Πυθαγορείων, Thomas Taylor, εκδ. Ιάμβλιχος
- Λεξικό Συμβόλων, J Cooper, εκδ. Πύρινος Κόσμος
- Ιεροί αριθμοί, Richard Heath, εκδ. Αρχέτυπο
- Ιεροί αριθμοί, Miranda Lundy, εκδ. Αλεξάνδρεια

Οι αριθμοί συνδέονται με τα βαθύτερα νοήματα της καθημερινής ζωής. Αποτελούν Αρχέτυπα Σύμβολα, Θεμελιώδεις Αρχές που εκφράζουν την Παγκόσμια Αλήθεια καθώς αυτή αντανακλάται μέσα στην υλική πολλαπλότητα.

Η επιστήμη της Αριθμολογίας (αριθμός + λόγος) είναι μια Πνευματική Μαθηματική Επιστήμη, ένα από τα μεγαλύτερα κλειδιά για την κατανόηση της αληθινής φύσης του Ανθρώπου, των Κόσμων και του Θεού. Ως τέτοια αποτελούσε μέρος της διδασκαλίας των Αρχαίων Μυστηρίων.

Η συμβολική σημασία του αριθμού 4 στην εσωτερική φιλοσοφία σχετίζεται με τον υλικό και εκδηλωμένο κόσμο. Είναι ο επόμενος αριθμός μετά τον αριθμό 3, ο οποίος συσχετίζεται με τις πνευματικές αρχές του κόσμου μας. Σε πολλές θρησκείες ο Θεός εκφράζεται μέσα από 3 αρχές και το τρίγωνο συμβολίζει τον Πνευματικό κόσμο. Αντίστοιχα, το τετράγωνο που αντιστοιχεί με το αριθμό 4, αποτελεί ένα σύμβολο της ύλης. Υποδηλώνει κάτι στέρεο, κάτι που μπορεί να αγγιχτεί. Είναι ενδιαφέρουσα η παρατήρηση πως αποτελεί το ιδανικό αρχιτεκτονικό σχήμα για σταθερά και ογκώδη κτήρια σε αντίθεση με το αιωνίως κινούμενο κυκλικό σχήμα των νομαδικών σκηνών των καταυλισμών.

Η έννοια του αριθμού τέσσερα έχει γραφεί και συμβολιστεί με πολλούς τρόπους. Οι πιο γνωστοί σε εμάς είναι το αραβικό γράμμα 4, το ελληνικό Δ ή το ρωμαϊκό IV. Σαν Ινδο-αραβικό γράμμα, το 4 αρχικά ήταν τέσσερις γραμμές που για συντομία ενώθηκαν στο σύμβολο του σταυρού (+), ο οποίος σταδιακά εξελίχθηκε στο σημερινό διεθνές σύμβολο για τον αριθμό.

Με φυσικό τρόπο λοιπόν υπάρχει κι ένας συσχετισμός της έννοιας του τέσσερα με το σύμβολο του Σταυρού, πιθανά του πιο διαδεδομένου και χρησιμοποιούμενου συμβόλου στην ιστορία της ανθρωπότητας. Τον σταυρό το συναντάμε με διάφορες παραλλαγές, οι κυριότερες από τις οποίες είναι το αιγυπτιακό ανκ, το ταυ και η σβάστικα. Ο σταυρός θεωρείται η σύνδεση μιας κάθετης με μια οριζόντια γραμμή, το ενεργητικότεμο παθητικό, το αρσενικό με το θηλυκό, το ανώτερο με το κατώτερο, η ζωή με τον θάνατο. Η κάθετη γραμμή συμβολίζει την κάθοδο της ψυχής, ώστε να βιώσει στον φυσικό κόσμο την αποστολή της. Είναι η κάθοδος και μετέπειτα η άνοδος, μέσω της εμπειρίας του θανάτου.

Ο αριθμός 4 στη φυσική

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι τέσσερις καταστάσεις της ύλης, δηλαδή η στερεή, η υγρή, η αέρια και το πλάσμα. Καθετί που το τοποθετούμε στον χώρο χαρακτηρίζεται από τις τρεις διαστάσεις του χώρου, δηλαδή το μήκος, το πλάτος και το ύψος. Αν σε αυτές, προσθέσουμε και τον χρόνο, προκύπτουν οι τέσσερις διαστάσεις του χωροχρόνου. Ακόμη, πρέπει να αναφερθούμε στις τέσσερις θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις ή δυνάμεις, οι οποίες είναι η ηλεκτρομαγνητική, η ισχυρή πυρηνική, η ασθενής και η βαρυτική.

Επιπλέον, στο φυσικό περιβάλλον συναντούμε τις εξής τέσσερις ενότητες: τη Βιόσφαιρα, την Ατμόσφαιρα, την Υδρόσφαιρα (περιλαμβάνει και τη γνωστή ως «Κρύοςφαιρα») και τη Λιθόσφαιρα.

Ο αριθμός 4 διαδραματίζει σημαντικό ρόλο και στον προσανατολισμό μας, καθώς ακόμη και τα σημεία του ορίζοντα είναι επίσης τέσσερα (Βορράς, Νότος, Ανατολή, Δύση).

Τα τέσσερα στοιχεία και η τετρακτύς

Μια πολύ σημαντική έκφραση του τέσσερα, βρίσκουμε στην προσωκρατική σκέψη μέσα από τα τέσσερα στοιχεία. Αυτή τη μυστηριακή διδασκαλία τη συναντάμε αναγεννημένη πολύ αργότερα στον Ευρωπαϊκό μεσαίωνα στα τάγματα των Αλχημιστών. Τα τέσσερα στοιχεία είναι η Γη, το Νερό, ο Αέρας και η Φωτιά, όμως αυτά είναι κάτι πολύ περισσότερο από τις γνωστές μας φυσικές εκφράσεις όπως το νερό ενός ποταμού, ο άνεμος ή η φυσική φωτιά.

Ο αριθμός 4 όμως δεν συναντάται μόνο στην κοσμολογία των προσωκρατικών, αλλά εμφανίζεται και στην πυθαγόρεια φιλοσοφία. Συγκεκριμένα, ιερό σύμβολο των Πυθαγορείων φιλοσόφων ήταν η Τετρακτύς, η οποία συμβολίζεται με ένα ισόπλευρο τρίγωνο, όπως φαίνεται στην Εικόνα 1.

Τοποθετώντας τους αριθμούς από το 1 έως το 10 σε τέσσερις σειρές (έναν αριθμό στην πρώτη, δύο στη δεύτερη κτλ), δημιουργείται το σχήμα της τετρακτύς. Όπως βλέπουμε, η βάση αποτελείται από τέσσερα σημεία που παραπέμπουν στα τέσσερα στοιχεία.

Ο αριθμός 4 στη βιολογία και στο ανθρώπινο σώμα

Ο αριθμός 4 δεν συναντάται και στη βιολογία. Η βιολογία ασχολείται με τα έμβια όντα, δηλαδή με την ίδια τη ζωή, η οποία είναι συνδεδεμένη με την ύπαρξη του DNA, του οποίου οι βάσεις είναι τέσσερις (αδενίνη, κυτοσίνη, γουανίνη, θυμίνη). Το ίδιο συμβαίνει και με τις βάσεις του RNA (αδενίνη, κυτοσίνη, γουανίνη, ουρακίλη).

Ζωή σημαίνει, μεταξύ άλλων, και αίμα που ρέει. Ακόμη και οι κύριες ομάδες του αίματος που κινείται μέσα μας είναι τέσσερις (A, B, AB και O), σύμφωνα με το σύστημα ABO. Βέβαια, με τη χρήση του συστήματος Rhesus, αυτές γίνονται οχτώ, δηλαδή A+, A-, B+, B-, O+, O- [5] και με αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται δύο τετράδες, μία με + και μία με -.

Ο αριθμός 4 εμφανίζεται και στο ανθρώπινο σώμα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την καρδιά, η οποία αποτελείται από τέσσερις χώρους: δύο κόλπους και δύο κοιλίες. Ακόμη, κοιτώντας το σώμα μας και το σώμα της πλειοψηφίας των έμβιων όντων, παρατηρούμε ότι τα άκρα είναι και αυτά τέσσερα (δύο χέρια, δύο πόδια στους ανθρώπους).

Ο μεγάλος γιατρός της αρχαιότητας Ιπποκράτης, χρησιμοποίησε τον αριθμό 4, όταν αναζήτησε τα βασικά στοιχεία – τα οποία ονόμασε χυμούς – που συγκροτούν το ανθρώπινο σώμα. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι αυτά είναι τα εξής τέσσερα: το αίμα, το φλέγμα, η ξανθή χολή και η μαύρη χολή. Ο ιατροφιλόσοφος του Βυζαντίου Νεμέσιος, παραθέτει ωστόσο και την αντιστοίχσή τους με τα τέσσερα στοιχεία του Σύμπαντος, ως εξής: το αίμα, που προέρχεται από την καρδιά, αντιστοιχεί στον αέρα, το φλέγμα, που προέρχεται από τον εγκέφαλο, αντιστοιχεί στο νερό, η ξανθή χολή, που προέρχεται από το ήπαρ, αντιστοιχεί στη φωτιά, και, τέλος, η

μαύρη χολή, που προέρχεται από τη σπλήνα, αντιστοιχεί στη γη. Ανάλογα μάλιστα με τον χυμό που επικρατεί, διακρίνουμε και τέσσερις διαφορετικούς τύπους ανθρώπων: αίμα-αιματώδης, φλέγμα-φλεγματικός, ξανθή χολή-χολερικός και μαύρη χολή-μελαγχολικός.

Ο αριθμός 4 στην ψυχολογία και τη φιλοσοφία

Σύμφωνα με τον Ελβετό ιατρό και ψυχολόγο Καρλ Γκούσταβ Γιούνγκ (1875-1961), οι λειτουργίες του εαυτού (ego functions) είναι οι εξής τέσσερις: η διαίσθηση (intuition), η σκέψη (thinking), η αίσθηση (sensation) και η συναισθηματική λειτουργία (feeling).

Ο Γιούνγκ θεωρείται ιδιαίτερος σημαντική προσωπικότητα στην ψυχολογία και πάνω στις ιδέες του βασίστηκε η Αναλυτική (ή Γιουνγκιανή) ψυχολογία.

Τα «εργαλεία» που διαμορφώνουν τις αποφάσεις μας από ψυχικό-πνευματικής άποψης είναι τέσσερα: η επιδίωξη (ποιος είναι ο στόχος), η προσοχή (πού θα εστιάσουμε), η προσληπτικότητα (αντίληψη και αποδοχή του τι βρίσκεται στο μυαλό μας) και η επίγνωση (βαθιά συναισθηση).

Επίσης, σύμφωνα με την Πολιτεία του Πλάτωνα και μέσα από τα λόγια του Σωκράτη, διαπιστώνουμε ότι οι αρετές που πρέπει να διέπουν έναν άνθρωπο είναι τέσσερις (σοφία, ανδρεία, σωφροσύνη και δικαιοσύνη) και μάλιστα υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ κοινωνίας – ψυχής, με τις συγκεκριμένες αρετές να διαμορφώνουν και την ανθρώπινη ψυχή

Τα μαθηματικά είναι μια κοινή γλώσσα, ίδια σε όλον τον κόσμο. Το περιβάλλον και ό,τι εμφανίζεται σε αυτό είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, όπως της εξέλιξης και της επίδρασης του ανθρώπου. Η παρατήρηση μας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η ποσότητα που αποκαλούμε ως «τέσσερα» και τη συμβολίζουμε με το «4» στην κοινή αυτή γλώσσα, συχνά, εμφανίζεται και διαμορφώνει ένα σημαντικό μέρος της ζωής. Τυχαίο ή όχι, ας αποφασίσει ο καθένας ξεχωριστά με τα δικά του κριτήρια.

Βιβλιογραφία

- Τζ. Κούπερ, «Λεξικό συμβόλων», Εκδόσεις Πύρινος Κόσμος
- ReneGuenon, «Ο συμβολισμός του σταυρού», Εκδόσεις Πεμπτούσια
- Τα μυστικά των Πυθαγορείων, MallingerJean, εκδόσεις ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟΝ
- <https://www.kosmos-zine.gr/>
- <https://www.pemptousia.gr/2013/09/opsis-tou-arithmou-4/>

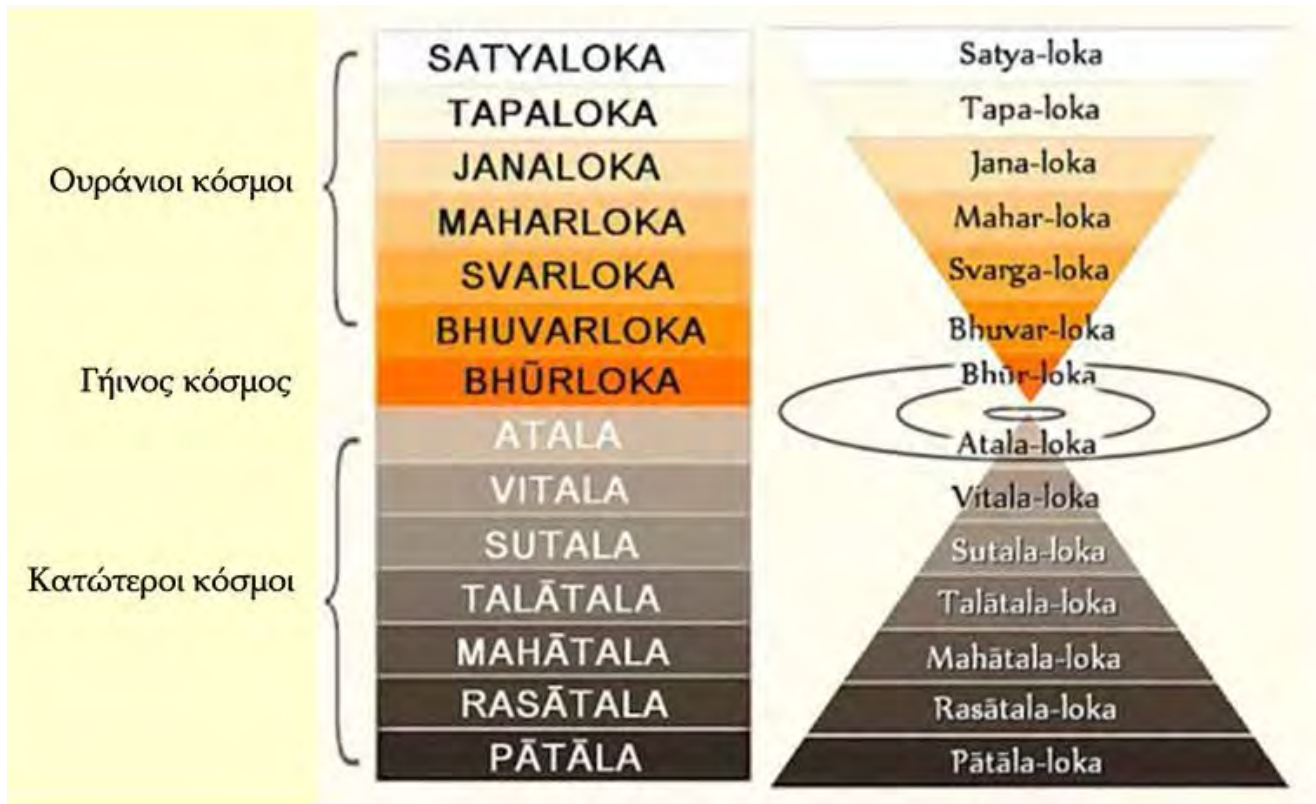
Το αποκρυφιστικό νόημα των αριθμών και η εσωτερική συνοχή των συνδυασμών τους αποτελούσε μέρος των διαλογισμών των σοφών κάθε λαού.

Στρέφοντας την προσοχή μας στους χώρους όπου συχνάζουν η μνήμη και η λήθη, μας αποκαλύπτονται τα θεία Παιχνίδια καθώς τα δρώμενά τους ανακλώνται στα μάτια μας σαν «ρυθμοί», «αρμονίες», «κύκλοι» και «νόμοι». Η Ε.Π. Μπλαβάτσκι μας ξεναγεί στον δικό της χωρόχρονο...

Βαθιά σημασία αποδιδόταν στους αριθμούς στη μακρινή αρχαιότητα. Δεν υπήρχε λαός που να μην είχε κάτι σαν φιλοσοφία και να μην έδινε μεγάλη έμφαση στους αριθμούς όσον αφορά στην εφαρμογή τους στα θρησκευτικά έθιμα, στην καθιέρωση εορταστικών ημερών, συμβόλων, δογμάτων, ακόμα και στη γεωμετρική κατανομή των αυτοκρατοριών. Το μυστηριώδες αριθμητικό σύστημα του Πυθαγόρα δεν ήταν κάτι καινούργιο όταν εμφανίστηκε το 600 π.Χ. Το αποκρυφιστικό νόημα των ψηφίων και των συνδυασμών τους αποτελούσε μέρος των διαλογισμών των σοφών κάθε λαού. Και δεν είναι μακριά η μέρα κατά την οποία, υποχρεωμένη από την αιώνια κυκλική επιστροφή των γεγονότων, η «τώρα» σκεπτικιστική και άπιστη Δύση θα πρέπει να παραδεχτεί ότι, σε αυτήν την κανονική περιοδικότητα των εκ νέου επανερχόμενων συμβάντων, υπάρχει κάτι παραπάνω από τυφή τύχη. Ήδη οι Δυτικοί «σοφοί» μας άρχισαν να το παρατηρούν. Τώρα τελευταία, άνοιξαν τα αυτιά τους και άρχισαν να ασχολούνται με κύκλους, αριθμούς και όλα αυτά τα οποία, μέχρι πριν λίγα χρόνια, είχαν ρίξει στη λήθη, στα παλιά δωμάτια της μνήμης, με σκοπό να μην τα ξεκλειδώσουν ποτέ, παρά μόνο για να κοροϊδέψουν τις αλλόκοτες και παράδοξες προκαταλήψεις των «αντιεπιστημονικών» προγόνων μας.

Σαν μια τέτοια καινοτομία, η παλιά γερμανική εφημερίδα Die Gegenwart έχει ένα σοβαρό και σωστό άρθρο πάνω στη σημασία του αριθμού επτά το οποίο παρουσιάζει στους αναγνώστες της σαν πολιτιστικό-ιστορικό Δοκίμιο. Αφού αναφέρουμε μερικά αποσπάσματα από αυτό, ίσως προσθέσουμε κάτι σε αυτό. Ο συγγραφέας λέει:

«Ο αριθμός επτά εθεωρείτο ιερός όχι μόνο από όλα τα καλλιεργημένα έθνη της αρχαιότητας και της Ανατολής, αλλά έχαιρε του μεγαλύτερου σεβασμού ακόμα και στα νεότερα έθνη της Δύσης. Η αστρονομική προέλευση αυτού του αριθμού προσδιορίζεται πέρα από κάθε αμφιβολία. Ο άνθρωπος αισθανόμενος τον εαυτό του νοητικά αδύναμοεξαρτήθηκαπό τις ουράνιες δυνάμεις και πάντα και παντού υπέτασσε τη γη στον ουρανό. Έτσι μεγαλύτερα και φωτεινότερα ουράνια σώματα έγιναν γι' αυτόν οι σπουδαιότερες και οι ανώτερες δυνάμεις. Τέτοια σώματα ήταν οι πλανήτες, τους οποίους ολόκληρη η αρχαιότητα αριθμούσε σε επτά. Με την πάροδο του χρόνου μεταμορφώθηκαν σε επτά θεότητες. Οι Αιγύπτιοι είχαν επτά πρώτους και ανώτερους θεούς, οι Φοίνικες επτά Κάβειρους, οι Πέρσες επτά ιερά άλογα του Μίθρα, οι Πάρσοι επτά αγγέλους σε αντίθεση με επτά δαίμονες και επτά ουράνιες κατοικίες σε αντιστοιχία με επτά κατώτερες περιοχές. Για να παρουσιάσουν

Η δοξασία σχετικά με τις SAPTALOKAS (τους 7 κόσμους/επίπεδα) της βραχμανικής θρησκείας έχει τις ρίζες της στην αρχαϊκή φιλοσοφία και πιθανότατα προέρχεται από την Αρναβάρτα, την κοιτίδα όλων των φιλοσοφιών και μητέρα όλων των μεταγενέστερων θρησκειών.

καθαρότερα αυτήν την ιδέα σε συγκεκριμένη μορφή, οι επτά θεοί συχνά απεικονίζονταν σαν μια επτακέφαλη θεότητα. Ολόκληρος ο ουρανός υποτασσόταν στους επτά πλανήτες. Έτσι σε όλα σχεδόν τα θρησκευτικά συστήματα βρίσκουμε επτά ουρανοί.

Η δοξασία στις SAPTALOKAS της βραχμανικής θρησκείας έχει παραμείνει πιστή στην αρχαϊκή φιλοσοφία και ποιος ξέρει αν η ίδια η ιδέα δεν προέρχεται από την Αρναβάρτα, αυτή την κοιτίδα όλων των φιλοσοφιών και μητέρα όλων των μεταγενέστερων θρησκειών! Αν το αιγυπτιακό δόγμα της μετεμψύχωσης ή μετανάστευσης της ψυχής δίδαξε ότι υπήρχαν επτά καταστάσεις εξαγνισμού και προοδευτικής τελειοποίησης, είναι επίσης αληθινό ότι Βουδιστές πήραν από τους Αρείους της Ινδίας και όχι από την Αίγυπτο, την ιδέα για τα επτά στάδια προοδευτικής ανάπτυξης της ασώματης ψυχής που παριστάνονται αλληγορικά με τα επτά πατώματα και τα ομπρελοειδή σκέπαστρα, που σταδιακά μειώνονται όσο πλησιάζουν στην κορυφή, στις παγόδες τους.

Στη μυστηριώδη λατρεία του Μίθρα υπήρχαν επτά πύλες, επτά βωμοί, επτά μυστήρια. Οι ιερείς πολλών ανατολικών εθνών υποδιαιρούνταν σε επτά βαθμούς, επτά σκαλιά οδηγούσαν στους βωμούς και στους ναούς έκαιγαν κεριά σε επτάφωτα κηροπήγια. Μερικές από τις μασονικές Στοές έχουν μέχρι σήμερα επτά και δεκατέσσερα σκαλιά.

Οι επτά πλανητικές σφαίρες χρησίμευαν σαν πρότυπο για διαιρέσεις κρατών και οργανισμών. Η Κίνα ήταν χωρισμένη σε επτά επαρχίες. Η αρχαία Περσία σε επτά σατραπείες. Σύμφωνα με τον αραβικό θρύλο επτά άγγελοι δροσιζουν τον ήλιο με πάγο και χιόνι για να μην κάνει στάχτη τη γη. Επτά χιλιάδες άγγελοι φυσούν και βάζουν σε κίνηση τον ήλιο κάθε πρωί. Τα δύο παλιότερα ποτάμια της Ανατολής -ο Γάγγης και ο Νείλος- έχουν το καθένα από επτά εκβολές. Η Ανατολή είχε στην αρχαιότητα επτά μεγάλα ποτάμια (τον Νείλο, τον Τίγρη, τον Ευφράτη, τον Όξο (σημ. AMUDARYA), τον Ιαζάρτη (σημ. SURDARYA), τον Άραξο και τον Ινδό). Επτά περίφημοι θησαυρούς, επτά πόλεις γεμάτες χρυσό, επτά θαύματα του κόσμου κλπ.

***Προκατακλυσμιαία ερείπια του ζιγκουράτ και του ναού του θεού Nabu στη Borsippa (Ιράκ, τώρα BIRS-NIMRUD).
Είχε επτά βάρθρα που συμβόλιζαν τους επτά ομόκεντρους κύκλους των επτά σφαιρών.***

Ο αριθμός επτά παίζει επίσης κυρίαρχο ρόλο στην αρχιτεκτονική των ναών και των ανακτόρων. Η περίφημη παγόδα του CHURINGHAN περιβάλλεται από επτά τετράγωνα τείχη, ζωγραφισμένα με επτά διαφορετικά χρώματα και στη μέση του κάθε τείχους υπάρχει μια επταώροφη πυραμίδα. Το ίδιο και στην προκατακλυσμιαία εποχή, ο ναός του Μπορσίππα, τώρα BIRS-NIMRUD, είχε επτά βάρθρα που συμβόλιζαν τους επτά ομόκεντρους κύκλους των επτά σφαιρών και το καθένα ήταν κτισμένο από τούβλα και μέταλλα τέτοια που να ανταποκρίνονται στα χρώματα του κυβερνώντος πλανήτη στη συμβολιζόμενη σφαίρα.

Όλα αυτά, μας λένε, είναι απομεινάρια του παγανισμού, ίχνη των προκαταλήψεων των παλιών τα οποία, όπως οι κουκουβάγιες και οι νυχτερίδες σε σκοτεινή υπόγεια σπηλιά, πέταξαν μακριά για να μην ξαναγυρίσουν ποτέ πια μπροστά στο λαμπρό φως του Χριστιανισμού- μια δήλωση που πολύ εύκολα ανασκευάζεται.

Ο συγγραφέας του παραπάνω άρθρου έχει συλλέξει εκατοντάδες περιπτώσεις για να δείξει ότι όχι μόνο οι παλιοί Χριστιανοί αλλά ακόμα και οι σημερινοί έχουν διατηρήσει τον αριθμό επτά τόσο ιερό όσο και πριν και μπορούν να βρεθούν χιλιάδες περιπτώσεις που το αποδεικνύουν. Ας αρχίσουμε με τον αστρονομικό και τον θρησκευτικό υπολογισμό των Ρωμαίων παγανιστών, που διαιρούσαν την εβδομάδα σε επτά ημέρες και θεωρούσαν την έβδομη μέρα σαν την πιο ιερή, αφιερωμένη στον Ήλιο ή στον Δία (SUNDAY= ημέρα του Ήλιου) στον οποίο όλα τα χριστιανικά έθνη -κυρίως οι Διαμαρτυρόμενοι- κάνουν PUJA αυτήν την ημέρα. Αν μας απαντήσουν ότι δεν την έχουν από τους Ρωμαίους παγανιστές, αλλά από τους Εβραίους μονοθεϊστές, τότε γιατί δεν τηρήθηκε το Σάββατο, ή το πραγματικό SABBATH, αντί της Κυριακής, ή Ημέρας του Ήλιου;

Στη Ραμαγιάνα αναφέρονται επτά αυλές στις κατοικίες των Ινδών βασιλέων και επτά πύλες γενικά οδηγούσαν

στους περίφημους ναούς και στις πόλεις των αρχαίων. Από πού όμως οι FRIESLANDERS είχαν προσκολληθεί κατά τον δέκατο αιώνα της Χριστιανικής εποχής, στον αριθμό επτά όταν χώριζαν τις επαρχίες τους και επέμεναν να πληρώνουν επτά φέννιχς συνεισφορά; Η Αγία Ρωμαϊκή και Χριστιανική Αυτοκρατορία είχε επτά KURFURSTS ή Εκλέκτορες. Οι Ούγγροι μετανάστευσαν κάτω από την αρχηγία επτά δουκών και ίδρυσαν επτά πόλεις που τώρα ονομάζονται SEMIGRADYE (Τρανσυλβανία).

Αν η παγανιστική Ρώμη χτίστηκε πάνω σε επτά λόφους, η Κωνσταντινούπολη είχε επτά ονόματα: Βυζάντιο, Αντωνία, Νέα Ρώμη, Πόλη του Κων/νου, Αυτή που χωρίζει τα Μέρη του Κόσμου, θησαυρός του Ισλάμ, Ιστανμπούλ. Ονομαζόταν επίσης Πόλη με τους επτά Λόφους και Πόλη με τους επτά Πύργους. Από τους Μουσουλμάνους πολιορκήθηκε επτά φορές και πάρθηκε μετά από επτά εβδομάδες από τον έβδομο Σουλτάνο των Οσμανιδών.

Για τους Ανατολικούς λαούς οι επτά πλανητικές σφαίρες αντιπροσωπεύονται από τους επτά κρίκους που φοράνε οι γυναίκες στα επτά μέρη του σώματος -το κεφάλι, τον λαιμό, τα χέρια, τα πόδια, τα αυτιά, τη μύτη, γύρω από τη μέση- και αυτοί οι επτά κρίκοι ή κύκλοι προσφέρονται μέχρι σήμερα από τους γαμπρούς της Ανατολής στις νύφες τους. Η ομορφιά της γυναίκας αποτελείται στα Περσικά τραγούδια από επτά θέλητρα.

Οι επτά πλανήτες διατηρούν πάντα την ίδια απόσταση μεταξύ τους και περιστρέφονται στην ίδια τροχιά. Έτσι με αυτήν την κίνηση μάς προβάλλεται η ιδέα της αιώνιας αρμονίας του Σύμπαντος. Με αυτήν την έννοια ο αριθμός επτά έγινε ιδιαίτερα ιερός και ακόμα διατηρεί την σπουδαιότητά του για τους αστρολόγους. Οι Πυθαγόρειοι θεωρούσαν τον αριθμό επτά σαν εικόνα και πρότυπο της θείας τάξης και αρμονίας στη Φύση. Ήταν ο αριθμός που

Οι Πυθαγόρειοι θεωρούσαν τον αριθμό επτά σαν εικόνα και πρότυπο της θείας τάξης και αρμονίας στη Φύση. Οι επτά αυλοί στη σύριγγα του θεού Πάνα (ή της Φύσης) σχετίζονται με την μουσική αρμονία.

περιελάμβανε δύο φορές τον ιερό αριθμό τρία ή την τριάδα στην οποία προστίθεται το ένα ή η θεία μονάδα: 3+1+3. Όπως η αρμονία της Φύσης ηχεί στο πληκτρολόγιο του διαστήματος, ανάμεσα στους επτά πλανήτες, έτσι και η αρμονία του ήχου που ακούγεται λαμβάνει χώρα σε χαμηλότερο επίπεδο με τη μουσική κλίμακα των επαναλαμβανόμενων επτά τόνων. Από εκεί προέρχονται οι επτά αυλοί στη σύριγγα του θεού Πάνα (ή της Φύσης) -το σταδιακά μειούμενο μέγεθός τους απεικονίζει την απόσταση μεταξύ των πλανητών και μεταξύ του τελευταίου και της γης- το ίδιο και η επτάχορδη λύρα του Απόλλωνα.

Αποτελούμενος από την ένωση του αριθμού τρία (σύμβολο της θείας τριάδας σε κάθε λαό, χριστιανικό και παγανιστικό) και του τέσσερα (σύμβολο των κοσμικών δυνάμεων ή στοιχείων) ο αριθμός επτά δείχνει συμβολικά την ένωση της θεότητας με το σύμπαν. Αυτή η Πυθαγορική ιδέα εφαρμόστηκε από τους Χριστιανούς -κυρίως στον Μεσαίωνα- οι οποίοι χρησιμοποίησαν ευρέως τον αριθμό επτά στον συμβολισμό της ιερής αρχιτεκτονικής τους.

Έτσι, για παράδειγμα, ο περίφημος καθεδρικός της Κολωνίας και η Εκκλησία των Δομινικανών στο Ρέγκενσμπουργκ αναπτύσσει αυτό τον αριθμό και στις μικρότερες αρχιτεκτονικές λεπτομέρειες.

Ο μυστικιστικός αυτός αριθμός δεν έχει μικρότερη σημασία στον κόσμο της διανόησης και της φιλοσοφίας. Η Ελλάδα είχε επτά σοφούς, ο χριστιανικός Μεσαίωνας επτά ελεύθερες τέχνες (γραμματική, ρητορική, διαλεκτική, αριθμητική, γεωμετρία, μουσική, αστρονομία). Ο μωαμεθανός SHEIKH-UL-ISLAM προσκαλεί σε κάθε σπουδαία συνεδρίαση επτά ULEMAS.

Στον Μεσαίωνα ένας όρκος έπρεπε να παρθεί μπροστά σε επτά μάρτυρες και αυτός προς τον οποίο δινόταν ραντιζόταν επτά φορές με αίμα. Οι λιτανείες γύρω από τους ναούς γίνονταν επτά φορές και οι πιστοί έπρεπε να γονατίσουν επτά φορές πριν να προφέρουν την ευχή. Οι Μωαμεθανοί προσκυνητές γυρίζουν γύρω από την Καάμπα επτά φορές. Τα ιερά σκεύη κατασκευάζονταν από χρυσό και ασήμι που είχαν εξαγνιστεί επτά φορές. Η τοποθεσία των παλιών γερμανικών δικαστηρίων οριζόταν από επτά δέντρα κάτω από τα οποία κάθονταν επτά SHOFFERS (δικαστές) οι οποίοι απαιτούσαν επτά μάρτυρες. Απειλούσαν τον ένοχο με επταπλή τιμωρία και απαιτούσαν επταπλό εξαγνισμό για την επταπλή ανταμοιβή που υπόσχονταν στον ενάρετο. Όλοι γνωρίζουν τη μεγάλη σπουδαιότητα που δίνουν στη Δύση στον έβδομο γιο ενός έβδομου γιού. Στη Γερμανία ο βασιλιάς και ο αυτοκράτορας, δεν μπορεί να αρνηθεί να βαφτίσει έναν έβδομο γιο, ακόμα κι αν είναι ενός ζητιάνου. Στην Ανατολή, όταν συμφιλιώνονται μετά από φιλονικία ή όταν υπογράφουν συνθήκη ειρήνης, οι αρχηγοί ανταλλάσσουν ή επτά ή σαράντα εννιά (7X7) δώρα.

Αν προσπαθούσαμε να αναφέρουμε όλα τα πράγματα που περιλαμβάνονται σ' αυτόν το μυστηριώδη αριθμό θα χρειαζόμασταν μια βιβλιοθήκη. Θα τελειώσουμε αναφέροντας λίγα μόνο από την περιοχή του δαιμονισμού. Σύμφωνα με τις αυθεντίες σ' αυτά τα θέματα -τον παλιό χριστιανικό κλήρο- ένα συμβόλαιο με τον διάβολο έπρεπε να έχει επτά παραγράφους, έληγε σε επτά χρόνια και υπογραφόταν από τον συμβαλλόμενο επτά φορές. Όλα τα «μαγικά ποτά» που παρασκευάζονταν με τη βοήθεια του εχθρού του ανθρώπου αποτελούνταν από επτά βότανα. Κερδίζει εκείνος ο λαχνός που έχει τραβηχτεί από ένα επτάχρονο αγόρι.

Οι θρυλικοί πόλεμοι διαρκούσαν επτά χρόνια, επτά μήνες και επτά μέρες και οι μαχόμενοι ήρωες ήταν επτά, εβδομήντα, επτακόσιοι, επτά χιλιάδες και εβδομήντα χιλιάδες. Οι πριγκίπισσες στα παραμύθια μένουν επτά χρόνια μαγεμένες και οι μπότες του περίφημου γάτου -του Μαρκήσιου του Καραμπά-

δρασκελίζαν επτά λεύγες. Οι αρχαίοι χώριζαν το ανθρώπινο σώμα σε επτά μέρη: το κεφάλι, το στήθος, το στομάχι, τα δύο χέρια και τα δύο πόδια και τη ζωή του ανθρώπου σε επτά περιόδους. Το μωρό αρχίζει να βγάζει δόντια στον έβδομο μήνα, το παιδί αρχίζει να κάθεται μετά τους δεκατέσσερις μήνες (2X7), αρχίζει να περπατάει μετά τους εικοσιένα μήνες (7X3), να μιλάει μετά τους εικοσιοκτώ (4X7), παύει να θηλάζει μετά τους τριάντα πέντε (5X7), στα δεκατέσσερα χρόνια αρχίζει τελικά να διαμορφώνεται, στα είκοσι ένα (3X7) σταματάει η ανάπτυξη του. Το μέσο ύψος του ανθρώπου, πριν από τον εκφυλισμό του ανθρώπινου γένους, ήταν επτά πόδια. Από αυτό προέρχονται οι παλιοί Δυτικοί νόμοι, οι οποίοι ορίζουν ότι οι τοίχοι των κήπων πρέπει να είναι επτά πόδια ψηλοί. Η εκπαίδευση των αγοριών άρχιζε για τους Σπαρτιάτες και τους αρχαίους Πέρσες στα επτά χρόνια. Και στις χριστιανικές θρησκείες -περιλαμβανομένων των Ρωμαιοκαθολικών και των Ελλήνων- το παιδί δεν είναι υπεύθυνο για κανένα έγκλημα μέχρι τα επτά του χρόνια και αυτή είναι η κατάλληλη ηλικία για να πάει να εξομολογηθεί.

Αν οι Ινδουιστές σκεφθούν το Μανού τους και θυμηθούν το περιεχόμενο των παλιών SASTRAS, θα βρουν πέρα από κάθε αμφιβολία, την προέλευση όλου αυτού του συμβολισμού. Πουθενά αλλού ο αριθμός επτά δεν είχε τόσο κυρίαρχη θέση όσο στους παλιούς Άρειους της Ινδίας. Δεν έχουμε παρά να σκεφθούμε τους επτά σοφούς -τους SAPTA RISHIS, τους SAPTALOKAS- τους επτά κόσμους, τις SAPTA PURAS- τις επτά ιερές πόλεις. Τα SAPTADVIPAS- τα επτά ιερά νησιά, τις SAPTASAMUDRAS- τις επτά ιερές θάλασσες, τα SAPTA PARRATAS- τα επτά ιερά βουνά, τις SAPTA ARANYAS- τις επτά έρημους, τα SAPTAVRIKSHAS- τα επτά ιερά δέντρα κ.ο.κ. Οι Άρειοι δεν δανείστηκαν ποτέ τίποτε, ούτε οι Βραχμάνοι, οι οποίοι ήταν υπερβολικά περήφανοι και αποκλειστικοί σ' αυτό. Από κει λοιπόν προέρχεται το μυστήριο και η ιερότητα του αριθμού επτά.

Ο αριθμός επτά δείχνει συμβολικά την ένωση της θεότητας με το σύμπαν, συμβολισμός που χρησιμοποιήθηκε ευρέως στην ιερή αρχιτεκτονική. Ο περίφημος καθηδρικός του Αγ. Πέτρου στο Ρέγκενσμπουργκ αναπτύσσει αυτό τον αριθμό και στις μικρότερες αρχιτεκτονικές λεπτομέρειές του.

Ο αριθμός Δώδεκα

Κείμενο: Χάρης Κληματούδης

Από τους πανάρχαιους χρόνους αποδίδονταν στους αριθμούς μια μυστηριακή και συμβολική σημασία. Είναι γεγονός ότι οι αρχαίοι λαοί (Αιγύπτιοι, Χαλδαίοι, Έλληνες, Ιουδαίοι) γνώριζαν πλήρως τα θαυμαστά μυστήρια που ήταν σε θέση να αποκαλύψουν οι αριθμοί και ανέπτυξαν μία ολόκληρη επιστήμη αριθμητικών ιδεών, εντελώς ξεχωριστή από τα μαθηματικά.

Αν και ο κάθε αριθμός από μόνος του έχει τη δική του ξεχωριστή αποκρυφιστική και συμβολική έννοια και χωρίς να θέλουμε να αδικήσουμε τους υπόλοιπους, σκοπός αυτού του άρθρου είναι ο αριθμός Δώδεκα (12). Αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει έναν πλήρη κύκλο κι έχει έναν τέλειο και σημαντικό χαρακτήρα που ήταν από τους πιο αξιοσημείωτους στους αρχαίους πολιτισμούς. Έχοντας μία άμεση και εξαρτημένη σχέση με τον ζωδιακό κύκλο καθώς και με τους μήνες στους περισσότερους πολιτισμούς, είτε χρησιμοποιούσαν σεληνικό είτε ηλιακό ημερολόγιο.

Η ιερότητα του 12 φαίνεται ότι προέρχεται από το αρχαϊκό δωδεκαδικό σύστημα, που πιθανώς ήταν το μοναδικό σύστημα αρίθμησης κατά τη νεολιθική εποχή και παρέμεινε ως συμπληρωματικό του δεκαδικού μέχρι σήμερα. Η δωδεκάδα, ο χωρισμός της μέρας και της νύχτας σε 12 ώρες και του έτους σε 12 μήνες αποτελούν κατάλοιπα του αρχέγονου δωδεκαδικού συστήματος αρίθμησης. Το 12 αντιπροσωπεύει τις 12 Ιεραρχίες των αρχαίων γραφών που καθόριζαν με τη σειρά τους, τους 12 αστερισμούς της ουράνιας ζωδιακής ζώνης.

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι διαίρεσαν τη μέρα σε 12 ώρες (χαρού) και 12 ώρες τη νύχτα. Οι 12 ημερήσιες ώρες προσωποποιούνταν με θεές, που έφερναν επί της κεφαλής τους τον δίσκο του Ήλιου, ενώ οι 12 νυχτερινές προσωποποιούνταν με θεές που έφερναν επί της κεφαλής τους ένα αστέρι.

Στην Ανατολή και συγκεκριμένα στην Κίνα ο Ζωδιακός Κύκλος αντιπροσωπεύεται από δώδεκα ζώα που το καθένα ασκεί επίδραση για έναν χρόνο.

Υδροχόος-Τίγρης

Ιχθύες-Λαγός

Κριός-Δράκοντας

Δίδυμοι-Ίππος

Καρκίνος-Πρόβατο

Λέων-Πίθηκος

Παρθένος-Κόκορας

Ζυγός-Σκύλος

Σκορπιός-Αγριόχοιρος

Τοξότης-Αρουραίος

Αιγόκερως-Βόδι

Αλλά και οι 12 πρώτες ημέρες του έτους ήταν πολύ σπουδαίες από θρησκευτική άποψη.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Πρώτοι οι Σουμερίοι ιερείς-αστρονόμοι διαίρεσαν το έτος σε μικρότερες μονάδες. Έτσι όπως το σεληνιακό έτος τους είχε

δώδεκα μήνες των 30 περίπου ημερών, το ημερονύκτιό τους είχε δώδεκα ντάννα.

Έτσι καταλαβαίνουμε ότι ο αριθμός 12 αποτελούσε μία τεχνική για τη διαίρεση της ροής του χρόνου αλλά και όπως γνωρίζουμε οι δωδεκάδες σχετίζονται είτε φανερά είτε με έναν κρυμμένο τρόπο με τα Σημεία του Ζωδιακού, μέρη του μεγάλου κύκλου του ουρανού. Όπως μαρτυρούν τα ευρήματα των ανασκαφών, ήδη από το 2.400 π.Χ. χρησιμοποιούσαν το ηλιακό έτος των 360 ημερών που διαιρούνταν σε 12 μήνες των 30 ημερών.

Αυτό φαίνεται και στο Βαβυλωνιακό ημερολόγιο, αλλά μόνο στην εποχή του βασιλιά Χαμουραμί (1955-1913 π.Χ.) επιβλήθηκε ομοιομορφία στο ημερολόγιο και δόθηκαν στους μήνες ονόματα, τα οποία χρησιμοποιούνται ως σήμερα παραφθαρμένα στο εβραϊκό, στο συριακό και στο λιβανέζικο ημερολόγιο.

Στην Εβραϊκή παράδοση και πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το ιερό βιβλίο Ταλμούδ, οι πρώτοι Εβραίοι χρησιμοποιούσαν ημερολόγιο με δώδεκα σεληνιακούς μήνες. Επίσης και ο συμβολισμός των 12 Φυλών του Ισραήλ είναι καθαρά Ζωδιακός. Η παράδοση επίσης αναφέρει ότι η βασίλισσα του Σαβά, επιστρέφοντας από την Ιερουσαλήμ στην πατρίδα της, συνοδευόταν από 12.000 Εβραίους, από τις 12 Φυλές του Ισραήλ με 12 κριτές επικεφαλής.

Μετά τον Πυθαγόρα, ο Φίλωνας ο Ιουδαίος θεωρούσε τον αριθμό 12 σαν πολύ ιερό. «Το δωδεκάεδρο είναι ένας ΤΕΛΕΙΟΣ αριθμός». Αυτός βρίσκεται και στα σημεία του Ζωδιακού, προσθέτει ο Φίλωνας, που ο ήλιος επισκέπτεται σε δώδεκα μήνες και προς τιμήν αυτού του ψηφίου ο Μωυσής διαίρεσε το

έθνος του σε δώδεκα φυλές, εγκαθίδρυσε τους δώδεκα άρτους της προθέσεως και τοποθέτησε δώδεκα πολύτιμους λίθους γύρω στο εφόδιο των ποντιφικών. Δώδεκα ήταν οι πολύτιμοι λίθοι στο περιστήθιο του Αρχιερέα με τα εξής ονόματα:

Σάρδιος, Τοπάζιο, Σμάραγδος, Άνθραξ, Σάπφειρος, Αδάμας, Λιγύριο, Αχάτης, Αμέθυστος, Βηρύλλιο, Όνυξ, Ίασπις (Εξ. ΚΗ')

Δωδεκακώδων ονομαζόταν ο χιτώνας του μεγάλου αρχιερέα, δώδεκα ήταν οι υπουργοί και δώδεκα οι οικονομοί του Σολομώντα. Επίσης σε δωδεκάδες χωρίζονταν τα ιερά σκεύη στον ναό του: «Τρυβλία αργυρά δώδεκα, φιάλαι αργυραί δώδεκα, θυΐσκαι χρυσαί δώδεκα».

Δώδεκα και οι φυλές σεσχέση με το ζωδιακό: Κριός-Βενιαμίν, Ταύρος-Ρουβίμ, Δίδυμοι-Συμεών, Καρκίνος-Λεβύ, Λέων-Ιούδας, Παρθένος-Ζαβουλών, Ζυγός-Ισαάχαρ, Σκορπιός-Δαν, Τοξότης-Γαδ, Αιγόκερως-Ασήρ, Υδροχόος-Νεφθαλείμ, Ιχθείς-Ιωσήφ.

Δώδεκα ήταν και οι μικροί προφήτες: Ωσηέ, Αμώς, Μιχαίας, Ιωήλ, Οβδιού, Ιωνάς, Ναούμ, Αββακούμ, Σοφονίας, Αγγαίος, Ζαχαρίας, Μαλαχίας και δωδεκαπρόφητο καλείται περιληπτικά το σύνολο των βιβλίων τους.

Επίσης οι Καββαλιστές δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στις δώδεκα μεταθέσεις του Τετραγράμματος, (το απρόφερτο όνομα του Ιεχωβά): ΙΗΝΗ, ΒΗΗΗ, ΗΗΗΝ, ΗΝΗΗ, ΙΗΗΝ, ΙΝΗΗ, ΗΝΗΗ, ΒΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ, ΗΗΗΗ.

Σύμφωνα με αποκρυφιστικά βιβλία, οι δώδεκα μήνες έχουν έναν προστάτη άγγελο, καθώς και στις δώδεκα ώρες της ημέρας και τις δώδεκα ώρες της νύχτας, εκτός από τον αγαθό άγγελο κυριαρχεί και ένας υπηρέτης δαίμονας πονηρός.

Μήνες	Άγγελοι	Ωρες	Άγγελοι	Δαίμονες
Ιανουάριος	Γαβριήλ	1η π.μ / 1η μ.μ	Αγαθοήλ/Ασπραήλ	Γουλιών/Στραγιτόν
Φεβρουάριος	Βαρχιήλ	2η π.μ / 2η μ.μ	Νιδουήλ/Θυκυήλ	Βιζική/Στανθυρός
Μάρτιος	Μαχιδιήλ	3η π.μ / 3η μ.μ	Εμφινοήλ/Γλυκυδώλ	Ζορζορί/Πιζιτόρ
Απρίλιος	Ασμοδέλ	4η π.μ / 4η μ.μ	Κανιανέλ/Χαλκιδών	Φαριώθ/Απραξ
Μάιος	Αμβριήλ	5η π.μ / 5η μ.μ	Νεσεληήλ/Ψαλκετιός	Ερμάγερ/Νυφών
Ιούνιος	Μυριήλ	6η π.μ / 6η μ.μ	Καριφέλ/Στουφουήλ	Κακλούδαλος/Οτριγός
Ιούλιος	Βερχιήλ	7η π.μ / 7η μ.μ	Κανιέλ/Δεανκόν	Τανταλής/Χιμέρ
Αύγουστος	Χαμαλιήλ	8η π.μ / 8η μ.μ	Μουρκιήλ/Ασφροδιέλ	Θαπνύξ/Μολί
Σεπτέμβριος	Ουριήλ	9η π.μ / 9η μ.μ	Τορατοήλ/Τετλώτ	Ελιασέλ/Καπνιθέλ
Οκτώβριος	Βαρβιήλ	10 ^η π.μ / 10 ^η μ.μ	Κυρτοήλ/Γοργιέλ	Αιμήλ/Ταχμιάν
Νοέμβριος	Αδραχιήλ	11 ^η π.μ / 11 ^η μ.μ	Αρμοήλ/Βετανιήλ	Γαλιγιδών/Ουκισέμ
Δεκέμβριος	Χανσιήλ	12 ^η π.μ / 12 ^η μ.μ	Αραήλ/Πολιών	Εφρύξ/Κνιφόρ

Η ελληνική μυθολογία είναι πλούσια στη σχέση του αριθμού δώδεκα και των συνδέσεών του: Οι Ολύμπιοι θεοί ήταν δώδεκα και δεξιά βλέπουμε μια σχέση του δωδεκάθεου μεταξύ πουλιών, ζώων και άνθεων.

Οι Τιτάνες σύμφωνα με τον Ησίοδο ήταν 12, τέκνα του Ουρανού και της Γαίας.

Έξι άρρενες: Ωκεανός, Κάος, Κοίος, Υπερίων, Ιαπετός, Κρόνος
και Έξι θήλειες: Θυία, Ρέα, Θέμις, Μνημοσύνη, Τηθύς, Φοίβη

Την επόμενη σχέση τη βρίσκουμε στους 12 άθλους του Ηρακλή που όπως φαίνεται είναι εμβλήματα του ήλιου στο πέρασμά του από τα 12 ζώδια.

Δεν θα αναλύσουμε εδώ τις ερμηνείες των άθλων αλλά απλά αναφέρουμε την αστρονομική-αστρολογική έννοια που δείχνει την αντιστοιχία του ήλιου με τους ζωδιακούς οίκους και αστερισμούς σε σχέση με τα κατορθώματα των ηρώων της ελληνικής μυθολογίας. Στο μύθο του Ηρακλή αντιστοιχούν:

Λέων: Το λιοντάρι της Νεμέας
Καρκίνος: Η Λερναία Ύδρα
Αιγόκερος: η Κερυνίτης Έλαφος
Παρθένος: Ο Ερυμάνθειος Κάπρος
Τοξότης: Οι Στυφαλίδες Όρνιθες
Ζυγός: Οι Σταύλοι του Αυγεία
Σκορπιός: Τα άλογα του Διομήδη
Ταύρος: Ο Ταύρος της Κρήτης
Κριός: η Ζώνη της Ιππολύτης
Δίδυμοι: Τα βόδια του Γηρύνη
Ιχθείς: Τα μήλα των Εσπερίδων
Υδροχόος: Ο Κέρβερος του Άδη

Δώδεκα ήταν και οι γιοι του Ιπποκόοντα, του σφετεριστή του βασιλικού θρόνου της Σπάρτης. Η Λητώ σε 12 ημέρες έφτασε στη Δήλο για να γεννήσει τον Απόλλωνα και την Άρτεμη. Ο Αχιλλέας 12 Τρώες θυσίασε προς τιμήν του νεκρού Πατρόκλου. Με 12 καράβια πήρε τον δρόμο της επιστροφής ο Οδυσσέας. Επίσης δώδεκα ζωδιακές περιπέτειες πρέπει να ξεπεράσει και ο Οδυσσέας προτού φθάσει στην Ιθάκη.

ΑΘΗΝΑ	ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ	ΚΑΤΣΙΚΑ	ΕΛΙΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	ΤΡΑΓΟΣ	ΜΥΡΤΙΑ
ΑΠΟΛΛΩΝ	ΠΕΤΕΙΝΟΣ	ΤΑΥΡΟΣ	ΔΑΦΝΗ
ΕΡΜΗΣ	ΙΒΙΣ	ΣΚΥΛΟΣ	ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΑ
ΖΕΥΣ	ΑΕΤΟΣ	ΕΛΑΦΙ	ΑΓΡΙΟΚΑΣΤΑΝΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΑ	ΣΠΟΥΡΓΙΤΙ	ΓΟΥΡΟΥΝΑ	ΜΗΛΙΑ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ	ΧΗΝΑ	ΟΝΟΣ	ΠΥΞΑΡΙΑ
ΑΡΗΣ	ΚΙΣΣΑ	ΛΥΚΟΣ	ΚΡΑΝΙΑ
ΑΡΤΕΜΗ	ΚΑΡΓΙΑ	ΕΛΑΦΙΝΑ	ΦΟΙΝΙΚΙΑ
ΕΣΤΙΑ	ΕΡΩΔΙΟΣ	ΛΙΟΝΤΑΡΙ	ΠΕΥΚΟ
ΉΡΑ	ΠΑΓΩΝΙ	ΠΡΟΒΑΤΟ	ΑΓΚΑΘΙ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	ΚΥΚΝΟΣ	ΑΛΟΓΟ	ΦΤΕΛΙΑ

Υδροχόος: Στο νησί της Νύμφης Καλυψούς
Ιχθείς: Η χώρα των Λωτοφάγων
Κριός: Στη χώρα των Κικώνων
Ταύρος: Στη χώρα των Λωτοφάγων
Δίδυμοι: Ο κύκλωπας Πολύφημος
Καρκίνος: Στο νησί του Αιόλου
Λέων: Στη γη των Λαιστρυγόνων
Παρθένος: Στο νησί της μάγισσας Κίρκης
Ζυγός: Στη χώρα των Κιμμερίων
Σκορπιός: Στο νησί των Σειρήνων
Τοξότης: η Σκύλα και η Χάρυβδη
Αιγόκερος: Στο νησί του Ήλιου

Δώδεκα ήταν οι βασιλείς που αποτελούσαν το συμβουλευτικό σώμα του Αλκίνοου στο νησί των Φαίακων. Φθάνοντας στην Ιθάκη αφού πέρασε τις 12 δοκιμασίες έρχεται η στιγμή να αντιμετωπίσει τους μνηστήρες στο παραδοσιακό αγώνισμα του Τόξου όπου ετοιμάζονται 12 πελέκεις στη σειρά και ο υποψήφιος πρέπει να περάσει το βέλος από την οπή και των 12 πελέκεων που ήταν στημένοι στη σειρά ο ένας πίσω από τον άλλον.

Στο περίφημο ορθογώνιο τρίγωνο του Πυθαγόρα με κάθετες πλευρές 3, 4 και υποτεινούσα 5, το άθροισμα όλων των πλευρών δίνει τον ιερό αριθμό δώδεκα. Δώδεκα ήταν κατά τους Αλεξανδρινούς συγγραφείς οι Ώρες (εποχές) του έτους, θυγατέρες του Χρόνου και της Γαίας.

Στους Ρωμαίους δώδεκα θεοί αποτελούσαν το δωδεκάθεο

τους και Δωδεκάδελτος ονομαζόταν η αρχαία κωδικοποίηση του ρωμαϊκού δικαίου γραμμένη σε 12 χάλκινες πινακίδες (Leges duodecimtabularum).

Ο Ιανός είναι ο Θεός των 12 μηνών και απεικονίζεται με 12 βωμούς κάτω από τα πόδια του. Δώδεκα ήταν και οι Αρουραίοι αδελφοί (Frates Arvales), γιοι της θεάς Άκκας Λαρεντίας και 12 ιερείς αποτελούσαν τον σύλλογο των Αρουραίων αδελφών που ιδρύθηκε προς τιμήν τους. Επίσης 12 ραβδούχοι προπορεύονταν του Υπάτου. Δώδεκα ήταν οι προφητικές λόγχες (Hastaemartiae) που φυλάσσονταν σε μια αίθουσα στη Ρετζία, το μυθικό ανάκτορο του Νουμά στους πρόποδες του Παλατινού λόφου.

Δώδεκα ήταν οι ιερές προφητικές ασπίδες που τις φύλαγαν οι Σάλιοι, οι ιερείς του θεού Άρη στην Curiam Saliorum, στην κορυφή του Παλατινού λόφου της Ρώμης και δώδεκα ήταν οι flaminesminors, οι δευτερεύοντες ιερείς των θεών.

Κάτι ανάλογο φαίνεται και στη σχέση που υπάρχει στον μύθο του Αρθούρου (ο βασιλιάς Άρκτος) με τους 12 ιππότες της στρογγυλής τραπέζης καθώς και με το γιγαντιαίο Ζώδιο που σχηματίζεται στην τοποθεσία του Glastonbury.

Τοξότης: Ο Αρθούρος

Δέων: Ο Σερ Λάνσελοτ

Κριός: Ο Σερ Γκάουεν, ο πρώτος ιππότης που μπήκε στο τάγμα των ιπποτών

Ταύρος: Ο Σερ Έκτορ

Δίδυμοι: Ο Σερ Κέϋ με τον Λόχοτ ή ο Γκάλαχαν που παίρνει τη θέση του Λόχοτ

Υδροχόος: Ο Πάρσιφαλ

Ζυγός: Το περιστέρι

Παρθένος: Η Γκουήνιβερ

Σκορπιός: Ο Μόρντρεντ

Καρκίνος: Το πλοίο του Σολομώντα

Αιγόκερως: Ο Μάγος Μέρλιν

Ιχθείς: Ο Ιωσήφ της Αριμαθαίας, ο γενάρχης του Αρθούρου.

Ο Αρθούρος συγκέντρωσε γύρω του τους πιο εκλεκτούς Ιππότες, δηλαδή τις δυνάμεις και τις ικανότητες που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο και που φθείρονταν σε άσκοπες διαμάχες. Έτσι δημιουργήθηκε η Στρογγυλή Τράπεζα. Ο κύκλος των 12 συνδέεται με τα 12 ζώδια και αντιστοιχεί στην προσωπικότητα. Γύρω της συγκεντρώνονται οι 12 πιο εκλεκτές όψεις της προσωπικότητας. Και οι Ιππότες είναι οι 12 τύποι της

Ο βασιλιάς Αρθούρος συγκέντρωσε γύρω του 12 Ιππότες, που συμβολίζουν τις δυνάμεις και τις ικανότητες που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο.

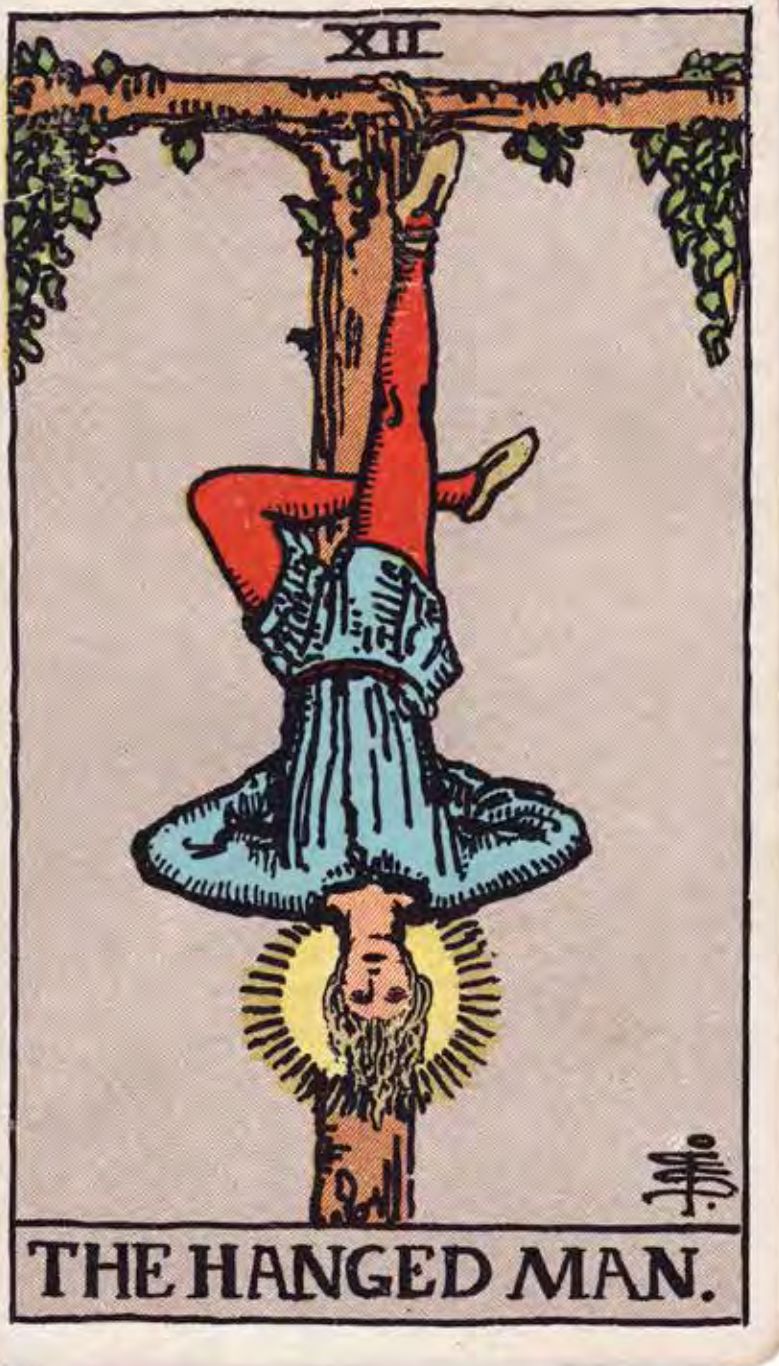
Βασιλιάς Αρθούρος, N.C. Wyeth, 1922.

προσωπικότητας που αναπτύσσονται σύμφωνα με τις εμπειρίες που προσφέρει η γέννηση κάτω από κάποιο ζώδιο.

Στο Ταρώ όπου υπάρχουν διαφορετικές εκδοχές μεταξύ τους, βλέπουμε τον αριθμό 12 μαζί με τους υπόλοιπους να εκφράζουν μια «μαγική σκέψη», η οποία είναι μακριά από την αυστηρή λογική ή την καθαρά επιστημονική σκέψη. Είναι μια γνώση αρκάνα (μυστικού κλειδιού) που λειτουργεί με έναν τρόπο πολύ διαφορετικό από την αιτιοκρατική λογική. Εδώ θα κάνουμε μια μικρή ανάλυση του 12 που είναι ένα από τα 22 Μεγάλα Αρκάνα στο γνωστό Ταρώ της Μασσαλίας.

Το Μεγάλο Αρκάνα, αριθμός 12: Ο Κρεμασμένος. Σ' αυτό το χαρτί βλέπουμε ένα νεαρό κρεμασμένο από το ένα πόδι με το κεφάλι κάτω. Αυτό το Αρκάνα συνδέεται με τους θυσιασμένους θεούς όπως ο Οντίν (είχε 12 ονόματα, δηλαδή

Στο Ταρώ ο αριθμός 12 είναι «Ο Κρεμασμένος». Συνδέεται με τους θυσιασμένους θεούς όπως ο Οντίν, ο Όσιρις και ο Χριστός, ως σύμβολο σωτηρίας και απολύτρωσης.

προσωποποιημένες ιδιότητες), ο Όσιρις και ο Χριστός. Είναι ένα σύμβολο σωτηρίας και απολύτρωσης. Είναι ένα χαρτί εξιλέωσης είτε αναγκαστικής είτε κατόπιν επιλογής, παραίτησης, αποπληρωμής χρεών και λησμονιάς του εαυτού μας.

Στην ψυχική Αλχημεία θεωρείται ότι η κάθαρση του «Εγώ» επιτυγχανόταν μέσω 12 φάσεων: Πύρωση, Συμπύκνωση,

Στερέωση, Διάλυση, Πέψη, Απόσταξη, Εξάχνωση, Διαχώριση, Αποτέφρωση, Σήψη, Πολλαπλασιασμός και Προβολή.

Τον αριθμό 12 τον συναντούμε και στα χαρτοπαίγνια και κυρίως σε μια συνηθισμένη τράπουλα όπου βλέπουμε ότι υπάρχουν 12 φιγούρες.

Δώδεκα ήταν και οι μαθητές του Χριστού. Υπάρχουν 12καταγραμμένες εμφανίσεις του Χριστού μετά τον θάνατό του: Στη Μαρία τη Μαγδαληνή, στις γυναίκες της Γαλιλαίας, σε δύο μαθητές, στον Πέτρο, στους δέκα Αποστόλους, σε έντεκα Αποστόλους, σε επτά Αποστόλους και άλλους ψαράδες, σε 500 αδελφούς ταυτόχρονα, στον Ιάκωβο το νεώτερο, στο Στέφανο τη στιγμή του μαρτυρίου του, στον Παύλο τη στιγμή της μεταστροφής του και στον Απόστολο Ιωάννη.

Επίσης 12 δώδεκα είναι οι ευαγγελικές περικοπές που διαβάζουν οι ιερείς στον Εσπερινό την Μεγάλη Πέμπτη γνωστές ως 12 Ευαγγέλια. Δωδεκαήμερο αναφέρεται η εορταστική περίοδος από τα Χριστούγεννα έως την παραμονή των Θεοφανείων. Δώδεκα είναι τα άρθρα του Συμβόλου της πίστεως. Δώδεκα άρτοι της προθέσεως, βωμοί εκ 12 λίθων, 12 πύλες της ουράνιας Ιερουσαλήμ, 12 κόφιοι πλήρεις περισσευμάτων από τη διατροφή των 5.000, και 12X12.000 = 144.000 οι «σεσωμένοι» στην Αποκάλυψη.

Επηρεασμένοι σε αρκετά σημεία από το Χριστιανισμό, οι Μουσουλμάνοι καιειδικότερα οι Σιίτες πιστεύουν επιπλέον (κι αυτή είναι η διαφορά τους με τους Σουνίτες): α) στους 12 δώδεκα Ιμάμηδες και β) στη δικαιοσύνη και την ειρήνη που θα έλθει στον κόσμο από τον δωδέκατο Ιμάμη (ενώ τον Ιησού Χριστό [Ισά] τον θεωρούν ως προφήτη, πρόδρομο του Μωάμεθ, ο οποίος θεωρείται ο τελευταίος προφήτης του Θεού). Μετά τον θάνατο του προφήτη, η καθοδήγηση των Μουσουλμάνων γίνεται με τους δώδεκα Ιμάμηδες, πιστεύοντας ότι κάποια στιγμή θα έλθει ξανά, φέρνοντας ειρήνη και δικαιοσύνη στον κόσμο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΟΞΑΣΙΑ, 2ος Τόμος, Ε.Π.ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ
- Ο ΖΩΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
- ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ, «ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ»
- Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ-ΔΑΝΕΖΗ
- ΑΡΙΘΜΟΣΟΦΙΑ, ΓΟΥΛΙΑΜ ΓΟΥΣΤΚΟΤ

Η Νέα Ακρόπολη πραγματοποιεί δράσεις για τη Φιλοσοφία, τον Πολιτισμό και τον Εθελοντισμό, προσφέροντας ουσιαστικές επιλογές και καλύπτοντας όλους όσοι επιθυμούν να φέρουν στη ζωή τους μια εσωτερική αναγέννηση.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εισαγωγικό σεμινάριο Εσωτερικής Φιλοσοφίας και Εσωτερικής Ψυχολογίας • Ανοιχτές συζητήσεις για τη Φιλοσοφία • Διαλέξεις, σε συνεργασία με χώρους πολιτισμού, για την Παγκόσμια Ημέρα Φιλοσοφίας υπό την αιγίδα της UNESCO

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Επισκέψεις σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους • Θεατρικά δρώμενα • Μουσικές θεματικές βραδιές • Δημιουργικά εργαστήρια: αρχαιολογικών αντιγράφων, πυρογραφίας, ζωγραφικής • Εκδοτική δραστηριότητα βιβλίων εσωτερισμού και φιλοσοφίας • Αθλητική δραστηριότητα: αθλητικοί αγώνες, τουρνουά, φιλοσοφικές πολεμικές τέχνες • Ομάδες ανάγνωσης και ανταλλαγής βιβλίων (Booksharing – Booklab)

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Οικολογικές πρωτοβουλίες για τη φροντίδα πάρκων, δασών, παραλιών • Κοινωνικές πρωτοβουλίες στήριξης ευπαθών ομάδων και προσφοράς • Αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών και φυσικών καταστροφών • Σεμινάρια για την ανάπτυξη της εθελοντικής συνείδησης • Δίκτυο ανταλλακτικής και εναλλακτικής οικονομίας • Ετήσια Πανελλήνια Πορτή Εθελοντισμού, με συμμετοχή τοπικών και διεθνών εθελοντικών οργανισμών (Κίνηση Φορέων Εθελοντισμού)

Αθήνα, 210 88 10 830

Ιλίσια, 210 7794368, 6987124197

Περιστέρι, 2130282657

Αιγάλεω, 698 185 8033

Καλλιθέα, 216 7007072

Πειραιάς, 211 4025482

Θεσσαλονίκη (κέντρο), 2310-285020

Θεσσαλονίκη (Άγιος Δημήτριος), 6979496723

Θεσσαλονίκη (Ανάληψη), 2313094863

Ηράκλειο, 6981888493

Ρέθυμνο, 28310 52884

Χανιά, 2821023189

Βόλος, 6974482907

Πάτρα 2610006923 & What's up 6980500044

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Προς την ενότητα μέσω της
διαφορετικότητας

- Ο σεβασμός στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια
- Η πρόκληση της συμβίωσης
- Η αρμονία των χρωμάτων

Socialize

philosophically

βρείτε τις εκδόσεις
μας ηλεκτρονικά
στο scribd.com

Ενημέρωση
Διαγωνισμοί
Short films and
spots for thinking
Φωτογραφίες
Ρητά for sharing

www.nea-acropoli.gr

www.nea-acropoli-athens.gr

www.nea-acropoli-thes.gr

ζήσε με την

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Ποιος είμαι;

Από πού έρχομαι;

Πού πηγαίνω;

Οι απαντήσεις
θα αναζητηθούν
στους:

Πλάτωνα

Αριστοτέλης

Μπαγκαβάτ Γκίτα

Βούδας

Κομφούκιος

Θιβέτ

Αίγυπτος

Πλωτίνος

Στωικοί

Καντ

Διάρκεια:

12 συναντήσεις

Ενάρξεις: κάθε μήνα στα κέντρα της Νέας Ακρόπολης στην Ελλάδα

ISSN 2944-9367

9 772944 936004